Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

2 päivänä lokakuuta 2024*

Polkumyynti – Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonti – Lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottaminen – Kumoamiskanne – Tutkittavaksi ottaminen – Asiavaltuus – Viejiä edustava järjestö – Asetuksen (EU) 2016/1036 2 artiklan 6 a kohta – Normaaliarvon laskeminen – Asianmukaisen edustavan maan valinta – Asetuksen 2016/1036 2 artiklan 10 kohta – Oikaisut – Yhteistyöstä kieltäytyminen – Asetuksen 2016/1036 18 artikla – Yhteistyössä toimineiden mutta otokseen kuulumattomien vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaalin laskeminen – Tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmä – Unionin tuotannonalalle aiheutunut vahinko – Vahingon arviointi segmenttikohtaisesti – Syy-yhteys – Alihinnoittelun ja vahinkomarginaalin laskeminen – Makrotaloudelliset indikaattorit – Menettelylliset oikeudet – Luottamuksellisuus

Asiassa T-263/22,

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME), kotipaikka Beijing (Kiina), ja muut kantajat, joiden nimet luetellaan liitteessä,[1] edustajinaan asianajajat R. Antonini, E. Monard ja B. Maniatis,

kantajina,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään G. Luengo, L. Di Masi ja J. Zieliński,

vastaajana,

jota tukee

European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI), edustajinaan asianajajat B. O'Connor ja M. Hommé,

väliintulijana,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Schalin sekä tuomarit G. Steinfatt ja D. Kukovec (esittelevä tuomari),

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

[1] Luettelo muista kantajista on liitetty ainoastaan asianosaisille tiedoksi annettuun versioon.

kirjaaja: hallintovirkamies I. Kurme,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa esitetyn,

ottaen huomioon 7.2.2024 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Kantajat China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (Kiinan koneiden ja elektroniikan tuonti- ja vientikauppakamari, jäljempänä CCCME) ja muut oikeushenkilöt, joiden nimet luetellaan liitteessä, vaativat kanteellaan lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa 16.2.2022 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/191 (EUVL 2022, L 36, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus) kumoamista niitä koskevilta osin.

I Asian tausta

2 Väliintulijana olevan European Industrial Fasteners Instituten Euroopan unionin tuotannonalan puolesta 6.11.2020 tekemän valituksen johdosta Euroopan komissio pani vireille Kiinasta peräisin olevien kiinnittimien tuontia koskevan polkumyyntitutkimuksen polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 (EUVL 2016, L 176, s. 21; jäljempänä perusasetus) 5 artiklan 1 kohdan nojalla.

3 Komissio julkaisi 21.12.2020 ilmoituksen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EUVL 2020, C 442, s. 6; jäljempänä menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus) perusasetuksen 5 artiklan nojalla.

4 Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1.7.2019 ja 30.6.2020 välisen ajanjakson (jäljempänä tutkimusajanjakso). Vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevaan arvioon vaikuttavien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1.1.2017 alkaneen ja tutkimusajanjakson loppuun jatkuneen ajanjakson (jäljempänä tarkasteluajanjakso).

5 CCCME vaati, että sitä pidettäisiin asianomaisena osapuolena, ja väitti edustavansa kiinnittimien Kiinan tuotannonalaa. Väliintulija riitautti tämän vaatimuksen. Komissio katsoi, että useat kiinalaiset kiinnittimien tuottajat olivat valtuuttaneet CCCME:n toimimaan niiden puolesta ja että CCCME voi olla asianomainen osapuoli vain siinä määrin kuin kyseiset erityiskiinnittimien tuottajat ovat valtuuttaneet sen edustamaan niitä.

6 Komissio totesi menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa valinneensa alustavan otoksen unionin tuottajista sen perusteella, mitkä niiden tuotanto- ja myyntimäärät unionissa olivat, ja ottaneensa huomioon myös niiden maantieteellisen sijainnin ja pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritykset) edustuksen. Otokseen kuului kuusi unionin tuottajaa, jotka sijaitsevat neljässä eri jäsenvaltiossa. Yksi alustavaan otokseen valittu unionin tuottaja, joka oli pk-yritys, ilmoitti komissiolle, ettei se pysty toimittamaan kokonaan täytettyä kyselylomaketta. Sen vuoksi komissio

päätti tarkistaa unionin tuottajien otosta korvaamalla kyseisen yhtiön seuraavaksi suurimmalla pk-yrityksellä samasta jäsenvaltiosta. Komissio täsmensi riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 34 perustelukappaleessa, että otoksen valintamenetelmästä oli ilmoitettu asianmukaisesti asianomaisille osapuolille ja ettei menetelmästä sellaisenaan ollut saatu huomautuksia.

7 Tutkimuksen aikana yksi otokseen valittu unionin tuottaja ilmoitti komissiolle, ettei se pysty toimittamaan kokonaan täytettyä kyselylomaketta. Eräs toinen otokseen valittu unionin tuottaja ei kyennyt toimittamaan riittäviä takeita tarkastettavaksi toimitetuista tiedoista. Nämä unionin tuottajat korvattiin näin ollen kahdella määrän ja myynnin osalta seuraavaksi suurimmalla tuottajalla, ja samalla otettiin huomioon myös maantieteellinen jakauma ja laaja tuotelajivalikoima.

8 Perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti komissio valitsi vientiä harjoittavia tuottajia koskevaa otantaa varten kolme vientiä harjoittavaa tuottajaa tai tuottajaryhmää, jotka edustivat viennin suurinta määrää, jota voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa: Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd (jäljempänä Jiangsu), Ningbo Jinding Fastening Piece Co., Ltd (jäljempänä Ningbo Jinding) ja Wenzhou Junhao Industry Co., Ltd (jäljempänä Wenzhou). Komissio täsmensi, ettei valintaperusteena käytetty kyseisten yritysten tuottamia tuotelajeja, koska tutkimuksessa kaikkia kiinnittimiä oli pidetty yhtenä tuotteena.

9 Tarkasteltavana olevana tuotteena ovat tietyt Kiinasta peräisin olevat raudasta ja muusta kuin ruostumattomasta teräksestä valmistetut kiinnittimet eli lähinnä ruuvit, pultit ja aluslaatat.

10 Kiinnittimet voivat olla vakiomuotoisia (jäljempänä vakiokiinnittimet), tai ne voidaan valmistaa asiakkaan piirustusten perusteella (jäljempänä muut kuin vakiokiinnittimet). Samojen kansallisten tai kansainvälisten standardien mukaisesti kiinnittimien on täytettävä samat fyysiset ja tekniset perusominaisuudet muun muassa lujuuden, toleranssin, viimeistelyn ja pinnoituksen osalta. Riidanalaisen asetuksen antamiseen johtaneessa menettelyssä kaikkien kiinnittimien katsottiin muodostaneen yhden tuotteen fyysisten ja teknisten perusominaisuuksiensa ja käyttötarkoitustensa perusteella.

11 Komissio katsoi lisäksi, että kiinnittimien tuotantomenetelmällä ei sinällään ollut merkitystä tutkimuksen kohteena olleen tuotteen määritelmän kannalta. Näin ollen tutkimuksen piiriin kuuluivat kaikki tarkasteltavana olevan tuotteen lajit riippumatta siitä, oliko ne valmistettu kuuma- vai kylmätaontaprosessilla.

12 Komissio katsoi, että tutkimuksen vireillepanovaiheessa näyttö viittasi perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdassa tarkoitettujen merkittävien vääristymien esiintymiseen Kiinassa.

13 Kuultuaan osapuolia tästä seikasta komissio valitsi Thaimaan asianmukaiseksi edustavaksi maaksi, jonka vääristymättömiä hintoja ja kustannuksia käytettäisiin normaaliarvon määrittämiseen perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan mukaisesti.

14 Komissio otti riidanalaisella asetuksella käyttöön 22,1–86,5 prosentin suuruisen lopullisen polkumyyntitullin Kiinasta peräisin olevien tiettyjen rauta- tai teräskiinnittimien tuonnissa.

II Asianosaisten vaatimukset

15 Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen asetuksen siltä osin kuin sitä sovelletaan niihin

– velvoittaa komission ja väliintulijan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

16 Komissio vaatii väliintulijan tukemana, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen perusteettomana

– velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

III Oikeudellinen arviointi

A Tutkittavaksi ottaminen

17 Väliintulija väittää, että CCCME ei ole perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu kantajia edustava järjestö ja että komission ei olisi pitänyt pitää sitä sellaisena riidanalaisen asetuksen antamista edeltäneessä hallinnollisessa menettelyssä, koska CCCME ei väliintulijan mukaan edusta jäsentensä vaan Kiinan valtion etuja. CCCME:n yksittäisiltä vientiä harjoittavilta tuottajilta saamat valtuudet eivät siis väliintulijan mukaan muuta sitä, että CCCME:n tarkoituksena on estää jäsentensä välinen kilpailu niiden viedessä tuotteitaan unioniin. Näin ollen SEUT 263 artiklassa tarkoitettu asiavaltuus voi väliintulijan mukaan perustua ainoastaan komission hallinnollisen tutkimuksen aikana tekemään virheeseen eikä perusasetuksessa säädettyihin oikeuksiin. Väliintulija pyytää siis unionin yleistä tuomioistuinta tutkimaan tämän kysymyksen viran puolesta.

18 Kantajat riitauttavat nämä väitteet.

19 Aluksi on muistutettava, että unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 142 artiklan 1 kohdan mukaan väliintulon tarkoituksena voi olla ainoastaan jonkin varsinaisen asianosaisen vaatimusten tukeminen kokonaan tai osittain. Nyt käsiteltävässä asiassa väliintulijan kanteen tutkittavaksi ottamisesta esittämät väitteet eivät saa tukea komission vaatimuksista.

20 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin tuomioistuimet voivat tarvittaessa viran puolesta lausua ehdotonta prosessinedellytystä koskevasta perusteesta, joka koskee SEUT 263 artiklassa asetettujen tutkittavaksi ottamisen edellytysten noudattamatta jättämistä (ks. tuomio 22.6.2021, Venezuela v. neuvosto (Kolmanteen valtioon kohdistuva vaikutus), C-872/19 P, EU:C:2021:507, 22 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

21 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan muut henkilöt kuin päätöksen adressaatit voivat väittää, että päätös koskee niitä erikseen SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla, ainoastaan, jos kyseinen päätös vaikuttaa niihin niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella nämä henkilöt erottuvat kaikista muista ja ne voidaan tästä syystä yksilöidä samalla tavalla kuin tällaisen päätöksen adressaatti (ks. tuomio 21.9.2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

22 Niihin henkilöihin, jotka voidaan yksilöidä unionin toimella samalla tavalla kuin päätöksen adressaatit, kuuluvat henkilöt, jotka ovat osallistuneet kyseisen toimen antamismenettelyyn. Henkilö voidaan sen perusteella, että hän osallistuu tällaisen toimen antamismenettelyyn, yksilöidä kyseiseen toimeen nähden kuitenkin ainoastaan siinä tilanteessa, että unionin lainsäädännössä on säädetty menettelyllisistä takeista kyseisen henkilön hyväksi. Yksityisen kanneoikeuden täsmällinen laajuus unionin toimen osalta riippuu näet oikeusasemasta, joka on määritelty hänen hyväkseen unionin oikeudessa, jolla pyritään suojelemaan tällä tavoin tunnustettuja oikeutettuja etuja (ks. tuomio 21.9.2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 51 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

23 Nyt käsiteltävässä asiassa kannekirjelmän johdanto-osassa täsmennetään, että nyt käsiteltävän kanteen ovat nostaneet ensinnäkin CCCME yhtäältä liitteessä A.2 tarkoitettujen jäsentensä (jäljempänä CCCME:n asianomaiset jäsenet) lukuun ja toisaalta omaan lukuunsa tiettyjen väitteiden osalta, toiseksi kolme komission otokseen kuulunutta kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa ja kolmanneksi viisi muuta yhteistyössä toiminutta mutta otokseen kuulumatonta kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa, joiden nimet mainitaan riidanalaisen asetuksen liitteessä olevassa luettelossa. Kolmen otokseen kuuluneen vientiä harjoittavan tuottajan ja viiden muun yhteistyössä toimineen mutta otokseen kuulumattoman kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan nimiä ei mainita liitteessä A.2, jonka kantajat toimittivat CCCME:n jäseninä, eivätkä ne ole toimittaneet asiakirjoja, jotka osoittaisivat niiden kuulumisen CCCME:hen.

24 Aluksi on todettava, että unionin yleisen tuomioistuimen esitettyä kysymyksen, joka koski kirjallisen käsittelyn jälkeen 21.9.2023 annetusta tuomiosta China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio (C-478/21 P, EU:C:2023:685) johtuvia seurauksia, CCCME myönsi, että kanne oli jätettävä tutkimatta siltä osin kuin se oli nostettu sen omissa nimissä. CCCME, jolta asiaa tiedusteltiin istunnossa, väitti, että kaikki kanteessa esitetyt väitteet esitettiin sekä sen omaan lukuun että sen jäsenten edun vuoksi. CCCME:n mukaan se ei näin ollen esittänyt mitään erillisiä väitteitä omaan lukuunsa.

25 CCCME:n toimimisesta jäsentensä edustajana tuomioistuimessa on todettava seuraavaksi, että edellä 23 kohdasta ilmenee, että CCCME aikoo edustaa nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä 31:tä yhtiötä, joiden luettelo esitetään kannekirjelmän liitteessä A.2 ja joiden osalta CCCME on esittänyt asiakirjoja, jotka osoittavat näiden yhtiöiden kuuluvan siihen. Kyseisestä liitteestä ilmenee, että nämä 31 yhtiötä ovat yhteistyössä toimineita vientiä harjoittavia tuottajia, jotka eivät kuuluneet otokseen.

26 Järjestö voi pätevästi nostaa kanteen unionin tuomioistuimissa jäsentensä nimissä edellyttäen ensinnäkin, että ne luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, joiden nimissä se toimii, ovat sen jäseniä, toiseksi, että sillä on oikeus ajaa kannetta niiden nimissä, kolmanneksi, että kyseinen kanne nostetaan niiden nimissä, neljänneksi, että ainakin yksi niistä jäsenistä, joiden nimissä järjestö toimii, olisi voinut itse nostaa kanteen, joka olisi otettu tutkittavaksi, ja viidenneksi, että jäsenet, joiden nimissä järjestö toimi, eivät ole nostaneet samanaikaisesti kannetta unionin tuomioistuimissa (tuomio 21.9.2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 83 kohta).

27 Nyt käsiteltävässä asiassa CCCME on ensinnäkin esittänyt kiistattomat todisteet asianomaisten jäsenten jäsenyydestä.

28 Toiseksi on niin, että järjestön säännöissä, jotka CCCME esittää liitteenä, kuvataan sen toiminnan tarkoitus siten, että se kattaa kanteen nostamisen jäsentensä etujen puolustamiseksi kaupan suojatoimenpiteiltä (tuomio 19.5.2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, T-254/18, EU:T:2021:278, 88 kohta).

29 Kolmanneksi on niin, että kannekirjelmässä täsmennetyn mukaan kanne on nostettu myös asianomaisten jäsenten nimissä.

30 Neljänneksi voidaan todeta, että asianomaiset jäsenet olisivat voineet nostaa kanteen riidanalaisesta asetuksesta. SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa määrätään tästä, että luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi saman määräyksen ensimmäisessä ja toisessa kohdassa määrätyin edellytyksin nostaa kanteen hänelle osoitetusta säädöksestä tai säädöksestä, joka koskee häntä suoraan ja erikseen, sekä sääntelytoimesta, joka koskee häntä suoraan ja joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä.

31 Suoraan koskemista koskeva edellytys täyttyy nyt käsiteltävässä asiassa, koska riidanalaisella asetuksella on välittömiä vaikutuksia CCCME:n jäsenten oikeusasemaan ja koska jäsenvaltioiden tulliviranomaiset ovat velvollisia kantamaan riidanalaisessa asetuksessa määrätyt tullit ilman, että niillä on lainkaan harkintavaltaa (ks. vastaavasti tuomio 19.5.2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, T-254/18, EU:T:2021:278, 118 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

32 Erikseen koskemista koskevasta edellytyksestä on muistutettava, että oikeuskäytännön mukaan asetukset, joilla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja, ovat luonteeltaan ja ulottuvuudeltaan normatiivisia, koska niitä sovelletaan kaikkiin asianomaisiin taloudellisiin toimijoihin (ks. tuomio 28.2.2019, neuvosto v. Marquis Energy, C-466/16 P, EU:C:2019:156, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tämä normatiivinen luonne ei kuitenkaan ole esteenä sille, että mainitut asetukset voivat koskea erikseen niitä tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajia ja viejiä, joita syytetään polkumyynnistä niiden liiketoimintaa koskevien tietojen perusteella, kuten sellaisia tuotanto- ja vientiyrityksiä, jotka voivat osoittaa, että ne on yksilöity komission toimissa tai että valmistelevat tutkimukset ovat koskeneet niitä (ks. vastaavasti tuomio 28.2.2019, neuvosto v. Growth Energy ja Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 79 kohta).

33 Tästä on todettava, että CCCME:n asianomaiset jäsenet ovat tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittavia tuottajia, jotka ovat toimineet yhteistyössä komission kanssa sen tutkimuksen aikana ja joiden nimet mainitaan liitteessä, johon riidanalaisen asetuksen säädösosan 1 artiklan 2 kohdassa viitataan. CCCME:n asianomaisiin jäseniin, joiden nimissä CCCME on nostanut nyt käsiteltävän kanteen, sovelletaan kyseisessä liitteessä yksilöityinä muina yhteistyössä toimineina yrityksinä tietyn suuruista polkumyyntitullia, jonka määrä poikkeaa kaikkiin niihin muihin yrityksiin, joita ei ole yksilöity mutta joihin riidanalaista asetusta sovelletaan, sovellettavasta määrästä. Näin ollen edellytys suoraan ja erikseen koskemisesta täyttyy mainittujen jäsenten osalta.

34 On todettava viidenneksi, ettei yksikään CCCME:n asianomaisista jäsenistä ole nostanut nyt käsiteltävässä asiassa tutkitun kanteen kanssa rinnakkaista kannetta.

35 Näin ollen edellä 26 kohdassa mainitut tutkittavaksi ottamisen edellytykset täyttyvät.

36 Oikeuskäytännöstä kuitenkin ilmenee, että polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta annettua asetusta koskeva kumoamiskanne johtaa, jos se hyväksytään, kyseisen asetuksen kumoamiseen ainoastaan niiltä osin kuin siinä säädetään kantajaa koskevasta polkumyyntitullista, eikä kyseinen kumoaminen vaikuta asetuksen muiden osien eikä etenkään muihin toimijoihin sovellettavan polkumyyntitullin pätevyyteen. Tästä seuraa, että siltä osin kuin CCCME toimii jäsentensä edustajana unionin yleisessä tuomioistuimessa nyt käsiteltävän kanteen osalta, ainoastaan ne CCCME:n asianomaiset jäsenet, joiden nimissä nyt käsiteltävä kanne on nostettu, voivat hyötyä kumoamisesta, jos unionin yleinen tuomioistuin hyväksyy CCCME:n niiden nimissä nostaman kanteen (ks. vastaavasti tuomio 19.5.2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, T-254/18, EU:T:2021:278, 110 ja 112 kohta). Kyseiset jäsenet ovat Haining Hisener Trade Co., Ltd; Changshu City Standard Parts Factory Co., Ltd.; Ningbo Nanjubaoge Fastener Manufacturing Co. Ltd; Jinan Star Fastener Co.; Haiyan Xinglong Fastener Co., Ltd; Zhejiang Excellent Industries Co. Ltd; Zhejiang Channov Auto Parts Co., Ltd; Zhejiang New Shengda Fastener Co., Ltd.; Shanghai East Best Foreign Trade Co., Ltd.; Lianyungang Suli Hardware Technology Co., Ltd.; Yuyao Alfirste Hardware Co., Ltd; Zhejiang Chaoboer Hardware Co., Ltd; Haiyan Shangxin Standarf Parts Co., Ltd; Jiaxing Shangxiang Import and Export Co., Ltd; Zhejiang Tianyuan Metal Products Co., Ltd; Jiashan Xiaohai Metal Products Factory; Jia Xing Tai Cheng Aoto Parts Co., Ltd; Haiyan Yousun Entreprise Co., Ltd; Haiyan Wancheng Fasteners Co., Ltd.; EC International (Nantong) Co., Ltd.; Jiaxing Zhengying Hardware Co., Ltd; SSF Industrial Co. Limited; Zhe Jiang World Win Fastener Co., Ltd; Haiyan Tianqi Standard Parts Co., Ltd; Jiashan Sanxin Fastener Company Limited; Jiaxing Huanhuan Tong Plastic Industry Co., Ltd; Yuyao Zhenrui Metal Co.; Beijing Jinzhaobo High Strength Fastener Co., Ltd.; Jiashan Yongxin Fastener Co., Ltd; Haiyan Yihui Hardware Technology Co., Ltd ja Shanghai Moregood Hardware Co., Ltd.

37 Tästä seuraa, että nyt käsiteltävä kanne voidaan ottaa tutkittavaksi siltä osin kuin sen ovat nostaneet CCCME edellä 36 kohdassa mainittujen niiden 31 jäsenensä puolesta, jotka ovat komission kanssa riidanalaisen asetuksen antamiseen johtaneessa tutkimuksessa yhteistyössä toimineita vientiä harjoittavia tuottajia, otokseen kuuluvat kolme kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa ja viisi muuta yhteistyössä toiminutta mutta otokseen kuulumatonta vientiä harjoittavaa tuottajaa, jotka eivät ole toimittaneet todistusta kuulumisesta CCCME:hen.

B Asiakysymys

38 Kantajat vetoavat kanteen tueksi yhdeksään kanneperusteeseen, joista ensimmäinen koskee perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan rikkomista ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista normaaliarvon määrittämisen yhteydessä, toinen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan rikkomista, koska komissio ei tehnyt tarvittavia oikaisuja myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia koskeviin tietoihin ja thaimaalaisten tuottajien voittoihin, kolmas perusasetuksen 18 artiklan 1, 3, ja 4 kohdan sekä Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamisesta tehdyn sopimuksen (EYVL 1994, L 336, s. 3) liitteeseen 1 A sisältyvän tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 (GATT) VI artiklan soveltamisesta tehdyn sopimuksen (EYVL 1994, L 336, s. 103; jäljempänä polkumyynnin vastainen sopimus) 6 artiklan 8 kohdan ja polkumyynnin vastaisen sopimuksen liitteen II (EYVL 1994, L 336, s. 118; jäljempänä liite II) rikkomista kahden otokseen kuuluneen vientiä harjoittavan tuottajan työvoimakustannusten määrittämisen yhteydessä, neljäs perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan rikkomista otokseen kuulumattomien vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaalin määrittämisen yhteydessä, viides perusasetuksen 3 artiklan 2, 3, 5 ja 6 kohdan, luettuna yhdessä sen 4 artiklan 1 kohdan kanssa, rikkomista sillä perusteella, että vakiokiinnittimien ja muiden kuin vakiokiinnittimien välistä eroa ei otettu huomioon vahingon ja

syy-yhteyden arvioinnin yhteydessä, kuudes perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan ja 9 artiklan 4 kohdan rikkomista komission alihinnoittelusta tekemän analyysin yhteydessä, koska alihinnoittelu määritettiin otokseen kuuluneiden unionin tuottajien tuotannosta vain 24 prosentin osalta, seitsemäs perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 6 kohdan ja 9 artiklan 4 kohdan rikkomista, koska komissio vertasi Kiinassa jakelijoihin sovellettua hintaa unionissa loppukäyttäjiin sovellettuun hintaan hintavaikutuksia ja vahinkomarginaalin määrittämistä koskevassa analyysissään, kahdeksas perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 5 kohdan rikkomista, koska komissio ei tehnyt selkeään näyttöön perustuvaa puolueetonta tutkintaa makrotaloudellisista vahinkoindikaattoreista, ja yhdeksäs sitä, että komissio rikkoi perusasetuksen 6 artiklan 7 kohtaa, 19 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa ja 20 artiklan 2 ja 4 kohtaa ja loukkasi kantajien puolustautumisoikeuksia, kun se käsitteli tiettyjä tietoja luottamuksellisina hallinnollisessa menettelyssä.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan rikkomista ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista

39 Aluksi on muistutettava, että yhteisen kauppapolitiikan ja aivan erityisesti kaupallisten suojatoimenpiteiden alalla unionin toimielimillä on laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset, poliittiset ja oikeudelliset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia (ks. tuomio 20.1.2022, komissio v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tällaista arviointia koskevassa tuomioistuinvalvonnassa on näin ollen rajoituttava tarkistamaan, että menettelysääntöjä on noudatettu, että arvioinnin perustaksi hyväksytyt tosiseikat ovat aineellisesti paikkansapitäviä, että näitä tosiseikkoja arvioitaessa ei ole tehty ilmeistä virhettä ja että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin (ks. tuomio 20.1.2022, komissio v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

40 Lisäksi unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että unionin yleisen tuomioistuimen harjoittama valvonta, joka koskee todisteita, joihin unionin toimielimet perustavat toteamuksensa, ei merkitse tosiseikkojen uutta arviointia, jolla korvataan kyseisten toimielinten tekemä arviointi. Tämä valvonta rajoittuu sen toteamiseen, tukevatko nämä todisteet toimielinten tekemiä päätelmiä. Unionin yleisen tuomioistuimen on näin ollen paitsi tutkittava esitettyjen todisteiden aineellinen paikkansapitävyys, luotettavuus ja johdonmukaisuus myös tarkistettava, sisältävätkö nämä todisteet kaikki ne merkitykselliset seikat, jotka on otettava huomioon monitahoisen tilanteen arvioinnissa, ja voivatko kyseiset todisteet tukea niistä tehtyjä päätelmiä (ks. tuomio 12.5.2022, komissio v. Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, 59 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

41 Lisäksi on muistutettava, että tuotteen normaaliarvon määrittäminen on yksi niistä olennaisista vaiheista, joiden avulla mahdollisen polkumyynnin olemassaolo on voitava todeta (tuomio 22.3.2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, 19 kohta ja tuomio 1.10.2014, neuvosto v. Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 20 kohta).

42 Näin ollen unionin toimielimillä on vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan laaja harkintavalta, joka liittyy normaaliarvon määrittämiseen muille kuin markkinatalousmaille (ks. tuomio 19.9.2019, Zhejiang Jndia Pipeline Industry v. komissio, T-228/17, EU:T:2019:619, 126 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), ja asianmukaisen edustavan maan valinta tähän tarkoitukseen kuuluu myös sen laajan harkintavallan piiriin, joka unionin toimielimillä on yhteisen kauppapolitiikan alalla. Perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdassa kuitenkin rajoitetaan komission harkintavaltaa siten, että valitun maan taloudellisen kehitystason on oltava

samankaltainen kuin viejämaan (ks. vastaavasti tuomio 21.6.2023, Guangdong Haomei New Materials ja Guangdong King Metal Light Alloy Technology v. komissio, T-326/21, EU:T:2023:347, 127 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

43 On myös katsottu, että oli tarkistettava, ettei komissio ollut jättänyt huomiotta olennaisia tai merkityksellisiä seikkoja pitäessään tietyn maan valitsemista asianmukaisena ja että kaikki asiakirja-aineistoon liittyvät seikat oli tutkittu riittävän huolellisesti, jotta voitiin katsoa, että tarkasteltavana olevan tuotteen normaaliarvo oli määritetty asianmukaisella ja kohtuullisella tavalla. Tätä oikeuskäytäntöä voidaan soveltaa tilanteisiin, joissa viejämaassa esiintyvien merkittävien vääristymien vuoksi on perusteltua käyttää asianmukaisesta edustavasta maasta peräisin olevia tietoja normaaliarvon laskennassa, mikä edellyttää myös monitahoisten taloudellisten ja poliittisten tilanteiden tarkastelua (ks. tuomio 21.6.2023, Guangdong Haomei New Materials ja Guangdong King Metal Light Alloy Technology v. komissio, T-326/21, EU:T:2023:347, 128 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

44 Kantajien ensimmäistä kanneperustetta, joka koskee tarkasteltavana olevan tuotteen normaaliarvon laskemista ja jakautuu viiteen osaan, on tutkittava näiden periaatteiden valossa.

a) Ensimmäinen osa, joka koskee Thaimaan valintaa perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdassa tarkoitetuksi asianmukaiseksi edustavaksi maaksi tarkasteltavana olevan tuotteen normaaliarvon laskemista varten

45 Ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisessä osassa kantajat väittävät ensinnäkin, että komission ei olisi pitänyt tekemässään tutkimuksessa valita Thaimaata asianmukaiseksi edustavaksi maaksi, koska sinne tuotiin Japanista peräisin olevaa erityislaatuluokan valssilankaa, toiseksi, että komissio ei ollut valinnut oikein myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja voittojen laskemiseen käyttämäänsä tietokantaa, ja kolmanneksi, että komission olisi pitänyt tehdä oikaisuja näihin tietoihin laskeakseen normaaliarvon, joka on mahdollisimman lähellä otokseen kuuluvien kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien tuotannon arvoja.

1) Tarkasteltavana olevan tuotteen valmistamiseen Thaimaassa tarvittavien raaka-aineiden hinnat

46 Kantajat väittävät lähinnä, ettei komission olisi pitänyt valita Thaimaata perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdassa tarkoitetuksi asianmukaiseksi edustavaksi maaksi sen Japanista Thaimaahan tuodun korkealaatuisen valssilangan hinnan vuoksi, jota kantajien mukaan käytetään raaka-aineena tarkasteltavana olevan tuotteen valmistuksessa. CCCME toimitti niiden mukaan hallinnollisen menettelyn aikana suuren määrän tietoja ja todisteita, jotka osoittivat, että Thaimaahan tulevan tuonnin hinnat eivät vastanneet otokseen valittujen kiinalaisten tuottajien tuotantokustannuksia, koska ne veivät unioniin lähes yksinomaan vakiokiinnittimiä ja hyvin vähän erikoiskiinnittimiä. Sitä vastoin Japanista peräisin olevalla erityislaatuluokan valssilangalla on kantajien mukaan vakiokiinnittimien tuotannon sijasta muita erityisiä käyttötarkoituksia. Kantajat väittävät lisäksi, ettei komissio tutkinut asianmukaisesti merkittävää 17 prosentin hintaeroa Japanista yhtäältä Thaimaahan suuntautuvan viennin ja toisaalta viiteen muuhun suurimpaan vientikohteeseen suuntautuvan viennin välillä.

47 Kantajat katsovat, että Thaimaan tuotantokustannukset eivät vastaa kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien tuotantokustannuksia perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla. Kantajien mukaan komissio loukkasi myös hyvän hallinnon periaatetta asettaessaan kohtuuttoman todistustaakan.

48 Komissio kiistää kantajien väitteet. Lisäksi se väittää, että kantajat eivät ole esittäneet hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista koskevan väitteen tueksi perusteluja ja että se on näin ollen jätettävä tutkimatta.

i) Hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista koskevan väitteen tutkittavaksi ottaminen

49 Sen kysymyksen johdosta, jonka unionin yleinen tuomioistuin esitti komission vastineeseen sisältyvän väitteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumisesta, kantajat täsmensivät istunnossa, että hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista koskeva väite liittyi komission niille asettamaan kohtuuttomaan todistustaakkaan sikäli, että ne olivat esittäneet laajasti syyt siihen, miksi komission huomioon ottamat tiedot eivät olleet kaikkein tarkoituksenmukaisimpia, ja että ne olivat antaneet riittävästi tietoja.

50 Unionin oikeuden yleisiin periaatteisiin kuuluvasta hyvän hallinnon periaatteesta nimittäin johtuu, että todistustaakka, joka voidaan perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan nojalla asettaa vientiä harjoittaville tuottajille, ei saa olla kohtuuton (ks. analogisesti tuomio 21.6.2023, Guangdong Haomei New Materials ja Guangdong King Metal Light Alloy Technology v. komissio, T-326/21, EU:T:2023:347, 82 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

51 Hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista koskevan väitteen tutkittavaksi ottamisesta on näin ollen riittävää todeta, että kantajat ovat tukeneet tätä väitettä ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisessä osassa esittämissään perusteluissa riitauttaessaan kyseisessä osassa sen, että Thaimaa valittiin perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdassa tarkoitetuksi asianmukaiseksi edustavaksi maaksi huolimatta niiden komissiolle toimittamista tiedoista, joiden mukaan kyseinen maa ei ollut asianmukainen edustava maa tarkasteltavana olevan tuotteen normaaliarvon laskemiseksi.

52 Näin ollen komission esittämä oikeudenkäyntiväite on hylättävä.

ii) Oliko perusteltua valita Thaimaa asianmukaiseksi edustavaksi maaksi tarkasteltavana olevan tuotteen normaaliarvon laskemiseksi?

53 Perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdassa säädetään seuraavaa:

”a) Jos tätä tai tämän asetuksen muuta asiaankuuluvaa säännöstä sovellettaessa päätetään, että ei ole asianmukaista käyttää viejämaan kotimarkkinoiden hintoja ja kustannuksia kyseisessä maassa esiintyvien b alakohdassa tarkoitettujen merkittävien vääristymien vuoksi, normaaliarvo muodostetaan yksinomaan vääristymättömiä hintoja tai vertailuarvoja osoittavien tuotanto- ja myyntikustannusten perusteella seuraavia sääntöjä noudattaen.

Lähteitä, joita komissio voi käyttää, ovat

– asianmukaisen edustavan maan, jonka talouden kehitystaso on samankaltainen kuin viejämaan, vastaavat tuotanto- ja myyntikustannukset edellyttäen, että asiaankuuluvat

tiedot ovat helposti saatavilla; jos tällaisia maita on useampi kuin yksi, etusijalle asetetaan tarvittaessa maat, joissa sosiaaliturva ja ympäristönsuojelu ovat riittävällä tasolla;

– vääristymättömät kansainväliset hinnat, kustannukset tai vertailuarvot, jos se katsoo tämän aiheelliseksi; tai

– kotimarkkinoiden kustannukset, mutta ainoastaan siinä määrin kuin tarkan ja asianmukaisen näytön perusteella todetaan, että ne eivät ole vääristyneitä, myös c alakohtaan sisältyvien, asianomaisia osapuolia koskevien säännösten yhteydessä.

Kyseinen arviointi on tehtävä kustakin viejästä ja tuottajasta erikseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 17 artiklan soveltamista.

Muodostettuun normaaliarvoon on sisällytettävä vääristymätön ja kohtuullinen määrä hallinto-, myynti- ja yleiskustannuksia sekä voittoa.

b) Merkittäviä vääristymiä ovat vääristymät, joita syntyy, kun ilmoitetut hinnat tai kustannukset, mukaan lukien raaka-aine- ja energiakustannukset, eivät määräydy vapaiden markkinavoimien perusteella, koska valtion merkittävä puuttuminen vaikuttaa niihin. Merkittävien vääristymien olemassaoloa arvioitaessa huomioon on otettava muun muassa vaikutus, joka yhdellä tai useammalla seuraavista tekijöistä mahdollisesti on:

– kyseinen markkina on merkittävässä määrin sellaisten yritysten ylläpitämä, jotka toimivat viejämaan viranomaisten omistuksessa tai hallinnassa taikka joiden politiikkoja nämä viranomaiset valvovat tai ohjaavat;

– valtion läsnäolo yrityksissä, mikä mahdollistaa valtion puuttumisen hintoihin tai kustannuksiin;

– syrjivät julkiset politiikat tai toimenpiteet, joilla suositaan kotimaisia tavarantoimittajia tai vaikutetaan muutoin vapaisiin markkinavoimiin;

– konkurssi-, yhtiö- ja varallisuuslainsäädännön puuttuminen, syrjivä soveltaminen tai sen riittämätön täytäntöönpano;

– palkkakustannusten vääristyminen;

– mahdollisuus saada rahoitusta, jonka myöntävät instituutiot, jotka toteuttavat julkisen politiikan tavoitteita tai toimivat muulla tavoin niin, etteivät ne ole valtiosta riippumattomia.

_ _”

54 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 220 perustelukappaleen mukaan komissio valitsi asianmukaisen edustavan maan käyttäen perusteena kolmea kriteeriä eli Kiinan taloudellista kehitystä vastaavaa tasoa, tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoa kyseisessä maassa ja asiaa koskevien julkisten tietojen saatavuutta.

55 Tutkimuksen aikana komissio julkaisi normaaliarvon määrittämisessä käytettävistä lähteistä kaksi asiakirja-aineistoon liitettyä muistiota, joista asianomaisia osapuolia pyydettiin esittämään huomautuksia. Asiakirja-aineistoon liittyvästä 5.2.2021 julkaistusta muistiosta (jäljempänä

ensimmäinen muistio) ilmenee, että komissio oli todennut tarkasteltavana olevan tuotteen merkittävää tuotantoa kahdeksassa maassa, joiden talouden taso oli samankaltainen kuin Kiinan, mutta että se löysi helposti saatavilla olevia asiaankuuluvia tietoja ainoastaan Brasiliasta, Venäjästä, Turkista ja Thaimaasta. Riidanalaisen asetuksen
johdanto-osan 223 perustelukappaleen mukaan komissio vahvisti 4.5.2021 julkaistussa asiakirja-aineistoon liittyvässä muistiossa (jäljempänä toinen muistio), että tietoja oli saatavana myös Malesiasta.

56 Analysoidessaan tietoja, jotka koskivat tuontia viiteen mahdolliseen edustavaan maahan, komissio huomautti, että yli 75 prosenttia tutkimuksen kohteena olevan tuotteen valmistuksessa käytettävän raaka-aineen tuonnista Brasiliaan ja Malesiaan oli peräisin Kiinasta ja muista kuin WTO:n jäsenmaista, jotka luokitellaan tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä 29.4.2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/755 (EUVL 2015, L 123, s. 33) liitteessä I. Koska vääristymät saattoivat vaikuttaa kyseisen tuonnin hintoihin, jotka saattoivat puolestaan vääristää muita tuontimääriä, komissio analysoi nämä tuontimäärät niiden absoluuttisten määrien ja hintojen perusteella ja päätteli, että Brasiliasta ja Malesiasta oli helposti saatavilla heikompilaatuisia tietoja vääristymättömän arvon laskemista varten. Venäjä jätettiin huomiotta, koska yksikään asianomainen osapuoli ei kannattanut sen valintaa. Thaimaata pidettiin Turkkia parempana yhtäältä, koska tutkimuksen kohteena olevan tuotteen valmistuksessa käytettävien neljän pääraaka-aineen tuontimäärät olivat Thaimaassa suuremmat, ja toisaalta, koska kyseisistä tuotannontekijöistä kannettiin siellä alhaisempia tuontitulleja.

57 Komissio kehotti asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia ja julkisesti saatavilla olevia tietoja kuhunkin tuotannontekijään liittyvistä vääristymättömistä arvoista. Asiakirja-aineistosta ilmenee, että kantajat ja erityisesti CCCME ja kolme otokseen kuulunutta kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa saattoivat asianomaisina osapuolina tutustua komission asiakirja-aineistoon ja esittää huomautuksia asianmukaisen edustavan maan valinnasta.

58 Vastauksena CCCME:n huomautuksiin, jotka koskivat Japanista peräisin olevan korkealaatuisen raaka-aineen huomattavaa osuutta, komissio analysoi neljän tärkeimmän raaka-aineen Japanin vientihinnat selvittääkseen, oliko olemassa vääristymiä, jotka osoittivat, että Japanista Thaimaahan tulevaan tuontiin ei sovellettu markkinasääntöjä. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 232 perustelukappaleesta ilmenee, että tutkimusajanjakson aikana Thaimaa oli yksi Japanin viidestä tärkeimmästä vientimarkkina-alueesta ja että sen osuus näiden raaka-aineiden Japanista tulevasta kokonaisviennistä oli 17 prosenttia, kun taas viiden suurimman vientikohteen – pois lukien Kiina – osuus Japanista tulevasta viennistä oli yli 60 prosenttia. Thaimaahan suuntautuvan viennin keskimääräinen hinta oli 17 prosenttia korkeampi kuin muihin viiteen suurimpaan vientikohteeseen suuntautuvan viennin hinta. Komissio päätteli, että Japanista Thaimaahan suuntautuvan viennin hinnat eivät olleet kohtuuttoman korkeat tai epäedustavat. Näin ollen komissio katsoi, että Japanista Thaimaahan suuntautuva vienti ei ollut omiaan saattamaan kyseenalaiseksi Thaimaan edustavuutta tarkasteltavana olevaa tuotetta koskevassa tutkimuksessa.

59 On siis tutkittava, tekikö komissio nyt käsiteltävässä asiassa ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että Thaimaa oli asianmukainen edustava maa tutkimuksen kohteena olevan tuotteen normaaliarvon laskemista varten. Kun otetaan huomioon, että todistustaakka on kantajilla, joiden on esitettävä ratkaisevat todisteet väitteidensä tueksi, on tässä yhteydessä tarkistettava, ovatko kantajat esittäneet todisteita, joilla voidaan osoittaa, että komissio teki edellä 39 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetun ilmeisen arviointivirheen valitessaan Thaimaan

asianmukaiseksi edustavaksi maaksi (ks. vastaavasti tuomio 21.6.2023, Guangdong Haomei New Materials ja Guangdong King Metal Light Alloy Technology v. komissio, T-326/21, EU:T:2023:347, 131 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

60 Aluksi on todettava, etteivät kantajat kiistä nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä komission riidanalaisessa asetuksessa tekemiä päätelmiä, jotka koskevat tutkimuksen vireillepanovaiheessa saatavilla olevaa näyttöä, joka viittasi perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdassa tarkoitettujen merkittävien vääristymien esiintymiseen Kiinassa. Kantajat eivät myöskään kiistä sitä, että Thaimaan kehitystaso vastaa yleisesti Kiinan kehitystasoa.

61 Tästä on ensinnäkin todettava, että komissio pyysi kaikkia Kiinassa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia toimittamaan tiedot kiinnittimien valmistuksessa käytetyistä tuotantopanoksista laskeakseen hinnan, jonka kiinnittimien tuottaja maksaisi Thaimaassa tehtaalle toimitetuista raaka-aineista. Tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotannossa tarvittavien raaka-aineiden määrittelyssä komissio käytti tulliyhteistyöneuvoston, josta on sittemmin tullut Maailman tullijärjestö, laatimaa maailmanlaajuisen harmonoidun tavarankuvaus- ja tavarankoodausjärjestelmän menetelmää ja määritteli asiaankuuluvat harmonoidun järjestelmän koodit (jäljempänä HS-koodit). Komissio selitti, että selvittääkseen merkityksellisten raaka-aineiden vääristymättömät hinnat asianmukaisessa edustavassa maassa sen oli tehtävä käytettävissään oleviin tietoihin perustuvia likimääräisiä arvioita.

62 Kuten kantajat vahvistivat istunnossa, ne eivät kiistä tarkasteltavana olevan tuotteen valmistuksessa tarvittavien raaka-aineiden määrittämisessä käytettävien HS-koodien määritelmää sinänsä. Komissio on kuitenkin osoittanut kantajien sitä tältä osin kiistämättä, että kyseinen menetelmä edellyttää jonkinasteista likimääräistä arviota, koska sama HS-koodi voi kattaa useita raaka-aineen ominaisuuksia eri suhteissa. Näin ollen eri tuottajien HS-koodien välillä on vaikea määrittää tarkkaa vastaavuutta.

63 Kantajat sitä vastoin väittävät, että komission olisi pitänyt mukauttaa käytettävissään olleita tietoja ja erityisesti jättää huomiotta arvot, jotka koskivat Japanista peräisin olevan valssilangan tuontia Thaimaahan, koska mainittu valssilanka oli kantajien mukaan parempilaatuista kuin otokseen valittujen kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien käyttämä valssilanka ja nosti tutkimuksen kohteena olevan tuotteen normaaliarvoa kohtuuttomasti.

64 Kantajien määritelmän mukaan korkealaatuinen valssilanka liittyy muihin kuin vakiokiinnittimiin, koska kyseiset kiinnittimet on yleensä tarkoitettu aloille, joilla etsitään parempilaatuisia osia. Tästä on kuitenkin todettava ensinnäkin, että jopa kantajien tarkoittamilla aloilla, kuten autoteollisuudessa tai ilmailualalla, käytetyt kiinnittimet voivat olla sekä vakiomuotoisia että muita kuin vakiomuotoisia. Tutkimuksen kohteena olevasta tuotteesta laaditun komission määritelmän mukaan nyt kyseessä oleva tutkimus koskee joka tapauksessa sekä vakiomuotoisia että muita kuin vakiomuotoisia osia.

65 Toiseksi on todettava, että kantajat eivät näytä toteen, että vakiokiinnittimissä tai muissa kuin vakiokiinnittimissä on käytetty tietty nimenomainen prosenttiosuus erityislaatuluokan valssilankaa. Ne vetoavat tältä osin European Fasteners Distributor Associationin (kiinnittimien jakelijoita edustava eurooppalainen järjestö, jäljempänä EFDA) edustajien vierailuihin thaimaalaisissa tehtaissa ja näiden edustajien todistajanlausuntoihin, joissa vahvistetaan erityislaatuluokan valssilangan käyttö Thaimaan autoteollisuudessa. Näitä tietoja ei kuitenkaan voida pitää luotettavana ja objektiivisena näyttönä siitä, että kaikki thaimaalaiset kiinnittimien tuottajat harjoittivat pelkästään kyseistä tuotantoa. Tältä osin on nimittäin muistutettava, että

komissio on tutkimuksen aikana velvollinen varmistumaan niiden tietojen paikkansapitävyydestä, joita se saa asianomaisilta osapuolilta ja joihin sen päätelmät perustuvat. Tämä tarkastusvelvollisuus ilmentää polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönoton yhteydessä yleisempää periaatetta, jonka mukaan kaikkien viranomaisten on – niiden laajasta harkintavallasta huolimatta – suoritettava täsmällinen tutkimus ja perustettava arviointinsa riittävään näyttöön (ks. vastaavasti tuomio 3.12.2019, Yieh United Steel v. komissio, T-607/15, EU:T:2019:831, 71 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

66 Kolmanneksi on todettava, etteivät kantajat ole esittäneet konkreettista näyttöä siitä muiden kuin vakiomuotoisten kiinnittimien sisältämästä valssilangan osuudesta, jota komissio voi niiden mukaan käyttää. Kuten komissio totesi, kantajat eivät yhtäältä ole kyenneet osoittamaan, etteivät kiinalaiset vientiä harjoittavat kiinnittimien tuottajat käyttäneet erikoislaatuluokan valssilankaa. Kuten vastineen liitteestä B.1 ilmenee – mitä kantajat eivät kiistä – Kiina oli vuonna 2020 asian kannalta merkityksellisillä koodeilla Japanista viedyn valssilangan suurin vientikohde. Näin ollen Japanista peräisin olevaa erityislaatuluokan valssilankaa tuotiin myös Kiinaan huomattavia määriä.

67 Toisaalta komissio selitti riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 301 perustelukappaleessa, että yhden asianomaisen osapuolen toimittamien luottamuksellisten tietojen perusteella autoteollisuuden käyttämien kiinnittimien osuus oli alle 50 prosenttia teollisuuskiinnittimien kysynnästä Thaimaassa vuonna 2018, joten Thaimaassa oli kysyntää sekä vakiokiinnittimien että muiden kuin vakiokiinnittimien raaka-aineista.

68 Näin ollen kantajat eivät perustelleet väitettään, jonka mukaan tuonti Japanista oli pääasiassa erikoislaatuluokan valssilangan tuontia. Se, että raaka-aine on korkealaatuisempaa ja siis kalliimpaa, ei missään tapauksessa ole riittävä peruste kyseenalaistaa tämän tiedon täsmällisyyttä tai paikkansapitävyyttä. Tämä ei näin ollen merkitse sitä, että kyseinen tieto olisi jätettävä pois laskelmasta.

69 Neljänneksi on todettava, että kantajat toimittivat tuotantotekijöistä laadittuja taulukoita, jotka koskivat erityyppisten valssilankojen hintaeroja. Ne eivät kuitenkaan esittäneet mitään konkreettista näyttöä näiden lankojen jakautumisesta tarkasteltavana olevan tuotteen valmistuksessa. Tästä seuraa, että nämä tiedot voivat koskea tuotteita, jotka eivät kuulu tutkimukseen. Näin ollen taulukot eivät ole riittävä todiste komission huomioon ottamien arvojen kyseenalaistamiseksi.

70 Kuten edellä 61 kohdasta ilmenee, asian kannalta merkityksellisiin HS-koodeihin kuuluu joka tapauksessa raaka-ainetyyppejä ja laatuluokkia, joita ei käytetä kiinnittimien valmistuksessa. Tämä liittyy menetelmään, jonka komissio on valinnut käyttäessään laajaa harkintavaltaansa perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdassa tarkoitetun asianmukaisen edustavan maan määrittämisessä. Vaikka kyseisessä artiklassa asetetaan tiettyjä perusteita maan valinnalle, siinä ei kuitenkaan määritetä täsmällistä menetelmää, jota komission olisi noudatettava tutkimuksen kohteena olevan tuotteen normaaliarvon laskemiseksi jonkin muun kuin sellaisen maan tietojen perusteella, jota tutkimus koskee suoraan.

71 Lisäksi on muistutettava, että tarkasteltavana olevan tuotteen normaaliarvo laskettiin Thaimaahan suuntautuvan kokonaistuonnin eikä pelkästään Japanista tulevan tuonnin perusteella. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 301 perustelukappaleen mukaan neljän tärkeimmän raaka-aineen tuonti Japanista Thaimaahan edusti vain noin 33:a prosenttia näiden materiaalien kokonaistuonnista.

72 Kantajien väitteestä, jonka mukaan Japanista Thaimaahan suuntautuvan viennin keskimääräinen hinta oli 17 prosenttia korkeampi kuin muihin viiteen suurimpaan vientikohteeseen suuntautuvan viennin hinta, on viidenneksi todettava, että riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 232 perustelukappaleesta ilmenee, että Thaimaan osuus näiden raaka-aineiden Japanista tulevasta kokonaisviennistä oli 17 prosenttia, kun taas viiden suurimman vientikohteen – pois lukien Kiina – osuus Japanista tulevasta viennistä oli yli 60 prosenttia. Thaimaahan suuntautuvan viennin keskimääräinen hinta oli kuitenkin 17 prosenttia korkeampi kuin muihin viiteen suurimpaan vientikohteeseen suuntautuvan viennin hinta. Komission mukaan tämä ei osoittanut, että Japanin tiedot oli tarpeen jättää huomiotta, koska Japanista Thaimaahan suuntautuvan viennin hinnat eivät olleet kohtuuttoman korkeat tai epäedustavat. Kun komissiolta tiedusteltiin asiasta istunnossa, se väitti, että Japanista Thaimaahan tulevan tuonnin hinnat olivat pelkästään hintojen vaihteluvälin ylin arvo. Ei nimittäin ole esitetty mitään näyttöä, jonka perusteella voitaisiin todeta, ettei tämä Japanista Thaimaahan suuntautuvan viennin ja Japanista muihin maihin suuntautuvan viennin hintojen välinen ero ole perinteisen markkinamekanismin mukainen, ja kyseenalaistaa Thaimaan valinta asianmukaiseksi edustavaksi maaksi.

73 Kuten edellä 59 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, kantajien oli joka tapauksessa esitettävä riittävät todisteet sen osoittamiseksi, että tällä erolla oli välitön vaikutus tutkimuksen kohteena olevan tuotteen normaaliarvon muodostamiseen. Tästä on lisäksi todettava, että vaikka kantajat viittaavat väitteissään siihen, että komissio oli käyttänyt vääristyneitä tietoja eli tietoja, joita on manipuloitu tai jotka eivät vastaa todellisuutta, ne eivät esitä näyttöä siitä.

74 Siitä, vastaavatko Thaimaan kustannukset otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittamia kustannuksia, on toiseksi todettava, että riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 198 perustelukappaleen mukaan komissio totesi kiinnittimien Kiinan tuotannonalan hyötyneen valtion ohjeistuksesta ja puuttumisesta toimintaan kiinnittimien valmistuksessa käytetyn pääraaka-aineen eli teräksen tuotannonalalla. Näin ollen komissio päätteli riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 206 perustelukappaleessa, että merkittävät vääristymät vaikuttivat myös tuotantopanosten ja erityisesti raaka-aineiden kustannuksiin.

75 Oikeuskäytännöstä ilmenee tältä osin, että laaja harkintavalta, joka komissiolla on kauppapoliittisten suojatoimenpiteiden alalla, ulottuu myös niiden kyseisessä maassa vallitsevien oikeudellisten ja poliittisten tilanteiden arviointiin, jotka sen on arvioitava voidakseen määrittää, toimiiko vientiä harjoittava yritys markkinataloudessa ilman merkittävää valtion puuttumista (tuomio 11.9.2014, Gold East Paper ja Gold Huasheng Paper v. neuvosto, T-443/11, EU:T:2014:774, 163 kohta).

76 Komission on tosin laskettava tutkimuksen kohteena olevan tuotteen normaaliarvo sellaisena kuin se olisi ollut asianomaisen maan vientiä harjoittavien tuottajien osalta ilman hintojen vääristymistä. Perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan sanamuodosta ilmenee kuitenkin selvästi, että normaaliarvo muodostetaan yksinomaan valitun edustavan maan tietojen perusteella. Näin ollen komissio ei tehnyt ilmeistä arviointivirhettä, kun se otti huomioon thaimaalaisille kiinnittimien tuottajille aiheutuvat raaka-ainekustannukset normaaliarvoa määrittäessään.

77 Koska – kuten oikeuskäytännöstä ilmenee – Kiina on lisäksi yksi maailman suurimmista talouksista, olisi kohtuutonta vaatia komissiota valitsemaan edustavaksi maaksi maa, jolla on vastaava talous (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 21.6.2023, Guangdong Haomei New Materials ja Guangdong King Metal Light Alloy Technology v. komissio, T-326/21, EU:T:2023:347, 135 kohta). Tästä seuraa, että komissio voi laajaa harkintavaltaansa käyttäessään

tehdä normaaliarvon muodostamista varten tiettyjä likimääräisiä arvioita, kunhan kyseiset arviot perustuvat sen käytettävissä oleviin tietoihin. Kuten komissio toteaa, HS-koodien käyttö edellyttää likimääräisiä arvioita, koska se ei kuvasta täsmällisesti niitä tarkkoja suhteita, joissa otokseen kuuluvat vientiä harjoittavat tuottajat ovat raaka-aineita käyttäneet.

78 Edellä esitetyn perusteella kantajat eivät ole osoittaneet, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen päätellessään riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 303 perustelukappaleessa, että koska käytettävissä ei ollut perustellumpia tietoja siitä, miten suuri osuus Japanista tuodusta raaka-aineesta oli tarkoitettu muihin kuin vakiokiinnittimiin ja miten erityislaatuluokan raaka-aine voitaisiin erottaa neljästä HS-koodista, ja että kun otetaan huomioon vakiokiinnittimien ja muiden kuin vakiokiinnittimien raaka-aineiden kysyntä Thaimaassa, thaimaalaisten tuottajien tietoja voitiin käyttää tarkasteltavana olevan tuotteen normaaliarvon muodostamiseen.

2) Myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja voittoa koskevien laskelmien edustavuus

79 Kantajat väittävät, että komission laskemia myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja voittoja koskevat tiedot eivät vastaa otokseen valittujen kiinalaisten tuottajien tietoja eivätkä näin ollen ole edustavia.

80 Kantajat väittävät tältä osin yhtäältä, että kolme viidestä komission otokseen valitusta thaimaalaisesta tuottajasta ei valmista tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta. Kantajat väittävät nimittäin ensinnäkin, ettei Topy Thailand valmista ruuveja tai pultteja, kun taas sen valmistamat kiristyslaatat eivät vastaa tarkasteltavana olevaa tuotetta. Sen sijaan yksikään otokseen valituista kiinalaisista tuottajista ei kantajien mukaan valmista aluslaattoja, jotka ovat hyvin erilaisia tuotteita kuin ruuvit ja pultit. Lisäksi EFDA:n tarkastuskäynnit olivat niiden mukaan osoittaneet, ettei Topy Thailand valmistanut tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta. Lisäksi ThaiSin valmistaa niiden mukaan lähinnä erikoiskiinnittimiä ja S. J Screwthai enimmäkseen tuotteita, jotka eivät vastaa tarkasteltavana olevaa tuotetta.

81 Toisaalta kantajat väittävät, että thaimaalaisia tuottajia koskevat Dun & Bradstreet -tietokannan tiedot (jäljempänä D&B-tiedot), joita komissio käyttää myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja voiton laskemisessa, eivät ole luotettavia. Kyseiset tiedot eroavat nimittäin Orbis-tietokannan tiedoista, joita on kantajien mukaan käytetty muissa polkumyyntitutkimuksissa. Niiden mukaan kyseiset erot vaikuttavat tietojen luotettavuuteen. Kantajat väittävät erityisesti, että jos D&B-tiedot koskevat pikemminkin Topy-konsernia kuin sen thaimaalaista yksikköä, ne eivät ole edustavia.

82 Komission mukaan kantajien väitteet on hylättävä.

83 Perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdassa säädetään, että jos normaaliarvo muodostetaan yksinomaan asianmukaisen edustavan maan vastaavien tuotanto- ja myyntikustannusten perusteella, normaaliarvoon on sisällytettävä vääristymätön ja kohtuullinen määrä hallinto-, myynti- ja yleiskustannuksia sekä voittoa.

84 Kantajat riitauttavat ensinnäkin sen, että komissio valitsi thaimaalaiset tuottajat myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja voiton laskentaperusteeksi.

85 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 244 perustelukappaleesta ilmenee tältä osin, että CCCME:n ja EFDA:n riitautettua toisessa muistiossa valittujen thaimaalaisten tuottajien asianmukaisuuden komissio tarkasteli niiden kuuden thaimaalaisen yrityksen saatavilla olevia tietoja, joiden tietoja oli määrä käyttää. Komissio päätteli ensinnäkin Topy Thailandin tuottavan aluslaattoja, jotka kuuluvat tuotteen määritelmään, sekä muita tuotteita, jotka eivät kuulu tutkimuksen piiriin, ja säilytti tämän yhtiön analyysissä. Toiseksi komissio totesi, ettei TR Formacilla ollut tuotantolaitosta Thaimaassa, ja jätti lopulta yhtiön pois analyysistä. Kolmanneksi komissio totesi, että S. J Screwthai valmisti ankkuripultteja samoin kuin ruuveja, betonissa käytettäviä ankkureita ja aluslaattoja. Komissio katsoi ankkureiden, erityisesti yhdistettyinä pultteihin tai ruuveihin, kuuluvan tutkimuksen piiriin. Komissio totesi yhtiön tuottavan myös useita muuntyyppisiä kiinnittimiä (esim. ruuveja ja aluslaattoja) ja säilytti sen siis analyysissä. Neljänneksi komissio päätteli, että Thaisin Metals Industries Co., Ltd tuotti pultteja ja ruuveja sekä itsekierteittäviä ruuveja, koneruuveja, kuusiopultteja ja kuusiokoloruuveja useita eri sektoreita varten. Koska yhtiö tuotti useita erityyppisiä kiinnittimiä, myös muita kuin vakiokiinnittimiä, komissio säilytti sen analyysissä.

86 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 307 perustelukappaleessa todetaan, että sen jälkeen, kun lopulliset päätelmät oli ilmoitettu vastauksena asianomaisten osapuolten, kuten CCCME:n, esittämiin huomautuksiin, joissa pyydettiin tiettyjen tutkimuksen kohteena olevan tuotteen valmistajana otokseen valittujen thaimaalaisten yritysten taloudellisten tietojen poistamista, komissio vahvisti, että kyseiset yhtiöt valmistivat useantyyppisiä tutkimuksen kohteena olevan tuotteen piiriin kuuluvia kiinnittimiä. Erityisesti Topy Thailandin internetsivuston perusteella voitiin todeta, että yhtiö tuotti vakioaluslaattoja, jotka kuuluivat tutkimuksen kohteena olevan tuotteen piiriin, eikä pelkästään kiristyslaattoja, kuten oli väitetty. Komissio siis vahvisti, että valitut yritykset Thaimaassa liittyivät suoraan tai välillisesti tutkimuksen kohteena olevan tuotteen valmistukseen ja myyntiin.

87 Tästä on aluksi todettava, että – kuten edellä 9 kohdasta ilmenee – aluslaatat ovat tutkimuksen piiriin kuuluvia kiinnittimiä.

88 Seuraavaksi on todettava riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 63 ja 70 perustelukappaleesta ilmenevän, että komissio valitsi niiden 92 kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan tai tuottajaryhmän joukosta, jotka toimittivat pyydetyt tiedot ja suostuivat osallistumaan otokseen, perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti kolme vientiä harjoittavaa tuottajaa tai tuottajaryhmää, jotka edustivat viennin suurinta määrää, jota voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Yhtiöiden valinta ei perustunut niiden tuottamiin erityisiin tuotelajeihin, koska kaikkia kiinnittimien lajeja pidettiin tutkimuksessa yhtenä tuotteena.

89 Perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdassa nimittäin säädetään, että jos unionin tuottajien, viejien tai tuojien, tuotetyyppien tai liiketapahtumien määrä on huomattava, tutkimus voidaan rajata kohtuulliseen määrään osapuolia, tuotteita tai liiketapahtumia käyttämällä tilastollisesti edustavia otoksia valinnan tekemisen ajankohtana käytettävissä olevien tietojen perusteella tai tuotannon, myynnin ja viennin suurimpaan edustavaan määrään, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, ottaen huomioon käytettävissä oleva aika.

90 On kiistatonta, että perusasetuksen 17 artiklan mukaan komissiolla on oikeus käyttää otantamenetelmää erityisesti tapauksissa, joissa vientiä harjoittavien tuottajien määrä on huomattava. Kantajat eivät myöskään riitauta kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien otoksen rakennetta ja edustavuutta.

91 Lopuksi on todettava, etteivät kantajat selitä mitenkään sitä, miksi erot kiinnittimien tuotannossa johtaisivat väistämättä merkittävään eroon myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksissa. Tästä on muistutettava, että perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdassa säädetään, että normaaliarvo lasketaan sisällyttämällä siihen vääristymätön ja kohtuullinen määrä hallinto-, myynti- ja yleiskustannuksia sekä voittoa. Kyseisestä säännöksestä ilmenee näin ollen, että komission käyttämät tiedot ovat merkityksellisiä vain, jos ne ovat tutkimuksen kohteena olevia tuotteita valmistavia yhtiöitä edustavia. Aluslaatat kuuluvat kuitenkin tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmään, vaikka kolme otokseen valittua kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa eivät tuottaisikaan niitä.

92 Koska komissio piti kaikkia kiinnittimiä yhtenä tuotteena ja otanta muodostettiin perusasetuksen merkityksellisten säännösten mukaisesti, väite, jonka mukaan on jätettävä huomiotta sellaisen thaimaalaisen tuottajan tiedot, joka tuottaa tutkimuksen kohteena olevia kiinnittimiä, jotka eivät kuitenkaan vastaa täysin kolmen otokseen valitun kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan valmistamia kiinnittimiä, ei näin ollen voi menestyä. Sillä, että viimeksi mainitut tuottajat eivät valmista aluslaattoja, ei siten ole merkitystä tutkimuksen kohteena olevan tuotteen normaaliarvoon liittyviä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja voittoja koskevan laskelman edustavuuden kannalta.

93 Kuten komissio väittää, sellaisten nyt käsiteltävän kanteen kohteena olevan kaltaisten tutkimusten yhteydessä, joissa se muodostaa normaaliarvon asianmukaisen edustavan maan tietojen perusteella, sen on lisäksi vaikea saada laadullisia tietoja, jotka ovat saatavilla täysin jaoteltuina vientiä harjoittavien tuottajien otoksessa. Thaimaalaisten tuottajien viitetietojen edustavuutta on joka tapauksessa arvioitava koko sen maan tasolla, jonka tuotteita tuodaan polkumyynnillä, eikä ainoastaan kuhunkin otokseen valittuun vientiä harjoittavaan yksittäiseen tuottajaan nähden. Komissio selitti, että hallinto-, myynti- ja yleiskustannusten ja voittojen vääristymättömät ja kohtuulliset määrät vahvistettiin yleensä etsimällä perusteellisesti kaikissa mahdollisissa asianmukaisissa edustavissa maissa sijaitsevat mahdolliset merkitykselliset yhtiöt niistä tietokannoista, joihin komissiolla oli pääsy. Nämä tiedot toimitetaan sen mukaan yleensä kustakin yrityksestä kokonaisuudessaan, eivätkä ne lähes koskaan rajoitu tarkasteltavana olevaan tuotteeseen.

94 Erityisesti Topy Thailandista voidaan todeta, että sen internetsivustolla täsmennetään sen valmistavan vakiomuotoisia aluslaattoja, jotka kuuluvat tutkimuksen kohteena olevan tuotteen määritelmään.

95 Kantajat riitauttavat nämä arviot, koska yhtäältä Topy Thailandin internetsivustolla näkyvät vain kiristyslaatat, jotka ovat erilaisia aluslaattoja kuin yhdessä ruuvin ja mutterin kanssa käytettävät aluslaatat, joita komission tutkimus koskee. Kantajat väittävät toisaalta, että EFDA, jolla on paljon tietoa thaimaalaisista tuottajista, oli vahvistanut, ettei Topy Thailand valmistanut kyseessä olevaa tuotetta. Kuten edellä 65 kohdasta ilmenee, tällaisia dokumentoimattomia tarkastuskäyntejä ei voida pitää riittävänä todisteena niiden päätelmien kyseenalaistamiseksi, joita komissio on tehnyt kyseessä olevan thaimaalaisen tuottajan edustavuudesta.

96 Todettakoon toiseksi, että tietokannasta, jota käytetään thaimaalaisten tuottajien merkityksellisten tietojen keräämiseen, on aluksi muistutettava, että myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja voiton kohtuullisen marginaalin määrittämisessä ei poiketa edellä 39 kohdassa mainitun oikeuskäytännön soveltamisesta, ja kyseisen oikeuskäytännön mukaan komissiolla on kaupan suojatoimenpiteiden alalla laaja harkintavalta, joten unionin tuomioistuinten on harjoitettava ainoastaan rajallista valvontaa. Tämä määrittäminen nimittäin

sisältää välttämättä monitahoisten taloudellisten seikkojen arviointia (tuomio 10.4.2019, Jindal Saw ja Jindal Saw Italia v. komissio, T-301/16, EU:T:2019:234, 132 kohta), samoin kuin komission käytettävissä olevien tietojen analysoinnin (ks. vastaavasti tuomio 19.5.2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, T-254/18, EU:T:2021:278, 180 kohta).

97 Jos kantajat siis aikovat kiistää niiden tietojen luotettavuuden, joita komissio on käyttänyt laskeakseen tarkasteltavana olevan tuotteen normaaliarvoon lisätyt myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja voitot, niiden on esitettävä väitteidensä tueksi todisteita, jotka herättävät konkreettisesti epäilyksen komission käyttämän menetelmän tai tietojen uskottavuudesta (ks. vastaavasti tuomio 19.5.2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, T-254/18, EU:T:2021:278, 178 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

98 Tässä yhteydessä on todettava, että jos kantajat haluavat, että niiden vaatimus hyväksytään, ne eivät voi tyytyä esittämään vaihtoehtoisia lukuja, jotka on saatu esimerkiksi toisesta tietokannasta, vaan niiden on esitettävä todisteita, joilla voidaan kyseenalaistaa komission toimittamat tiedot (ks. vastaavasti tuomio 19.5.2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, T-254/18, EU:T:2021:278, 179 kohta).

99 Tästä on todettava, että kantajille on annettu tutkimuksen aikana jokaisen niiden kiistämän seikan osalta selvityksiä. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 241 perustelukappaleesta nimittäin ilmenee, että komissio liitti avoimeen asiakirja-aineistoon thaimaalaisia yhtiöitä koskevat otteet D&B-tietokannasta ja että näissä otteissa oli D&B:n internetsivustolle johtavia linkkejä, jotka liittyivät yleiseen menetelmään, jossa kerätään useista yrityksistä maailmanlaajuisesti maakohtaiset taseet, tuloslaskelmat ja keskeiset suhdeluvut, mukaan lukien näiden keskeisten suhdelukujen selitykset.

100 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 308 perustelukappaleessa komissio hylkäsi väitteet D&B-tietojen epäluotettavuudesta, jonka väitettiin ilmenevän siitä, että Topy-konsernin tasolla saadut voitot olivat samansuuruiset kuin Topy Thailandin saamat voitot. Komissio nimittäin selitti, että Topy-konsernin konsolidoituun voittoon sisältyivät konsernin tulot ja kustannukset suhteessa konsernin ulkopuolisiin osapuoliin ja että konsernin sisäiset voitot oli poistettu konsernitason tileistä. Komission mukaan samansuuruiset voitot eivät siis ole epätavallisia.

101 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 309 perustelukappaleen mukaan Orbis- ja D&B-tietojen väliset erot voivat johtua tietokantaan kerättyjen rahoituserien erilaisesta kuvauksesta tai yritys- ja konserniraportoinnin eri tasosta, eivätkä nämä erot siis aseta kyseenalaiseksi tietojen luotettavuutta. Näin ollen komissio hylkäsi CCCME:n väitteen, jonka mukaan kyseiset tiedot olivat luotettavia vain siltä osin kuin ne olivat julkisesti saatavilla. Komissio selitti käyttävänsä prosenttiosuuksia eikä absoluuttisia lukuja. Nämä tiedot tarjoavat sen mukaan täsmällisemmän ja järkevämmän likimääräisen arvion.

102 Oikeuskäytännöstä ilmenee joka tapauksessa, että asetuksen, jolla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja, laillisuutta on arvioitava oikeussääntöjen ja erityisesti perusasetuksen säännösten eikä unionin toimielinten väitetyn aikaisemman päätöskäytännön perusteella (tuomio 18.10.2016, Crown Equipment (Suzhou) ja Crown Gabelstapler v. neuvosto, T-351/13, ei julkaistu, EU:T:2016:616, 107 kohta). Se, että komissio on aiemmin voinut käyttää muita tietokantoja, ei näin ollen voi asettaa kyseenalaiseksi D&B-tietojen valintaa kyseessä olevaa tutkimusta varten.

103 Perusasetuksen systematiikan mukaan normaaliarvon laskennallisella määrittämisellä pyritään määrittämään tuotteen myyntihinta, jos se olisi myynnissä alkuperä- tai vientimaassa, ja että näin ollen laskennallisen normaaliarvon muodostamisessa on otettava huomioon juuri ne kulut, jotka liittyvät myyntiin kotimarkkinoilla. Normaaliarvon laskennallisessa määrittämisessä toimielimet ottavat tutkittavan yhtiön todellisten kustannusten sijasta huomioon kohtuullisen arvion niistä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista, joista tämän yhtiön olisi vastattava, jos se saattaisi kyseessä olevaa tuotetta riittävässä määrin myyntiin sen alkuperämaassa (tuomio 18.3.2009, Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision v. neuvosto, T-299/05, EU:T:2009:72, 258 kohta).

104 Näin ollen on katsottava, ettei komissio tehnyt ilmeistä arviointivirhettä nyt käsiteltävässä asiassa laskiessaan thaimaalaisten tuottajien myynti-, yleis- ja hallintokustannusten ja voiton vääristymättömän ja kohtuullisen määrän D&B-tietojen perusteella. Kantajat eivät esitä mitään näyttöä, joka horjuttaisi kyseessä olevien tietokantojen luotettavuutta.

105 Näin ollen on hylättävä kantajien väite siitä, että myynti-, yleis- ja hallintokustannusten ja voiton laskemisessa tehtiin virhe, koska niitä ei kantajien mukaan määritetty perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan neljännen alakohdan mukaisesti.

3) Muutoksia ja oikaisuja koskeva vaatimus

106 Kantajat väittävät, että komission olisi pitänyt oikaista thaimaalaisten tuottajien tietoja, jotta ne vastaisivat kiinalaisen tuottajan kustannuksia. Ne väittävät tältä osin, että WTO:n valituselimen mukaan ”tutkivan viranomaisen on sen käyttämistä tiedoista riippumatta varmistuttava siitä, että niitä käytetään alkuperämaan tuotantokustannusten määrittämiseen”.

107 Komissio kiistää kantajien väitteet.

108 Aluksi on huomautettava, että kantajat eivät vetoa perusasetuksen tietyn säännöksen rikkomiseen vaan viittaavat WTO:n valituselimen päätöksentekokäytäntöön.

109 Oikeuskäytännöstä ilmenee tältä osin, että WTO-sopimukset eivät luonteensa ja rakenteensa vuoksi lähtökohtaisesti kuulu niihin normeihin, joihin nähden unionin tuomioistuin valvoo unionin toimielinten toimien lainmukaisuutta SEUT 263 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla. Unionin tuomioistuimen on valvottava unionin toimen lainmukaisuutta WTO:n sääntöihin nähden vain, jos unionin tarkoituksena olisi ollut panna täytäntöön WTO:n yhteydessä hyväksymänsä erityinen velvoite taikka jos kyseisessä unionin toimessa nimenomaisesti viitattaisiin WTO-sopimusten tiettyihin määräyksiin (tuomio 14.7.2021, Interpipe Niko Tube ja Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant v. komissio, T-716/19, EU:T:2021:457, 95 kohta).

110 On myös muistutettava, että polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta annetun asetuksen (EU) 2016/1036 ja muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta annetun asetuksen (EU) 2016/1037 muuttamisesta 12.12.2017 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella 2017/2321 (EUVL 2017, L 338, s. 1) unionin lainsäätäjä muutti perusasetuksen 2 artiklaa lisätessään siihen 6 a kohdan ja muuttaessaan 7 kohtaa.

111 Oikeuskäytännön mukaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohta, sellaisena kuin se oli ennen asetuksen 2017/2321 säätämistä, ilmensi unionin lainsäätäjän tahtoa ottaa kyseessä olevalla alalla käyttöön unionin oikeusjärjestyksessä noudatettava omanlainen lähestymistapa ottamalla

käyttöön erityinen normaaliarvon laskentaa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen järjestelmä muista kuin markkinatalousmaista peräisin olevaa tuontia varten. Näin ollen on katsottu, ettei perusasetuksen mainittua säännöstä voitu pitää toimenpiteenä, jolla on tarkoitus panna unionin oikeusjärjestyksessä täytäntöön WTO-sopimuksissa hyväksytty erityinen velvoite, kun kyseisissä sopimuksissa ei määrätä muiden kuin markkinatalousmaiden kohdalla noudatettavista normaaliarvon laskentasäännöistä. Unionin yleinen tuomioistuin on täsmentänyt, että koska kyseisessä säännöksessä vahvistettiin normaaliarvon laskentasäännöt, joille ei löydy vastaavuutta WTO-sopimuksista, komissio ei ollut velvollinen tulkitsemaan sitä unionin WTO:n yhteydessä hyväksymien velvoitteiden mukaisesti. Jos komissiolla nimittäin olisi ollut tällainen velvollisuus, sillä ei olisi ollut harkintavaltaa, jonka lainsäätäjä oli sille halunnut antaa (ks. tuomio 21.2.2024, Sinopec Chongqing SVW Chemical ym. v. komissio, T-762/20, valitus vireillä, EU:T:2024:113, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

112 Näitä periaatteita sovelletaan analogisesti perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohtaan. Kyseisellä säännöksellä nimittäin otetaan käyttöön erityinen normaaliarvon määrittämistä koskevien sääntöjen järjestelmä sellaisesta maasta peräisin olevaa vientiä varten, jonka kotimarkkinoilla on todettu esiintyvän kyseisessä säännöksessä määriteltyjä merkittäviä vääristymiä. WTO:n oikeudessa ei ole erityissääntöjä, joiden mukaisesti normaaliarvo olisi laskettava tällaisissa tilanteissa.

113 Tästä seuraa, että perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohtaa ei voida pitää toimenpiteenä, jolla on tarkoitus panna unionin oikeusjärjestyksessä täytäntöön edellä 111 kohdassa tarkoitettu WTO-sopimuksista johtuva erityinen velvoite. Näin ollen kantajat eivät voi vedota velvollisuuteen tulkita tätä artiklaa yhdenmukaisesti WTO:n sääntöjen perusteella (ks. vastaavasti tuomio 21.2.2024, Sinopec Chongqing SVW Chemical ym. v. komissio, T-762/20, valitus vireillä, EU:T:2024:113, 49 kohta).

114 Näin ollen on todettava, että joka tapauksessa kantajat vain toistavat tämän väitteen yhteydessä perustelunsa, jotka koskevat japanilaisen valssilangan osuutta Thaimaasta tulevassa tuonnissa, joka olisi niiden mukaan pitänyt jättää tutkimuksen ulkopuolelle, ja sitä, etteivät kerätyt tiedot vastaa kolmen otokseen valitun kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan tietoja. Tuotantokustannusten oikaisuvelvollisuutta koskevan väitteen osalta kantajat eivät vetoa perusasetuksen minkään nimenomaisen säännöksen rikkomiseen.

115 Näin ollen on todettava, että perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdassa viitataan ”kohtuulliseen ja vääristymättömään määrään”, joka komission on määritettävä, ja etteivät kantajat ole esittäneet näyttöä siitä, että tämä määrä olisi vääristynyt tai kohtuuton.

116 Edellä esitettyjen seikkojen ja edellä 78 ja 105 kohdassa esitettyjen päätelmien perusteella on hylättävä kokonaisuudessaan kantajien esittämän ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee ilmeistä arviointivirhettä, jonka ne väittävät komission tehneen, kun se valitsi Thaimaan asianmukaiseksi edustavaksi maaksi voidakseen muodostaa tutkimuksen kohteena olevan tuotteen normaaliarvon perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdassa säädetyin edellytyksin.

b) Toinen osa, jonka mukaan Malesia oli asianmukaisin edustava maa

117 Kantajat väittävät lähinnä, että Malesia oli asianmukainen edustava maa, johon komission olisi pitänyt viitata normaaliarvon muodostamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla. Näin ollen komissio ei niiden mukaan ottanut huomioon kaikkea sen käytettävissä ollutta näyttöä, koska Malesia oli useiden tekijöiden perusteella parempi lähde kuin Thaimaa.

118 Tältä osin kantajat riitauttavat ensinnäkin sen, että tutkiessaan käytettävissään olleita tietoja komissio perusti arviointinsa HS-koodilla 7227.90 (seosteräslangat) tulevan tuonnin määrään eikä tuontihintoihin, jotka ovat kantajien mukaan edustavampia ja luotettavampia kuin Thaimaata koskevat tuontihinnat. Kantajien mukaan komissio ei myöskään perustele sitä, miksi Malesiaan tuleva tuonti oli epäluotettavampaa, koska Malesiaan tulevan tuonnin hinnat olivat kantajien mukaan verrattavissa otokseen valittujen kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien kustannuksiin, toisin kuin Thaimaahan tulevan tuonnin hinnat.

119 Kantajat katsovat myös, että komission ei olisi pitänyt ottaa huomioon vain HS-koodilla 7227.90 tulevaa tuontia vaan Malesiaan tuleva tuonti kokonaisuudessaan. Kun nimittäin otetaan huomioon myös kolme muuta pääraaka-ainetta (jotka kuuluvat HS-koodeihin 7213.91, 7213.99 ja 722830), 70 prosenttia Malesiaan tulevasta valssilangan tuonnista on kantajien mukaan peräisin muista maista kuin Kiinasta ja WTO:n ulkopuolisista maista. Sitä vastoin vain 54 prosenttia neljällä HS-koodilla Thaimaahan tulevasta tuonnista on peräisin muista lähteistä kuin Kiinasta ja WTO:n ulkopuolisista maista. Jos komissio katsoi, että Malesiaan HS-koodilla 7227.90 tulevan tuonnin hinta ei ollut edustava tai luotettava, olisi kantajien mukaan ollut mahdollista käyttää jotakin tiettyä maata ja valita sen jälkeen jokin toinen tiettyä tekijää koskeva vertailuarvo kansainväliseksi vertailuarvoksi, kuten komissio oli voinut tehdä muiden tutkimusten yhteydessä.

120 Kantajat väittävät toiseksi, että Malesiassa oli riittävästi yrityksiä, joihin komissio saattoi tukeutua, koska Ningbo Jinding oli toimittanut 11 malesialaisen kiinnittimien tuottajan tarkastetut tilinpäätökset, ja että komissio olisi voinut tukeutua ainakin kolmeen niistä.

121 Komissio katsoo, että kantajien väitteet on hylättävä.

122 Aluksi on muistutettava, että vaikka kantajat eivät ole esittäneet näyttöä siitä, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen valitessaan Thaimaan asianmukaiseksi edustavaksi maaksi, unionin yleisen tuomioistuimen on edellä 43 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti tarkistettava, ettei komissio ollut jättänyt huomiotta olennaisia tai merkityksellisiä seikkoja pitäessään tietyn maan valitsemista asianmukaisena ja että kaikki asiakirja-aineistoon liittyvät seikat oli tutkittu riittävän huolellisesti tarkasteltavana olevan tuotteen normaaliarvon määrittämiseksi asianmukaisella ja kohtuullisella tavalla. Näin ollen kantajien ensimmäisen kanneperusteen toisen osan yhteydessä esittämät väitteet on tutkittava vain siltä osin kuin komissiolla on ollut mahdollisuus valita useampi kuin yksi asianmukainen edustava maa, joista sen olisi pitänyt tarvittaessa asettaa etusijalle maa, jossa sosiaaliturva ja ympäristönsuojelu ovat riittävällä tasolla perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

123 On kuitenkin todettava, että riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 224 perustelukappaleen mukaan komissio arvioi, että yli 75 prosenttia Malesiaan tulevasta seosteräslangan (HS-koodi 722790) tuonnista tuli Kiinasta ja WTO:n ulkopuolisista maista ja että seosteräslangan osuus

kiinnittimien tuotantokustannuksista oli yli 45 prosenttia. Tällä perusteella komissio katsoi, että seosteräslangan tuontiarvo ei ollut edustava muihin käytettävissä oleviin edustaviin maihin nähden ja päätteli, että Malesiasta oli helposti saatavilla heikompilaatuisia tietoja vääristymättömän arvon laskemista varten.

124 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 235 perustelukappaleen mukaan komissio huomautti lisäksi, että Malesiaan HS-koodilla 722790 vääristymättömistä lähteistä tuleva tuonti oli vähäisempää kuin muihin mahdollisiin edustaviin maihin tuleva tuonti ja että niiden hintoja pidettiin siis epäluotettavampina. Komissio katsoi Malesiaan tulevan tuonnin olevan hintojen kannalta vähemmän asianmukaista kuin Thaimaahan tulevan tuonnin, koska Malesiaan tulevaan tuontiin vaikutti kilpailu Kiinasta ja WTO:n ulkopuolisista maista tulevan tuonnin kanssa; viimeksi mainituista maista tulevan tuonnin osuus oli yli 80 prosenttia kyseisen raaka-aineen kokonaistuonnista Malesiaan.

125 Otokseen valittujen kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien tiedoista ilmenee lisäksi, että kolmen muun tärkeimmän raaka-aineen osuus oli vähintään 10 prosenttia pienempi kuin seosteräslangan. Näin ollen komissio otti huomioon myös sen, että näiden muiden Kiinasta ja WTO:n ulkopuolisista maista tulevien raaka-aineiden tuonnin suhteellinen paino oli Malesiassa suurempi kuin Thaimaassa, yhtä raaka-ainetta (HS 7213.91) lukuun ottamatta. Sen vuoksi komissio hylkäsi tiettyjen asianomaisten osapuolten väitteen siitä, että Malesia oli asianmukainen edustava maa.

126 Kantajien väitteillä ei voida asettaa kyseenalaiseksi tätä komission valintaa.

127 Riidanalaisesta asetuksesta ilmenee ensinnäkin, että vaikka komissio katsoi, ettei sillä ollut riittäviä tai asianmukaisia tietoja Malesiasta, kyseinen maa jätettiin tosiasiassa huomiotta aluksi sen vuoksi, että tarkasteltavana olevan tuotteen kirjattua tuontia ei voitu ottaa huomioon normaaliarvon muodostamisessa, koska kyseinen tuonti ei määräytynyt vapaiden markkinavoimien mukaisesti. Komissio selitti nimittäin, että se oli aluksi viitannut hintoihin määrittääkseen asianomaisen maan edustavuuden ja että Kiinasta ja WTO:n ulkopuolisista maista peräisin olevan tuonnin osuudet osoittivat, että myös muiden määrien hintoihin vaikutti kilpailu Kiinasta ja WTO:n ulkopuolisista maista tulevan tuonnin kanssa; kyseisen tuonnin osuus oli yli 80 prosenttia kyseisen raaka-aineen kokonaistuonnista Malesiaan.

128 Lisäksi komissio selitti neljään koodiin kuuluvien raaka-aineiden osuuden merkityksestä, että HS-koodi 7227.90 oli tärkein tuotannontekijä, koska sen osuus käytettyjen raaka-aineiden kustannuksista oli yli 50 prosenttia ja kiinnittimien valmistuskustannuksista yli 35 prosenttia eli enemmän kuin muiden raaka-aineiden yhteensä. Näin ollen kantajat myöntävät, että Thaimaahan HS-koodilla 7227.90 tulevat tuontimäärät, joita komissio saattoi käyttää, olivat suurempia kuin Malesiaan tulevat tuontimäärät.

129 Myöskään kantajien väitteellä siitä, että samanlaiset tuontimäärät olivat olleet riittäviä toisen tutkimuksen yhteydessä, ei ole merkitystä tutkittaessa riidanalaista asetusta nyt käsiteltävässä asiassa. Oikeuskäytännössä todetaan yhtäältä, että asetuksen, jolla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja, laillisuutta on arvioitava oikeussääntöjen ja erityisesti perusasetuksen säännösten eikä unionin toimielinten väitetyn aikaisemman päätöskäytännön perusteella (ks. vastaavasti tuomio 18.10.2016, Crown Equipment (Suzhou) ja Crown Gabelstapler v. neuvosto, T-351/13, ei julkaistu, EU:T:2016:616, 107 kohta; ks. vastaavasti myös tuomio 10.2.2021, RFA

International v. komissio, C-56/19 P, EU:C:2021:102, 79 kohta ja tuomio 4.10.2006, Moser Baer India v. neuvosto, T-300/03, EU:T:2006:289, 45 kohta). Toisaalta tuotteen maahantuodun määrän suuruus vaihtelee kyseessä olevan tuotteen mukaan.

130 Toiseksi siitä, ettei tietoja malesialaisista tuottajista ollut saatavilla – minkä kantajat kiistävät, koska Ningbo Jinding oli niiden mukaan toimittanut komissiolle merkityksellisiä ja laadullisia tietoja malesialaisista tuottajista – on ensinnäkin todettava, että Ningbo Jinding toimitti erään malesialaisen tuottajan todennetut tilinpäätöstiedot 5.1.2021 eli ennen ensimmäistä muistiota komission valitsemia HS-koodeja koskevissa huomautuksissaan, joissa se väitti sekä Thaimaan että Malesian olevan asianmukaisia edustavia maita. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 237 perustelukappaleessa, jota kantajat eivät ole riitauttaneet, todetaan, ettei kyseisen malesialaisen tuottajan toimittamaa asiakirjaa pidetty asianmukaisena, koska konsernilla, johon yhtiö kuului, oli muutakin toimintaa kuin kiinnittimien tuotanto Malesiassa.

131 Toiseksi riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 294 perustelukappaleesta ilmenee, että Ningbo Jinding toimitti 11 kiinnittimien tuottajan tarkastetut tilinpäätöstiedot lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen eli, kuten komissio huomauttaa, kahdeksan kuukauden kuluttua siitä, kun niitä oli pyydetty toisessa muistiossa. Tiedot toimitettiin siis myöhässä, eikä niitä otettu huomioon, kun asianmukaisen edustavan maan valinnan merkityksellisyyttä tarkasteltiin tutkimuksen yhteydessä.

132 Edellä esitetyn perusteella kantajat eivät ole näyttäneet toteen, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, ettei Malesiaa voitu pitää perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdassa tarkoitettuna asianmukaisena edustavana maana nyt käsiteltävän kanteen kohteena olevassa tutkimuksessa.

c) Kotimaan rahdin, kulutushyödykkeiden ja yleiskustannusten laskeminen normaaliarvon määrittämistä varten

133 Ottaakseen huomioon kaikki tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon liittyvät kustannukset komissio muodosti raaka-ainekustannukset hintojen perusteella, sellaisina kuin ne olivat sen mukaan olleet saatavilla asianmukaisessa edustavassa maassa eli Thaimaassa toimivan tuottajan osalta.

134 Ensimmäisen kanneperusteen kolmannessa osassa kantajat väittävät ensinnäkin, että komissio laski keinotekoisesti raaka-aineiden kuljetuskustannukset, kulutushyödykkeet eli tuotantoprosessissa käytettävät vähämerkityksiset raaka-aineet ja yleiskustannukset ja että ne eivät vastanneet kiinalaisten tuottajien kustannuksia, mikä on vastoin perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohtaa. Kantajien mukaan komissio nimittäin kasvatti kuljetuskustannuksia käyttämällä samaa kerrointa kuin se, jota käytettiin kyseessä olevan raaka-aineen kustannusten kasvattamiseen. Tämä vertailuarvo liittyy niiden mukaan kuitenkin kyseiseen raaka-aineeseen Thaimaassa, eikä se vaikuta mitenkään kuljetuskustannuksiin. Kantajat väittävät kuljetuksen olevan palvelu, jonka hinta ei vaihtele ylös- tai alaspäin sen mukaan, nouseeko vai laskeeko kuljetetun raaka-aineen arvo. Niiden mukaan kaikissa tapauksissa ei pitäisi soveltaa samaa prosenttiosuutta. Tässä menetelmässä ei myöskään kantajien mukaan oteta huomioon konkreettisia tosiseikkoja, kuten kuljetusetäisyyttä.

135 Lisäksi kantajat väittävät Ningbo Jindingin ilmoittaneen komissiolle Thaimaata koskevan asianmukaisen vertailuarvon eli rahdin yksikkökustannukset kilogrammaa ja kilometriä kohti Thaimaassa ”Doing Business 2020 – Thailand” -nimisen raportin perusteella. Komissiolla oli siis niiden mukaan ollut käytettävissään asianmukaisempi vertailuarvo kuin siinä keinotekoisessa raportissa, johon se tukeutui.

136 Toiseksi kantajat katsovat, että samalla tavoin voidaan arvostella kulutushyödykkeitä ja yleiskustannuksia koskevia laskelmia, koska komissio laski nämä arvot suhteessa raaka-aineiden uudelleen laskettuihin kustannuksiin korottamalla niitä sellaisen vertailuarvon perusteella, jolla ei ole mitään yhteyttä niihin. Kulutushyödykkeet eivät kantajien mukaan kuitenkaan ole raaka-aineita, ja yleiskustannuksiin sisältyy vuokrien, korjausten ja poistojen kaltaisia osatekijöitä. Näitä kustannuksia ei niiden mukaan suhteuteta raaka-ainekustannuksiin.

137 Kantajien mukaan komissio ei myöskään ilmoittanut asianomaisille osapuolille lähdettä, jota se aikoi käyttää kuljetuskustannusten määrittämiseen, mikä on vastoin sille perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan nojalla kuuluvaa velvollisuutta. Niiden mukaan asiakirja-aineistoon liittyvään ensimmäiseen muistioon, joka koskee tuotannontekijöitä, tai toiseen muistioon ei nimittäin sisälly tätä koskevia tietoja.

138 Komissio väittää, että kantajien väitteet on hylättävä.

139 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 256 perustelukappaleen mukaan komissio ensinnäkin ilmaisi otokseen valituille kiinalaisille vientiä harjoittaville tuottajille raaka-aineiden hankinnasta aiheutuneet kuljetuskustannukset prosentteina näiden raaka-aineiden tosiasiallisista kustannuksista ja sovelsi sen jälkeen samaa prosenttiosuutta samojen raaka-aineiden vääristymättömiin kustannuksiin Thaimaassa selvittääkseen vääristymättömät kuljetuskustannukset. Komissio katsoi, että kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan ilmoitettujen raaka-aine- ja kuljetuskustannusten suhdetta voitiin kohtuudella käyttää tutkimuksessa arviona raaka-aineiden vääristymättömistä kustannuksista toimitettuna yrityksen tehtaalle.

140 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 327 ja 328 perustelukappaleesta nimittäin ilmenee komission katsoneen, että perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdassa tarkoitetun normaaliarvon oli vastattava hintaa, jonka kiinnittimien tuottaja maksaisi Thaimaassa tehtaalle toimitetuista raaka-aineista. Jos kansainvälisiä kuljetuskustannuksia tai tuontitulleja ei lisättäisi, tulokseksi saatu vertailuarvo ei komission mukaan heijastaisi vääristymätöntä hintaa Thaimaan markkinoilla vaan kuljetuksen, vakuutuksen ja rahdin (cost, insurance and freight, CIF) perusteella määritettyä keskimääräistä hintaa maissa, jotka vievät kyseisiä raaka-aineita.

141 Komissio lisäsi, että koska minkäänlaista kuljetuskustannusten vertailuarvoa (esim. yritystä, raaka-ainetyyppiä ja eri kuljetuskanavaa kohti) ei ollut saatavilla, se käytti otokseen valittujen kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien kuljetuskustannusten ja raaka-ainekustannusten suhdetta. Tätä suhdetta sovelletaan raaka-aineen vertailuarvoon, joka sen jälkeen kerrotaan vientiä harjoittavan tuottajan käyttämien raaka-aineiden määrällä. Komission mukaan tällainen menetelmä kuvastaa vientiä harjoittavan tuottajan kustannusrakennetta, koska kuljetuskustannusten ja raaka-ainekustannusten välinen suhde säilyy ja sitä sovelletaan vääristymättömään vertailuarvoon.

142 Määrittääkseen vääristymättömien tuotantokustannusten kokonaismäärän komissio lisäsi tuotannolliset yleiskulut. Otokseen valittujen kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien tuotannollisia yleiskuluja korotettiin vähämerkityksisten raaka-aineiden ja kulutushyödykkeiden

kustannuksilla, ja ne ilmoitettiin sen jälkeen osuutena kullekin otokseen valitulle vientiä harjoittavalle tuottajalle tosiasiallisesti aiheutuneista valmistuskustannuksista. Näin saatua prosenttiosuutta sovellettiin vääristymättömiin valmistuskustannuksiin.

143 Aluksi on muistutettava, ettei komissio voinut tukeutua kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien maksamiin hintoihin kyseisessä maassa esiintyvien merkittävien vääristymien vuoksi. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 187 perustelukappaleesta ja sitä seuraavista perustelukappaleista ilmenee, että komissio oli todennut merkittäviä vääristymiä, jotka johtuivat Kiinan viranomaisten puuttumisesta terässektorin toimintaan ja jotka vaikuttavat siten tarkasteltavana olevan tuotteen hintoihin tai kustannuksiin, kuten raaka-ainekustannuksiin.

144 Perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdan mukaan merkittäviä vääristymiä ovat ”vääristymät, joita syntyy, kun ilmoitetut hinnat tai kustannukset, mukaan lukien raaka-aine- ja energiakustannukset, eivät määräydy vapaiden markkinavoimien perusteella, koska valtion merkittävä puuttuminen vaikuttaa niihin”, ja siinä on ohjeellinen luettelo tekijöistä, jotka voidaan ottaa huomioon tällaisten vääristymien esiintymistä arvioitaessa. Nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä kantajat eivät kiistä komission arviointeja merkittävien vääristymien esiintymisestä Kiinassa.

145 Tältä osin on korostettava, että laaja harkintavalta, jota unionin toimielimillä on kaupallisten suojatoimenpiteiden alalla, koska ne taloudelliset ja poliittiset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia, koskee myös perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdassa tarkoitettujen merkittävien vääristymien määrittämistä. Sama koskee kyseessä olevassa maassa esiintyviä oikeudellisia ja poliittisia tilanteita, joita unionin toimielinten on arvioitava voidakseen määrittää, toimiiko vientiä harjoittava yritys markkinataloudessa ilman merkittävää valtion puuttumista (ks. tuomio 21.6.2023, Guangdong Haomei New Materials ja Guangdong King Metal Light Alloy Technology v. komissio, T-326/21, EU:T:2023:347, 78 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

146 Tästä seuraa, että edellä 39 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti kantajien on näytettävä toteen, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen muodostaessaan tutkimuksen kohteena olevan tuotteen normaaliarvon ja erityisesti laskiessaan kotimaan rahtiin, kulutushyödykkeisiin ja yleiskustannuksiin liittyvät kustannukset.

147 Kuten komissio on perustellusti todennut, kantajat eivät tutkimuksen aikana eivätkä unionin yleiselle tuomioistuimelle esittämissään kirjelmissä kiistäneet sitä, että merkittävät vääristymät vaikuttivat otokseen valituille kiinalaisille vientiä harjoittaville tuottajille raaka-aineiden hankinnasta ja kulutushyödykkeistä aiheutuneisiin kuljetuskustannuksiin ja yleiskustannuksiin.

148 Tästä seuraa, että otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien kustannuksia ei voida käyttää sivukustannusten laskentaperusteena. Komissio selitti, että koska asianmukaisia vertailuarvoja ei ollut käytettävissä, sen oli määritettävä ne siihen kustannusryhmään nähden, johon kyseessä olevat kustannukset kuuluivat. Määritettyään raaka-aineiden tai tuotannon vääristymättömät kustannukset komissio siis sovelsi vertailuarvoa arvioidakseen kyseiset vääristymättömät kustannukset vientiä harjoittavan tuottajan kustannusrakenteen mukaisesti. Jos esimerkiksi kotimaan rahdin osuus raaka-aineiden kokonaiskustannuksista, sellaisina kuin ne oli ilmoitettu kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan tilinpäätöksessä, oli 1 prosentti, sen osuus oli komission mukaan edelleen 1 prosentti raaka-ainekustannuksista normaaliarvossa, jonka se oli näin määrittänyt perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan mukaisesti.

149 Lisäksi komissio hylkäsi Ningbo Jindingin esittämän vertailuarvon, koska komissiolla ei ollut luotettavia tietoja etäisyydestä kilometreinä. Neljää tärkeintä raaka-ainetta toimittivat Ningbo Jindingille eri toimittajat, jotka tulivat siis Kiinan eri alueilta, kun taas kantajat olivat ehdottaneet, että käytettäisiin yhtä ainoaa etäisyyttä eli sitä, joka oli lähimpänä satamaa. Vertailuarvoa ei myöskään voitu ristiintarkastaa muiden tietojen kanssa, koska se toimitettiin vasta lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Tämän vuoksi vertailuarvo hylättiin.

150 Toiseksi on todettava, että kantajat eivät toimittaneet asianmukaista vertailuarvoa kulutushyödykkeiden ja yleiskustannusten laskemista varten.

151 On myös muistutettava, että komissiolla on laaja harkintavalta analysoidessaan tietoja (tuomio 19.5.2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, T-254/18, EU:T:2021:278, 180 kohta).

152 Koska saatavilla ei ollut merkityksellisempiä ja luotettavampia tietoja, joita komissio saattoi käyttää kotimaan rahdin, kulutushyödykkeiden ja yleiskustannusten laskemiseen, sen oli näitä kustannuksia määrittäessään otettava huomioon otokseen valittujen kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien rakenne. Tästä on lisäksi todettava, että kantajat eivät sinänsä kiistä sitä, että thaimaalaisten tuottajien perusteella lasketussa tuotteen normaaliarvossa oli otettava huomioon kyseiset raaka-aineisiin liittyvät kustannukset.

153 Oikeuskäytännöstä ilmenee joka tapauksessa, että jos luotettavampia saatavilla olevia tietoja ei ole, muiden tietojen oikaisemisen jälkeen saadut tiedot voivat olla selkeää näyttöä, kunhan yhtäältä nämä muut tiedot ovat sinällään tällaista selkeää näyttöä ja toisaalta kyseessä olevat oikaisut tehdään kohtuullisten olettamien perusteella siten, että näiden oikaisujen tulos on uskottava (tuomio 21.9.2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 125 kohta).

154 Koska luotettavampia tietoja ei ollut, komissio saattoi siten ilmeistä arviointivirhettä tekemättä laskea kotimaan rahdin, kulutushyödykkeet ja muut yleiskustannukset soveltamalla tiettyä prosenttiosuutta tarkasteltavana olevan tuotteen valmistuksessa tarvittavien raaka-aineiden kustannuksista ja ottaa samalla huomioon otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien rakenteen.

155 Edellä esitetyn perusteella kantajat eivät ole esittäneet näyttöä siitä, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen laskiessaan kotimaan rahdin, kulutushyödykkeet ja muut yleiskustannukset. Ensimmäisen kanneperusteen kolmas osa on näin ollen hylättävä.

d) Tuntikohtaisten työvoimakustannusten laskeminen

156 Kantajat väittävät, että komission oletus, jonka mukaan thaimaalainen työntekijä työskenteli keskimäärin 40 tuntia viikossa, on virheellinen eikä perustu mihinkään tosiseikkoihin, mikä on vastoin perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohtaa. Kantajien mukaan Thaimaan kansallisen tilastokeskuksen neljännesvuosittaisista raporteista käy lisäksi ilmi, että kullakin vuosineljänneksellä 40–49 tuntia tai yli 50 tuntia työskentelevien työntekijöiden osuus on erittäin suuri tutkimusajanjakson jokaisella vuosineljänneksellä. Asianomaiset osapuolet ovat kantajien mukaan ilmoittaneet komissiolle, että Thaimaassa sovellettavan lainsäädännön mukaan viikoittainen enimmäistyöaika oli 48 tuntia.

157 Komission mukaan kantajien väitteet on hylättävä.

158 Työvoima on yksi tuotannontekijöistä, joita käytetään normaaliarvon muodostamisessa perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan perusteella.

159 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 314 perustelukappaleessa todetaan, että laskeakseen tuntikohtaiset työvoimakustannukset komissio jakoi kuukausittaiset työvoimakustannukset edustavassa maassa neljällä viikolla ja sen jälkeen 40 tunnilla viikossa, joka on viikkotyötuntien vakiomäärä (kahdeksan tuntia päivässä kerrottuna viidellä työpäivällä). Sen käytettävissä olleiden tietojen mukaan 67 prosenttia Thaimaan valmistusteollisuuden työntekijöistä työskenteli 40–49 tuntia viikossa, kun lakisääteinen enimmäisaika on 48 tuntia.

160 Komissio puolustaa valintaansa ja väittää, ettei ole mitään näyttöä siitä, että oikea luku oli pikemminkin 48 tuntia viikossa.

161 Tästä todettava, että kantajat eivät ole osoittaneet tutkimuksen aikana tai unionin yleisessä tuomioistuimessa konkreettisilla seikoilla, että 40–49 tunnin viikoittainen työaika oli virheellinen. Edellä 59 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä kuitenkin ilmenee, että jos kantajat haluavat riitauttaa komission normaaliarvon laskemisen yhteydessä tekemät monitahoiset arvioinnit, niiden on esitettävä konkreettista näyttöä, joka osoittaa komission arvioineen ilmeisen virheellisesti niitä seikkoja, jotka se on ottanut huomioon tehdessään kyseisen laskelman. Kantajat väittävät, että viikkotyötuntien määrä Thaimaassa on todellisuudessa suurempi, mutta eivät kuitenkaan esitä väitteidensä tueksi konkreettisia todisteita.

162 Tästä seuraa, että kantajat eivät ole esittäneet näyttöä siitä, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen käyttäessään 40:tä viikkotyötuntia asianomaisen tuotteen tuotantoon liittyvien työvoimakustannusten laskentaperusteena Thaimaan osalta.

163 Ensimmäisen kanneperusteen neljäs osa on näin ollen hylättävä.

e) Tuontitullien soveltaminen raaka-aineisiin

164 Kantajat väittävät, että lisätessään tuontitulleja keskimääräiseen CIF-hintaan, sellaisena kuin se on määritelty Global Trade Atlas -tietokannassa (jäljempänä GTA), komissio rikkoi perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohtaa, koska kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat hankkivat raaka-aineita yksinomaan Kiinan markkinoilta. Näin lasketut kustannukset eivät kantajien mukaan siis vastaa toisiaan.

165 Kantajat väittävät lisäksi, että komissiolla oli käytettävissään tärkeimpien raaka-aineiden kotimarkkinahinta Thaimaassa. Asianomaisten osapuolten toimittamat tiedot perustuivat nimittäin Tata Thailandin Thaimaassa tutkimusajanjakson aikana myymää valssilankaa koskeviin tietoihin, sellaisina kuin ne on esitetty sen tarkastetussa vuosikertomuksessa.

166 Komissio väittää, että kantajien väitteet on hylättävä.

167 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 258 perustelukappaleesta ilmenee tältä osin, että komission mukaan tarkasteltavana olevan tuotteen normaaliarvon määrittämiseksi laskelmassa oli otettava huomioon kustannukset, jotka thaimaalainen tuottaja maksaisi tehtaalle toimitetuista raaka-aineista. Komissio väittää, että jos tuontitulleja ei lisätä keskimääräiseen CIF-hintaan, saatu vertailuarvo ei heijasta vääristymätöntä hintaa Thaimaan markkinoilla.

168 On nimittäin ensinnäkin niin, että koska komissio oli velvollinen laskemaan asianomaisen tuotteen normaaliarvon, sellaisena kuin se oli määritetty asianmukaisen edustavan maan tuottajan osalta, se katsoi perustellusti, että laskelmassa oli tarpeen ottaa huomioon kaikki tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon liittyvät kustannukset ja erityisesti thaimaalaisille tuottajille aiheutuneet raaka-aineiden hankintakustannukset.

169 Silloin, kun normaaliarvo muodostetaan muun kuin tutkimuksen kohteena olevan maan hintojen ja kustannusten perusteella, kaikki kyseisiä markkinoita koskevat tiedot on otettava huomioon normaaliarvoa määritettäessä (ks. vastaavasti tuomio 23.4.2018, Shanxi Taigang Stainless Steel v. komissio, T-675/15, ei julkaistu, EU:T:2018:209, 61 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

170 Tästä seuraa, että kantajien väitteellä, jonka mukaan kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat tekevät hankintansa yksinomaan Kiinan kotimarkkinoilta, ei ole merkitystä.

171 Kuten komissio on todennut kantajien sitä tältä osin kiistämättä, on toiseksi niin, että viranomaisten puuttuminen vaikutti voimakkaasti Kiinan kotimarkkinahintoihin, joten ne eivät heijastaneet markkinoiden vapaata toimintaa.

172 Kolmanneksi kantajat myöntävät, että komissiolle toimitetut tiedot koskivat vain yhtä tuottajaa eli Tata Thailandia. Komissio totesi tästä, ettei ollut mitenkään selitetty sitä, millä tavalla nämä tiedot oli saatu, mitä raaka-aineita ne tarkkaan ottaen koskivat tai minkä ajanjakson ne kattoivat, ja ettei yhden ainoan tuottajan tietoja välttämättä pidetty missään tapauksessa edustavina.

173 Kantajien ehdottamasta vaihtoehtoisesta menetelmästä, jossa komissio käyttäisi tuontihintojen sijasta perusteena vain Thaimaan kotimarkkinahintoja, on neljänneksi todettava komission selittäneen, että tuonti kilpaili hinnoilla kotimaisen tuotannon kanssa mutta että se heijasti myös esimerkiksi kuljetukseen liittyviä raaka-ainekustannuksia, sellaisina kuin vientiä harjoittavat tuottajat olivat ne itse määrittäneet, ja että näillä kaikilla tiedoilla oli näin ollen enemmän merkitystä laskettaessa paitsi raaka-aineiden hintaa myös tarkasteltavana olevan tuotteen valmistuksen liitännäiskustannuksia. Komissio selitti lisäksi, että sen käytettävissä olleet tiedot Thaimaan kotimarkkinahinnoista koskivat vain yhtä toimittajaa ja ettei niitä sen vuoksi ollut pidetty luotettavina tietoina.

174 Tästä seuraa, että ensimmäisen kanneperusteen viides osa ei ole perusteltu.

175 Edellä esitetyn perusteella ensimmäisen kanneperusteen viides osa ja näin ollen ensimmäinen kanneperuste kokonaisuudessaan on hylättävä.

2. Toinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan e alakohdan rikkomista

176 Kantajat väittävät komission rikkoneen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan e alakohtaa sillä perusteella, että se ei tehnyt oikeudenmukaista vertailua vientihinnan ja normaaliarvon välillä, koska se teki oikaisuja ainoastaan vientihintoihin, mutta ei normaaliarvoon.

177 Kantajat väittävät yhtäältä, ettei komissiolla ollut tarkkaa eritelmää niiden viiden thaimaalaisen tuottajan myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista, joiden perusteella se laski normaaliarvon, ja että se ei siis tiennyt, mitä nämä thaimaalaisten tuottajien tiedot sisälsivät. Toisaalta kantajat väittävät, että tiettyjä myyntiin liittyviä kustannuksia, kuten kuljetuskustannuksia, ei vähennetty myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia koskevista luvuista, mikä merkitsee sitä, että komissio

oletti perusteettomasti viiden thaimaalaisen tuottajan kaiken myynnin tapahtuneen noudettuna lähettäjältä -tasolla. Kiinalaisille tuottajille lähetetyssä kyselylomakkeessa komissio oli kuitenkin kantajien mukaan luokitellut kuljetuskustannukset myynti-, hallinto ja yleiskustannuksiin.

178 Kantajat katsovat, että komissio teki virheen hylätessään niiden esittämän näytön, joka osoittaa pyydetyn oikaisun tarpeellisuuden. Koska kustannusten tarkasta jakautumisesta ei ollut saatavana tietoja, komission olisi kantajien mukaan pitänyt käyttää ainakin kuljetuskustannusten prosenttiosuuden ilmaisevaa indikaattoria. Kantajien mukaan komission tältä osin noudattama menettelytapa ei myöskään vastaa sen aiempaa käytäntöä.

179 Komission mukaan kantajien väitteet on hylättävä.

180 Perusasetuksen 2 artiklan mukaan normaaliarvon määrittämisen jälkeen on määritettävä tutkimuksen kohteena olevien tuotteiden vientihinta. Perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdassa täsmennetään, että vientihinta on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta tuotteesta, joka on myyty vientiin viejämaasta unioniin.

181 Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan nojalla vientihinnan ja normaaliarvon välillä on tehtävä tasapuolinen vertailu siten, että hintoihin ja näin ollen niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet otetaan tarvittaessa huomioon oikaisujen muodossa, tapauksen tosiseikat tutkien.

182 Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan e alakohdassa, johon kantajat vetoavat, säädetään erityisesti, että oikaisu tehdään niiden kustannusten erojen mukaisesti, jotka liittyvät suoraan tuotteeseen ja jotka ovat aiheutuneet kyseisen tuotteen kuljettamisesta viejän tiloista ensimmäiselle riippumattomalle ostajalle, jos kyseiset kustannukset sisältyvät käytettyihin hintoihin. Näihin kustannuksiin kuuluvat kuljetuksesta, vakuutuksesta, käsittelystä ja lastauksesta aiheutuneet kustannukset sekä liitännäiskustannukset.

183 Oikeuskäytännössä todetaan, että silloin, kun asianosainen vaatii perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan perusteella oikaisuja, joiden tarkoituksena on tehdä normaaliarvo ja vientihinta vertailukelpoisiksi polkumyyntimarginaalin määrittämistä varten, kyseisen asianosaisen on esitettävä näyttö siitä, että sen vaatimus on oikeutettu. Todistustaakka perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a–k alakohdassa lueteltujen erityisten oikaisujen tarpeellisuudesta kuuluu nimittäin niille, jotka haluavat vedota oikaisuun (ks. tuomio 23.4.2018, Shanxi Taigang Stainless Steel v. komissio, T-675/15, ei julkaistu, EU:T:2018:209, 71 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

184 Oikeuskäytännössä on myös täsmennetty, että laaja harkintavalta, joka komissiolla on niiden taloudellisten, poliittisten ja oikeudellisten tilanteiden monitahoisuuden vuoksi, joita sen on arvioitava kaupan suojatoimenpiteiden alalla, ulottuu myös perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan soveltamiseen (ks. vastaavasti tuomio 16.2.2012, neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 63 kohta). Näin ollen unionin yleisen tuomioistuimen valvonnalla, joka koskee todisteita, joihin komissio perustaa toteamuksensa, ei loukata komissiolla kauppapolitiikan alalla olevaa laajaa harkintavaltaa, vaan siinä ainoastaan todetaan, saattavatko nämä todisteet tukea sen päätelmiä (tuomio 7.4.2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava ym. v. Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P ja C-193/14 P, EU:C:2016:209, 35 kohta).

185 Tästä seuraa, että nyt käsiteltävässä asiassa kantajien oli tämän oikeuskäytännön mukaisesti osoitettava sen oikaisun tarpeellisuus, jota ne pyysivät tutkimuksen aikana esittämiensä todisteiden tueksi.

186 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 279 perustelukappaleesta ilmenee, että komissio oikaisi kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien vientihintaa käsittelymaksujen, rahti-, vakuutus-, pakkaus- ja luottokustannusten sekä pankkimaksujen huomioon ottamiseksi noudettuna lähettäjältä -tasolla.

187 Komissio ei kuitenkaan oikaissut normaaliarvoa, koska se oli jo laskettu noudettuna lähettäjältä -tasolla perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan mukaisesti.

188 Tästä on todettava, että vaikka oikaisujen käyttäminen voi olla välttämätöntä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan nojalla vientihinnan ja normaaliarvon välillä olevien, niiden vertailtavuuteen vaikuttavien eroavuuksien huomioon ottamiseksi, tällaisia oikaisuja ei voida tehdä laskennallisesta arvosta, joka ei näin ollen ole todellinen. Tähän arvoon eivät nimittäin periaatteessa vaikuta sen vertailukelpoisuutta vähentävät seikat, sillä se on määritetty keinotekoisesti (ks. vastaavasti tuomio 18.3.2009, Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision v. neuvosto, T-299/05, EU:T:2009:72, 266 kohta).

189 Lisäksi on huomattava, että komissio totesi riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 333 perustelukappaleessa vastauksena asianomaisten osapuolten huomautuksiin, että tuotelajikohtaiseen laskennalliseen normaaliarvoon noudettuna lähettäjältä -tasolla sisältyi kohtuullinen myynti-, yleis- ja hallintokustannusten määrä ja että käytettävissä olevat tiedot eivät osoittaneet, että asianomaisten thaimaalaisten yritysten myynti-, yleis- ja hallintokustannukset sisältäisivät asiakkaille toimituksista aiheutuvat kuljetuskustannukset.

190 Kantajien esittämien, pyydettyä oikaisua koskevien todisteiden riittävyydestä on todettava, että edellä 183 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti unionin yleiselle tuomioistuimelle toimitetusta asiakirja-aineistosta ilmenee ensinnäkin, että kantajat viittaavat Wenzhoun vaihtoehtoiseen ehdotukseen määrittää myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset vientiä harjoittavien tuottajien tietojen perusteella. Kuten komissio perustellusti toteaa, vientiä harjoittavien tuottajien kustannusrakenteeseen perustuva oikaisu on kuitenkin epäasianmukainen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan perusteella, koska kyseiset hinnat eivät ole markkinatalouden sääntöjen mukaisia (ks. vastaavasti tuomio 20.9.2019, Jinan Meide Casting v. komissio, T-650/17, EU:T:2019:644, 74 ja 75 kohta). Tämä väite on näin ollen hylättävä.

191 Toiseksi on todettava, että kantajat ovat toimittaneet asiakirjoja, joiden ne katsovat voivan osoittaa, että kuljetuskustannuksia pidetään tavanomaisessa kirjanpitokäytännössä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksina. Tässä yhteydessä ne viittaavat yhtäältä Oraclen NetSuite-yhteentoimivuusohjelmistoon, josta ilmenee, että toimituskustannukset voivat sisältyä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin, ja toisaalta vuodelta 1987 olevaan Harvard Business Review -lehden artikkeliin, jossa myös rahtikustannukset luokitellaan myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiksi. Kantajien mukaan tämä johtuu tavanomaisesta kirjanpitokäytännöstä, koska näiden kulujen kirjaamiseksi ei ole olemassa mitään muuta kirjanpitoerää.

192 Näyttö, johon kantajat vetoavat, koskee kuitenkin yleisesti kirjanpitoon liittyviä seikkoja eikä erityisesti tietoja, joita komissio käytti kyseessä olevassa tutkimuksessa. Näin ollen sillä ei voida kyseenalaistaa komission arviota siltä osin kuin se koskee thaimaalaisten vientiä harjoittavien tuottajien tietojen tutkimista.

193 Toiseksi kantajat esittävät vastauskirjelmän liitteenä yhtäältä myös Tata Thailandin tilintarkastuskertomuksen, jossa toimitus- ja myyntikulut sekä pankkimaksut mainitaan myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksina, ja toisaalta Ningbo Jindingin tilintarkastuskertomuksen, jossa viennin ja kotimaan rahtikuluja sekä sekalaisia kustannuksia pidetään myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksina.

194 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 271 perustelukappaleesta kuitenkin ilmenee, ettei Tata Thailand kuulu mainittuihin viiteen thaimaalaisyhtiöön. Lisäksi Ningbo Jindingin tilintarkastuskertomus on tältä osin tehoton, koska – kuten edellä 190 kohdasta ilmenee – perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan nojalla pyydetty oikaisu ei voi perustua kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien kustannusrakenteeseen.

195 Kolmanneksi on hylättävä samoista syistä kantajien väite, joka koskee kiinalaisille vientiä harjoittaville tuottajille lähetettyä kyselylomaketta, jossa kuljetuskustannukset oli sisällytetty myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin. Komissio nimittäin selitti, että lomakkeen tarkoituksena oli ymmärtää kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien rakenne. Se ei siis voi sitoa komissiota sen osalta, miten se käsittelee näitä tietoja myöhemmin.

196 Neljänneksi kantajat väittävät, että koska komissio ei tiennyt, mitä viiden thaimaalaisen tuottajan myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin sisältyi, on kohtuutonta odottaa kantajien esittävän tähän liittyvää konkreettista näyttöä, kun otetaan huomioon D&B-tietojen vaikeaselkoisuus ja se, että nämä tiedot koskevat ulkomaata. Kantajat myöntävät siten väitteidensä olevan spekulatiivisia.

197 Näin ollen se, että normaaliarvo muodostetaan perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan perusteella ja siten asianmukaisen edustavan maan vientiä harjoittavien tuottajien tietojen perusteella, ei voi lieventää todistustaakkaa, joka johtuu edellä 183 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä, jonka mukaan asianosaisen, joka vaatii oikaisemista jonkin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa tarkoitetun tekijän perusteella, on osoitettava, että kyseinen tekijä on omiaan vaikuttamaan hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen (ks. vastaavasti tuomio 28.4.2022, Changmao Biochemical Engineering v. komissio, C-666/19 P, EU:C:2022:323, 151 kohta).

198 Lopuksi on todettava, että kantajien tehtävänä oli esittää hallinnollisessa menettelyssä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan nojalla oikaisuvaatimus ja esittää todisteita, joilla voitiin osoittaa mainitun oikaisun tarpeellisuus hintojen vertailukelpoisuuden takaamiseksi normaaliarvon ja vientihintojen välillä.

199 Edellä esitetyn perusteella kantajat eivät kuitenkaan ole esittäneet mitään näyttöä pyydetyn oikaisun tarpeellisuudesta.

200 Toinen kanneperuste on näin ollen hylättävä.

3. Kolmas kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 18 artiklan rikkomista tarkasteltavana olevan tuotteen valmistukseen tarvittavien työvoimakustannusten laskemisen yhteydessä

201 Kolmannessa kanneperusteessaan kantajat riitauttavat lähinnä sen, että tarkasteltavana olevan tuotteen valmistukseen tarvittavat työvoimakustannukset on laskettu kolmesta otokseen valitusta kiinalaisesta vientiä harjoittavasta tuottajasta vain yhden eli Jiangsun tietojen perusteella, mikä on vastoin perusasetuksen 18 artiklan 1 ja 5 kohtaa sekä polkumyynnin vastaisen sopimuksen 6 artiklan 8 kappaletta ja liitteessä II olevia 5 ja 7 kohtaa.

202 Kantajat väittävät ensinnäkin kyseisen menetelmän olevan virheellinen, koska Jiangsu käyttää kylmätaontaprosessia, kun taas kuumataontaprosessi vaatii enemmän työvoimaa. Soveltaessaan Jiangsun työvoiman tuottavuutta Ningbo Jindingiin komissio teki kantajien mukaan kohtuuttoman päätelmän, jonka mukaan Ningbo Jindingin työntekijät työskentelivät 52 viikkoa vuodessa, kuusi päivää viikossa ja 17 tuntia päivässä. Kantajat väittävät kuitenkin komission olevan perusasetuksen 18 artiklan nojalla velvollinen yhtäältä valitsemaan parhaat käytettävissä olevat tiedot, jotta se voi paikata tarvittavien tietojen puuttumisen todisteisiin jättämän aukon, ja toisaalta tarkistamaan todisteista ilmenneet tiedot muihin, erityisesti unionin tuottajien lähteisiin nähden.

203 Muista tiedoista, joihin komissio oli kantajien mukaan voinut tukeutua, on toiseksi todettava kantajien väittävän ensinnäkin, että komissio oli voinut käyttää Ningbo Jindingin ja Wenzhoun ajoissa ilmoittamia vakiotyötuntimääriä. Näillä tuottajilla ei kantajien mukaan ole velvollisuutta kirjata tosiasiallisia työtunteja, eikä niillä siis ollut käytettävissään muita tietoja, jotka ne olisivat voineet toimittaa komissiolle sen vahvistamiseksi, että vakiotyötuntimääriä noudatettiin. Kantajien mukaan komissio kuitenkin tiesi voivansa tukeutua Ningbo Jindingin osalta kiinnittimien tuotantoon osallistuvien asianomaisten työpajojen henkilöstötiedotteisiin ja Wenzhoun osalta Kiinan lainsäädännössä sallittuihin enimmäistyötuntimääriin. Kantajien mukaan kyseistä enimmäistyötuntimäärää sovelletaan kyseessä olevasta alasta riippumatta. Kantajat väittävät lisäksi komission voineen aikaisemmin tukeutua vakiokustannuksiin, mikä on niiden mukaan tavanomaista kaupan suojatoimenpiteiden alalla. Kantajien mukaan se on tehnyt näin myös nyt käsiteltävässä asiassa tukeutuessaan vakiotyötuntimääriin Thaimaan viitekustannusten määrittämiseksi.

204 Toiseksi kantajat väittävät komission voineen tukeutua Kiinan oikeudessa vahvistettuun enimmäistyötuntimäärään. Kantajien mukaan Ningbo Jindingin henkilöstötiedotteissa nimittäin ilmoitetaan työtuntimäärä työpajaa kohden ja vahvistetaan Ningbo Jindingin noudattavan enimmäistyötuntimäärää. Päinvastaisen näytön puuttuessa komissio ei kantajien mukaan voi perustellusti olettaa yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan syyllistyneen lainvastaiseen menettelyyn.

205 Kolmanneksi kantajat väittävät, että komissio olisi voinut tukeutua Jiangsun keskimääräisiin työtunteihin työntekijää kohti. Kertomalla nämä työntekijäkohtaiset tuntimäärät asianomaisten vientiä harjoittavien tuottajien työntekijöiden lukumäärällä komissio olisi kantajien mukaan voinut laskea keskimääräiset työtunnit tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kilogrammaa kohti ja välttää eri tuotantoprosessin käytöstä johtuvat vääristymät. Kantajien mukaan näin voitiin lisäksi ottaa huomioon työntekijöiden tosiasiallinen määrä, jonka Ningbo Jinding ja Wenzho olivat ilmoittaneet perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.

206 Komissio kiistää kantajien väitteet.

207 Perusasetuksen 18 artiklassa säädetään, että jos asianomainen osapuoli kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä säädetyssä määräajassa tai merkittävällä tavalla vaikeuttaa tutkimuksia, alustavat tai lopulliset päätelmät, riippumatta siitä, ovatko ne myönteisiä vai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella. Jos siis todetaan, että asianomainen osapuoli on toimittanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, näitä tietoja ei oteta huomioon ja tällaisten tietojen sijasta voidaan käyttää käytettävissä olevia tietoja.

208 Polkumyynnin vastaisen sopimuksen 6 artiklan 8 kohdasta ilmenee, että tapauksissa, joissa joku asianosaisista evää tarvittavien tietojen saannin tai ei muuten anna tarvittavia tietoja kohtuullisen ajan kuluessa tai huomattavalla tavalla estää tutkimuksia, voidaan väliaikainen ja lopullinen myönteinen tai kielteinen päätös tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella. Lisäksi polkumyynnin vastaisen sopimuksen liitteessä II määrätään käytettävissä olevien parhaiden tietojen käytöstä tutkimuksissa ja täsmennetään edellytykset, joiden täyttyessä tutkimuksesta vastaavat viranomaiset voivat luottaa muusta lähteestä kuin asianomaiselta henkilöltä saatuihin tietoihin.

209 Aluksi on muistutettava, että perusasetuksen 18 artiklalla pannaan unionin oikeudessa täytäntöön polkumyynnin vastaisen sopimuksen 6 artiklan 8 kohdan sekä kyseisen sopimuksen liitteen II, joiden valossa kyseistä perusasetuksen artiklaa on mahdollisuuksien mukaan tulkittava, sisältö (ks. tuomio 22.5.2014, Guangdong Kito Ceramics ym. v. neuvosto, T-633/11, ei julkaistu, EU:T:2014:271, 40 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

210 Perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaan saatavilla olevia tietoja on mahdollisuus käyttää neljässä tapauksessa eli ensinnäkin, jos asianomainen osapuoli kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja, toiseksi, jos se ei toimita niitä säädetyssä määräajassa, kolmanneksi, jos se merkittävällä tavalla vaikeuttaa tutkimuksia, tai neljänneksi, jos se on toimittanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja (tuomio 25.10.2011, Transnational Company ”Kazchrome” ja ENRC Marketing v. neuvosto, T-192/08, EU:T:2011:619, 268 kohta).

211 Oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että asianomaisten osapuolten on toimitettava komission virkamiehille tiedot, jotka mahdollistavat sen, että komissio voi saattaa polkumyyntitutkinnan menestyksekkäästi päätökseen. Näin ollen tietoja pidetään perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaan ”tarvittavina”, jos ne ovat omiaan mahdollistamaan sen, että komissio tekee polkumyyntitutkinnan edellyttämät päätelmät, ja sitä, onko tieto ”tarvittava”, on arvioitava tapauskohtaisesti (tuomio 14.12.2017, EBMA v. Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, 53 kohta).

212 Tarvittavien tietojen käsitteen määritelmässä on otettava huomioon perusasetuksen 18 artiklan tavoite. Tästä on muistutettava, että komissio on tutkivana viranomaisena vastuussa polkumyynnin, vahingon sekä polkumyynnin kohteena olevan tuonnin ja vahingon välisen syy-yhteyden toteamisesta. Missään perusasetuksen säännöksessä ei kuitenkaan anneta komissiolle valtaa velvoittaa asianomaisia osapuolia osallistumaan tutkintaan tai toimittamaan tietoja, ja komissio on siten riippuvainen siitä, että asianomaiset osapuolet tekevät yhteistyötä vapaaehtoisesti toimittaakseen sille tarvittavat tiedot. Tässä yhteydessä perusasetuksen johdanto-osan 27 perustelukappaleesta ilmenee, että unionin lainsäätäjä on katsonut olevan ”tarpeen säätää siitä, että mikäli osapuolet eivät toimi[si] yhteistyössä tyydyttävällä tavalla, määrityksiin voi[taisiin] käyttää muita tietoja, ja että nämä tiedot voi[si]vat olla osapuolille vähemmän edullisia kuin mitä ne olisivat, jos osapuolet olisivat toimineet yhteistyössä”. Näin ollen perusasetuksen 18 artiklan tavoitteena on mahdollistaa se, että komissio voi jatkaa tutkintaa, vaikka asianomaiset osapuolet kieltäytyisivät yhteistyöstä tai tekisivät riittämätöntä yhteistyötä. Koska asianomaisten osapuolten on tehtävä täysimääräistä yhteistyötä mahdollisuuksiensa mukaan, niiden on näin ollen toimitettava kaikki käytettävissään olevat tiedot, joita toimielimet pitävät tarpeellisina päätelmien tekemiseksi (ks. vastaavasti tuomio 14.12.2017, EBMA v. Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, 54–56 kohta).

213 Lisäksi on niin, että kun komissio perustaa päätelmänsä käytettävissä oleviin tietoihin tilanteissa, joissa toimitetut tiedot ovat puutteellisia, komissiolla ei ole velvollisuutta selittää, miten käytetyt käytettävissä olleet tiedot olivat parhaita mahdollisia, koska tällainen velvollisuus ei ilmene perusasetuksen 18 artiklasta eikä oikeuskäytännöstä (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 19.3.2015, City Cycle Industries v. neuvosto, T-413/13, ei julkaistu, EU:T:2015:164, 132 kohta).

214 Perusasetuksen 18 artiklaan on nimittäin mahdollista vedota, vaikka toiminta ei olisi tarkoituksellista (ks. tuomio 22.9.2021, NLMK v. komissio, T-752/16, ei julkaistu, EU:T:2021:611, 62 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Niiden ponnistelujen laajuus, joita tiettyjen tietojen toimittaminen vaatii asianomaiselta osapuolelta, ei välttämättä liity toimitettujen tietojen laatuun, eikä se missään tapauksessa ole ainoa ratkaiseva seikka. Jos pyydettyjä tietoja ei loppujen lopuksi saada, komissiolla on siten oikeus käyttää käytettävissä olevia tietoja pyydettyjen seikkojen selville saamiseksi (ks. tuomio 19.3.2015, City Cycle Industries v. neuvosto, T-413/13, ei julkaistu, EU:T:2015:164, 117 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 22.9.2021, NLMK v. komissio, T-752/16, EU:T:2021:611, ei julkaistu, 63 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

215 Tältä osin on muistutettava, että unionin yleisen tuomioistuimen harjoittama valvonta, joka koskee todisteita, joihin unionin toimielimet perustavat toteamuksensa, ei merkitse tosiseikkojen uutta arviointia, jolla korvataan kyseisten toimielinten tekemä arviointi. Tällä valvonnalla ei loukata kyseisten toimielinten laajaa harkintavaltaa kauppapolitiikan alalla, vaan siinä rajoitutaan toteamaan, tukevatko nämä todisteet toimielinten tekemiä päätelmiä (ks. tuomio 12.5.2022, komissio v. Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, 59 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

216 Nyt käsiteltävässä asiassa riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 180 perustelukappaleesta ilmenee, että etätarkastuksen aikana komissio ei kyennyt todentamaan työvoiman tosiasiallista käyttöä tarkasteltavana olevan tuotteen valmistuksessa kolmen otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan osalta ja että se ilmoitti kyseisille tuottajille aikovansa käyttää käytettävissä olevia tietoja perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti laskeakseen työvoiman käytön. Otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat olivat nimittäin ilmoittaneet työvoimansa käytön tosiasiallisten työtuntien vakiomäärän perusteella. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 260 perustelukappaleen mukaan komissio oli kuitenkin kyennyt saamaan ilmoitettujen työtuntien ja Jiangsussa todettujen saapumis- ja lähtöaikojen välistä eroa koskevia tietoja.

217 Näin ollen komissio laski Jiangsun tosiasiallisten työtuntien perusteella kyseisen yhtiön tosiasiallisen tuottavuuden eli tutkimuksen kohteena olevan tuotteen sen määrän kilogrammoina, jonka työntekijä saattoi valmistaa tutkimusajanjakson aikana, ja vertasi sitä kahden muun otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan tuottavuuteen. Vertailu osoitti Ningbo Jindingin tuottavuuden kasvaneen, mikä asetti kyseenalaiseksi sen laskelman luotettavuuden, jossa otettiin yleisesti huomioon vakiotyötuntimäärät. Tämän jälkeen komissio määritti tosiasialliset keskimääräiset työtunnit tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kilogrammaa kohti Jiangsussa ja käytti näitä tietoja kolmen vientiä harjoittavan tuottajan osalta perusasetuksen 18 artiklassa tarkoitettuina käytettävissä olevina tietoina.

218 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 181 ja 182 perustelukappaleesta ilmenee myös yhtäältä Ningbo Jindingin väittäneen, että komission oli tukeuduttava vakiotyötuntimääriin, ja toisaalta Wenzhoun väittäneen, että tosiasialliset työskentelypäivät ilmoitettiin kuukausittaisissa palkkalistoissa ja että komissio saattoi käyttää Kiinan työlainsäädännön mukaisia vakiotyötunteja päivää kohti. Komissio totesi kuitenkin riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 184 perustelukappaleessa, ettei ollut saatu mitään näyttöä, jonka perusteella olisi voitu päätellä,

että työtunneiksi muunnetut tosiasialliset työpäivät vastaisivat tarkasteltavana olevan tuotteen valmistusprosessiin käytettyjä työtunteja, koska mitään näyttöä ei ollut toimitettu siitä, millä perusteella kiinnittimien tuotannon vakiotyötuntimäärät oli määritetty.

219 Kantajat väittävät, että perusasetuksen 18 artiklaa ja polkumyynnin vastaisen sopimuksen 6 artiklan 8 kappaletta on rikottu, koska yhtäältä komissio ei ottanut asianmukaisesti huomioon tutkimuksen kohteena olevien tuotteiden valmistusprosessien välisiä eroja ja koska se teki virheen käyttäessään Jiangsuhun perustuvia lukuja, jotka eivät kuvastaneet todellisuutta sen jälkeen, kun niitä oli sovellettu Ningbo Jindingiin. Kantajien mukaan komission olisi toisaalta pitänyt ottaa huomioon muita käytettävissään olleita tietoja työvoiman tuottavuuden laskemiseksi.

220 Komissio selitti siten ensinnäkin riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 317 perustelukappaleessa kunkin vientiä harjoittavan tuottajan valitseman tuotantoprosessin mahdollisesta vaikutuksesta tuottavuuteen, ettei se ollut kyennyt määrittämään eri tuotantomenetelmiä varten tarvittavien työtuntien välistä eroa minkään otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan osalta ja etteivät myöskään asianomaiset osapuolet olleet toimittaneet todisteita siitä, miten mainittuja eroja olisi arvioitava.

221 Kun kantajilta tiedusteltiin tästä istunnossa, ne vahvistivat yhtäältä, että sekä Jiangsu että Ningbo Jinding käyttivät tarkasteltavana olevan tuotteen molempia valmistusprosesseja, ja toisaalta, että komission kyselylomakkeeseen antamissaan vastauksissa kolme vientiä harjoittavaa tuottajaa olivat määrittäneet tuottavuuden yksinomaan tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannon työvoimakustannusten perusteella tuotantoprosessista riippumatta. Kantajat eivät nimittäin olleet kyenneet määrittämään, miten komissio olisi voinut erottaa toisistaan nämä kaksi menetelmää työvoimakustannusten määrittämiseksi.

222 Kuten komissio on lisäksi todennut kantajien sitä tältä osin kiistämättä, yhdelläkään kolmesta vientiä harjoittavasta tuottajasta ei ollut täsmällistä asiakirja-aineistoa, jossa olisi määritelty työvoimakustannuksia koskevat vaatimukset tuotteen taontamenetelmän perusteella.

223 Tästä seuraa, että koska kantajat eivät kyenneet toimittamaan komissiolle tietoja tältä osin, niiden väite, joka koskee tarkasteltavana olevan tuotteen valmistukseen tarvittavien työtuntien mahdollista eroa valitun valmistusmenetelmän mukaan, on hylättävä.

224 Kantajat riitauttavat toiseksi sen, että komissio laski Ningbo Jindingin työvoimakustannukset Jiangsun tietojen perusteella, koska niistä saatiin kantajien mielestä epärealistisia tuloksia, joiden mukaan Ningbo Jindingin työntekijät työskentelisivät 52 viikkoa vuodessa, kuusi päivää viikossa ja 17 tuntia päivässä.

225 Lopullisia päätelmiä koskevista Ningbo Jindingin huomautuksista ilmenee kuitenkin, että Ningbo Jinding sai tulokseksi 17 työtuntia työntekijää kohti päivässä käyttämällä tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannossa tarvittavia työtunteja, sellaisina kuin ne oli laskettu komission käyttämien käytettävissä olevien tietojen perusteella, ja kertomalla luvun kyselylomakkeeseen annetun vastauksen taulukossa C5 ilmoitetulla työntekijämäärällä. Tästä on todettava heti aluksi, että komissio ei ole tarkastanut näitä tietoja. Tämän jälkeen kantajat myönsivät Ningbo Jindingin työntekijämäärän vaihdelleen merkittävästi tutkimuksen aikana, joten komissio ei voinut käyttää työvoimakustannusten laskemiseen Jiangsun työntekijäkohtaista työtuntimäärää kerrottuna kahden muun vientiä harjoittavan tuottajan työntekijämäärällä. Näin ollen päivittäisen 17 tunnin työajan tueksi ei ole esitetty konkreettista näyttöä, ja luku on joka tapauksessa hypoteettinen.

226 Kuten komissio on lisäksi todennut, vastauskirjelmän liitteestä R.3 ilmenee, että Ningbo käytti laskelmassaan ainoastaan tarkasteltavana olevan tuotteen valmistamiseen tarvittavaa suoraa työvoimaa sekä T&K-alan tukihenkilöstöä, vaikka komissio oli täsmentänyt polkumyyntiä koskevan kyselylomakkeen yhteydessä toimittamissaan ohjeissa, että työvoimaan, jonka perusteella tuotantokustannukset lasketaan, on sisällyttävä suora ja välillinen työvoima yhdessä. Näin ollen on todettava, että kantajat eivät pystyneet toimittamaan komissiolle tietoja, joita se katsoi tarvitsevansa.

227 Oikeuskäytännöstä ilmenee tältä osin, että koska toimielimet ovat riippuvaisia siitä, että osapuolet tekevät yhteistyötä vapaaehtoisesti ja toimittavat niille tarvittavat tiedot vahvistetuissa määräajoissa, näiden osapuolten perusasetuksen 6 artiklan 2 kohdassa säädettyyn kyselylomakkeeseen antamat vastaukset ja sitä seuraava tietojen tarkistaminen, jonka komissio voi myöhemmin suorittaa, ovat olennaisia polkumyynnin vastaisen menettelyn kulun kannalta. Siinä tapauksessa, että yritykset, joita tutkimus koskee, kieltäytyvät yhteistyöstä, riski siitä, että toimielimet ottavat huomioon muita kuin kyselylomakkeen vastaukseksi annettuja tietoja, kuuluu polkumyynnin vastaiseen menettelyyn, ja tällä on tarkoituksena kannustaa näitä yrityksiä lojaaliin ja huolelliseen yhteistyöhön (ks. tuomio 13.7.2006, Shandong Reipu Biochemicals v. neuvosto, T-413/03, EU:T:2006:211, 65 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

228 Näin ollen komissio katsoi laajaa harkintavaltaansa käyttäen, että koska sekä Jiangsu että Ningbo Jinding käyttivät kylmätaonta- ja kuumataontaprosessia, se ei ollut velvollinen tarkistamaan muihin lähteisiin nähden, johtiko näiden prosessien käyttö eroihin tarkasteltavana olevan tuotteen valmistamiseen tarvittavissa työtunneissa, eikä etenkään tarkistamaan unionin tuottajien tarkasteltavana olevan tuotteen valmistamiseen tarvitsemia työtunteja. Komissio selitti tältä osin ja joka tapauksessa, että unionin tuotannonalan kyselylomakkeissa ei kysytty työtunteja. Nämä tiedot eivät siis olleet käytettävissä perusasetuksen 18 artiklan 5 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

229 Näissä olosuhteissa komissio saattoi ilmeistä arviointivirhettä tekemättä päätellä, että kyseessä olevissa tiedoissa oli ristiriitaisuuksia ja puutteita ja ettei se voinut käyttää niitä.

230 Toiseksi siitä, valitsiko komissio parhaat käytettävissään olleet tiedot työvoimakustannusten laskemiseksi, on muistutettava aluksi, että vaihtoehtoisten laskelmien mahdollisuus ei ole riittävä peruste sen toteamiseksi, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen.

231 Perusasetuksen 18 artiklan tavoitteena on nimittäin antaa komissiolle mahdollisuus saattaa tutkimus päätökseen sille asetettujen tilapäisten rajoitteiden puitteissa. Näin ollen komissiolla on laaja harkintavalta sen suhteen, onko sen käytettävissä olevia tietoja tutkiessaan tarpeen tukeutua perusasetuksen 18 artiklaan niiden taloudellisten, poliittisten ja oikeudellisten tilanteiden monitahoisuuden vuoksi, joita sen on arvioitava.

232 Komission mahdollisuudesta tukeutua vakiotyötunteihin on ensinnäkin tarkemmin ottaen huomautettava, että komissio on voinut todeta, että vakiotyötunneista eivät välttämättä käyneet ilmi erityisesti tarkasteltavana olevan tuotteen valmistukseen käytetyt todelliset työtunnit, mitä kantajat eivät ole kiistäneet.

233 Myöskään kantajien väite, jonka mukaan vakiotunteja on käytetty muissa tutkimuksissa, ei voi menestyä. Oikeuskäytännöstä ilmenee tältä osin, että asetuksen, jolla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja, laillisuutta on arvioitava oikeussääntöjen ja erityisesti perusasetuksen säännösten eikä unionin toimielinten väitetyn aikaisemman päätöskäytännön perusteella (tuomio

18.10.2016, Crown Equipment (Suzhou) ja Crown Gabelstapler v. neuvosto, T-351/13, ei julkaistu, EU:T:2016:616, 107 kohta); ks. myös vastaavasti tuomio 10.2.2021, RFA International v. komissio, C-56/19 P, EU:C:2021:102, 79 kohta ja tuomio 4.10.2006, Moser Baer India v. neuvosto, T-300/03, EU:T:2006:289, 45 kohta).

234 Perusasetuksessa ei nimittäin määritellä, mitä sen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla ”tarvittavilla” tiedoilla tarkoitetaan (tuomio 22.5.2014, Guangdong Kito Ceramics ym. v. neuvosto, T-633/11, ei julkaistu, EU:T:2014:271, 46 kohta).

235 Kun otetaan huomioon, että jokin tieto saattaa mahdollistaa päätelmien tekemisen jossakin tutkinnassa ja olla hyödytön jossakin toisessa tutkinnassa, on näin ollen katsottava, että arviointi, jonka perusteella ratkaistaan, onko tietty tieto perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tarvittava tieto vai ei, on suoritettava siten, että huomioon otetaan kunkin tutkinnan erityisolosuhteet, eikä abstraktisti (tuomio 14.12.2017, EBMA v. Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, 49 kohta).

236 Nyt käsiteltävässä asiassa komissio katsoi tarpeelliseksi määrittää tarkasteltavana olevan tuotteen valmistuksessa tarvittavien tosiasiallisten työtuntien määrän. Kantajat eivät kiistä tarkasteltavana olevan tuotteen valmistuksessa tarvittavien työtuntien määrän olevan tutkimuksen kannalta tarpeellinen tieto, mutta ne katsovat, että vakiotuntien ilmoittaminen oli riittävää. Ne eivät näin ollen esitä näyttöä siitä, että komissio olisi tehnyt ilmeisen arviointivirheen hylätessään työvoimakustannusten laskemisen Kiinan vakiotyötuntien perusteella.

237 Samoista syistä on hylättävä kantajien väite, jonka mukaan mikään Kiinan lainsäädännössä asetettu oikeudellinen velvoite ei edellytä tosiasiallisten työtuntien kirjaamista, koska komissio katsoi, että tarkasteltavana olevan tuotteen valmistuksessa tarvittavat tosiasialliset työtunnit olivat tarkasteltavana olevan tuotteen normaaliarvon laskemisessa tarvittavia tietoja.

238 Tätä toteamusta ei kyseenalaista kantajien väite, jonka mukaan komissio olisi voinut käyttää lakisääteisiä työtunteja laskeakseen tarkasteltavana olevan tuotteen valmistamiseksi tarvittavat työtunnit, eikä sen olisi tarvinnut esittää olettamusta lainvastaisesta menettelystä. Kuten komissio riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 183 perustelukappaleessa totesi, pelkkä sellaisen oikeussäännön olemassaolo, jolla rajoitetaan työntekijän vakiotyötuntien määrää, ei ole riittävä näyttö osoittamaan tosiasiallisia työtunteja, koska tutkimuksen aikana ei esitetty mitään näyttöä, joka osoittaisi, että Kiinan työlainsäädäntöä noudatettiin tai sovellettiin ja että vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittamat tosiasialliset työpäivät vastaisivat työntekijöille tosiasiallisesti maksettua korvausta.

239 Kantajien ehdottamasta mahdollisuudesta käyttää Kiinan oikeuden mukaista työtuntien enimmäismäärää on toiseksi todettava, että komissio selitti löytäneensä Jiangsulta todisteita tämän säännön noudattamatta jättämisestä ja sen noudattamisen valvonnan ilmeisestä laiminlyönnistä. Näin ollen komissio päätteli, ettei tällä vertailuarvolla ollut merkitystä.

240 Mahdollisuudesta tukeutua Jiangsun työntekijäkohtaisiin keskimääräisiin työtunteihin kerrottuna kahden muun vientiä harjoittavan tuottajan työntekijöiden lukumäärällä on kolmanneksi todettava, kuten komissio selitti, ettei tällainen laskelma ole asianmukainen, koska Ningbo Jindingin palveluksessa olleiden työntekijöiden määrä vaihteli koko tutkimusajanjakson ajan. Näin ollen komissio ei voinut kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan tältä osin toimittamien

tietojen perusteella ottaa huomioon työntekijöiden laskennassa käytettävää arvoa. Kantajat eivät siten toimittaneet komissiolle kaikkia tietoja, joita se katsoi tarvitsevansa tarkasteltavana olevan tuotteen normaaliarvon laskemiseksi.

241 Edellä esitetystä seuraa, etteivät kantajat ole esittäneet riittävästi näyttöä siitä, etteivät riidanalaisessa asetuksessa tehdyt arvioinnit tosiseikoista, jotka koskevat tarkasteltavana olevan tuotteen valmistukseen tarvittavia tosiasiallisia työtunteja, ole uskottavia. Tällaista näyttöä kuitenkin vaaditaan sen osoittamiseksi, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen, jolla voidaan oikeuttaa riidanalaisen asetuksen kumoaminen (ks. vastaavasti tuomio 20.9.2019, Jinan Meide Casting v. komissio, T-650/17, EU:T:2019:644, 110 kohta).

242 Edellä esitetyn perusteella on näin ollen todettava, että laajaa harkintavaltaansa käyttäessään komissio saattoi ilmeistä arviointivirhettä tekemättä oikeutetusti katsoa, että koska otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat eivät olleet voineet toimittaa sille niiden työntekijöidensä tosiasiallisia työtunteja, jotka osallistuivat tarkasteltavana olevan tuotteen koko valmistusprosessiin, se saattoi laskea tarkasteltavana olevan tuotteen normaaliarvon tukeutumalla yhdeltä näistä kolmesta vientiä harjoittavasta tuottajasta saatuihin tarkastettuihin tietoihin.

243 Kolmas kanneperuste on siis hylättävä.

4. Neljäs kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan rikkomista

244 Kantajat väittävät lähinnä, ettei komissio voinut tukeutua perusasetuksen 9 artiklan 6 kohtaan vahvistaakseen polkumyyntimarginaalin yhteistyössä toimineiden mutta otokseen kuulumattomien vientiä harjoittavien tuottajien osalta, koska tämän säännöksen mukaan komissio ei ota huomioon kyseisen asetuksen 18 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa määritettyjä marginaaleja. Sama rajoitus ilmenee polkumyynnin vastaisen sopimuksen 9 artiklan 4 kohdasta, jolla pyritään estämään tutkimuksen kohteena olevien vientiä harjoittavien tuottajien toimittamien puuttuvien tai riittämättömien tietojen vaikuttaminen vientiä harjoittaviin tuottajiin, joita ei ollut pyydetty tekemään yhteistyötä tutkimuksessa.

245 Komissio kiistää kantajien väitteet.

246 Aluksi on todettava, että riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa vahvistettiin ensinnäkin kolmen otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan lopullisten polkumyyntitullien määriksi Jiangsun osalta 22,1 prosenttia, Ningbo Jindingin osalta 46,1 prosenttia ja Wenzhoun osalta 48,8 prosenttia, sen jälkeen yhteistyössä toimineiden mutta otokseen kuulumattomien vientiä harjoittavien tuottajien tulliksi 39,6 prosenttia ja lopuksi kaikkien muiden asianomaisen maan vientiä harjoittavien tuottajien tulliksi 86,5 prosenttia. Neljännessä kanneperusteessa riitautettu tulli on 39,6 prosenttia.

247 Perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Milloin komissio on rajannut tutkimuksensa 17 artiklan mukaisesti, sellaiseen tuontiin, jonka viejät tai tuottajat ovat ilmoittautuneet 17 artiklan mukaisesti mutta eivät olleet mukana tutkimuksessa, sovellettava polkumyyntitulli ei saa ylittää otokseen kuuluvien osapuolten osalta määritetyn polkumyyntimarginaalin painotettua keskiarvoa riippumatta siitä, onko tällaisten osapuolten osalta määritetty normaaliarvo 2 artiklan 1–6 kohdan vai 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Tätä kohtaa sovellettaessa komissio ei ota huomioon nollamarginaaleja, vähimmäistason marginaaleja eikä 18 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa määritettyjä marginaaleja.”

248 Kyseistä säännöstä sovelletaan siten ainoastaan tapauksissa, joissa komissio käyttää otantamenetelmää, eli ainoastaan silloin, kun se on rajannut tutkimuksensa tiettyyn vientiä harjoittavien tuottajien ryhmään perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti, kuten se on tehnyt nyt käsiteltävän riita-asian kohteena olevassa menettelyssä.

249 Seuraavaksi on täsmennettävä, että perusasetuksen 9 artiklan 6 kohta on olennaisilta osin samanlainen kuin polkumyynnin vastaisen sopimuksen 9 artiklan 4 kohta, jossa määrätään seuraavaa:

”Milloin viranomaiset ovat rajanneet tutkimustaan 6 artiklan 10 kohdan toisen virkkeen mukaisesti, tutkimuksen ulkopuolelle jääneiden viejien tai valmistajien tuontiin kohdistuva polkumyyntitulli ei saa ylittää

i) polkumyyntimarginaalin painotettua keskiarvoa, joka on määrätty tutkimukseen valittujen viejien tai valmistajien suhteen, eikä,

– –

edellyttäen, että viranomaiset jättävät tässä kohdassa huomiotta nollamarginaalit, vähimmäistason marginaalit ja marginaalit, jotka on määrätty 6 artiklan 8 kohdassa määritellyissä olosuhteissa. Viranomaisten on sovellettava yksilöllisiä tulleja tai normaaliarvoja niihin tutkimuksen ulkopuolelle jääneisiin viejiin tai valmistajiin, jotka ovat toimittaneet tarpeelliset tiedot tutkimusjakson aikana 6 artiklan 10.2. alakohdan mukaisesti.”

250 Unionin tuomioistuin on jo todennut, että sopimusvelvoitteiden noudattamista koskeva yleinen kansainvälisen oikeuden periaate (pacta sunt servanda), joka on vahvistettu 23.5.1969 tehdyn valtiosopimusoikeutta koskevan Wienin yleissopimuksen 26 artiklassa (Yhdistyneiden kansakuntien sopimuskokoelma, nide 1155, s. 331), edellytti, että unionin tuomioistuinten oli polkumyynnin vastaisen sopimuksen tulkinnassa ja soveltamisessa otettava huomioon WTO:n riitojenratkaisuelimen kyseisen sopimuksen eri määräyksistä esittämä tulkinta (ks. tuomio 20.1.2022, komissio v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 32 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

251 Perusasetuksen johdanto-osan 3 perustelukappaleen mukaan polkumyynnin vastaisen sopimuksen sääntöjen asianmukaisen ja avoimen soveltamisen varmistamiseksi unionin lainsäädäntö olisi mahdollisimman hyvin saatettava kyseisen sopimuksen mukaiseksi. Unionin tuomioistuimet voivat siten tukeutua WTO:n valituselimen raportteihin olennaisilta osin samanlaisten säännösten tulkitsemiseksi (ks. vastaavasti tuomio 20.1.2022, komissio v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 33 ja 34 kohta).

252 WTO:n valituselin katsoi riita-asiasta ”Yhdysvallat – Tiettyihin Japanista peräisin oleviin kuumavalssattuihin terästuotteisiin sovellettavat polkumyyntitoimenpiteet” (WT/DS184/AB/R) 24.7.2001 laatimassaan raportissa, että polkumyynnin vastaisen sopimuksen 9 artiklan 4 kohdassa asetettiin asianomaisille viranomaisille enimmäisraja-arvo kokonaisjäännösarvon ylärajan määrittämistä varten siten, että yhteistyössä toimineille mutta otokseen kuulumattomille vientiä harjoittaville tuottajille vahvistettu painotettu keskimääräinen marginaali ei ylittänyt otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien painotettua keskimääräistä marginaalia. Valituselin

totesi myös, että 9 artiklan 4 kohdassa määrätään kahdesta kiellosta. Ensimmäisessä niistä estetään tutkimuksesta vastaavia viranomaisia laskemasta kokonaisjäännösarvoa nollamarginaaleja tai vähimmäistason marginaaleja käyttäen, kun taas toisessa kielletään niitä laskemasta kyseistä ylärajaa käyttämällä sopimuksen 6 artiklan 8 kohdassa ”määritellyissä olosuhteissa määrättyjä marginaaleja”.

253 Tarkemmin sanottuna WTO:n valituselin hylkäsi nimenomaisesti väitteen, jonka mukaan toinen rajoitus koski ainoastaan marginaaleja, jotka oli kokonaan laskettu käytettävissä olevien tosiseikkojen perusteella. Näin ollen polkumyynnin vastaisen sopimuksen 6 artiklan 8 kohdassa määritellyt olosuhteet ovat olosuhteita, joissa tutkimuksesta vastaavat viranomaiset käyttävät käytettävissä olevia tietoja asianmukaisesti korvatakseen tarvittavien tietojen puuttumisen asiakirja-aineistosta, ja nämä olosuhteet voivat todellisuudessa johtaa siihen, että otetaan huomioon vain pieni määrä tietoja, joita on käytettävä laskettaessa viejän tai tuottajan yksilöllistä polkumyyntimarginaalia.

254 WTO:n valituselin on lisäksi katsonut, että polkumyynnin vastaisen sopimuksen 9 artiklan 4 kohdan tällainen tulkinta oli yhteensopiva määräyksen tarkoituksen kanssa. On nimittäin niin, että koska viranomaiset voivat polkumyynnin vastaisen sopimuksen 6 artiklan 8 kohdan nojalla korjata asiakirja-aineistossa olevat puutteet, jotka johtuvat tutkimuksen kohteena olevien viejien toimittamien tietojen riittämättömyydestä tai puuttumisesta, polkumyynnin vastaisen sopimuksen 9 artiklan 4 kohdalla pyritään estämään se, että viejille, joita ei ole pyydetty tekemään yhteistyötä tutkimuksen aikana, aiheutuu vahinkoa otokseen valittujen viejien toimittamien tietojen puuttumisesta tai puutteellisuudesta. Näin ollen tämä tavoite vaarantuisi, jos painotettu keskimääräinen marginaali laskettaisiin – vaikka vain osittain – käytettävissä olevien tosiasioiden perusteella.

255 WTO:n valituselin totesi nimenomaisesti, että sen tutkittavana olevassa riita-asiassa ei noussut esiin kysymystä siitä, miten korjata nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltainen tilanne, jossa laskelmasta oli toisen kiellon perusteella jätettävä pois kaikki marginaalit, joiden avulla komission oli määrä laskea painotettu keskimääräinen marginaali kaikkien otokseen kuulumattomien vientiä harjoittavien tuottajien osalta. Todettuaan tietojen puuttumisen WTO:n valituselin selitti näin ollen, ettei sen tutkimaan riita-asiaan kuulunut velvollisuutta ratkaista tätä kysymystä.

256 Nyt käsiteltävässä asiassa komissio tukeutui WTO:n valituselimen raporttiin puolustaakseen perusasetuksessa olevaa puutetta, joka nyt käsiteltävän asian kaltaisissa olosuhteissa asetti sille rajoituksen antamatta sille vaihtoehtoa. Komissio väitti siten unionin yleisessä tuomioistuimessa, että perusasetuksen 17 artiklan 4 kohdalla pyrittiin korjaamaan kyseinen todettu puute, joka koski yhteistyössä toimineiden mutta otokseen kuulumattomien vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaalin vahvistamista.

257 Perusasetuksen 17 artiklan 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos on tehty päätös otoksen käyttämisestä ja jos valitut osapuolet tai tietyt niistä kieltäytyvät yhteistyöstä siten, että tutkimuksen tulokset saattavat huomattavasti vääristyä, voidaan valita uusi otos.

Jos yhteistyöstä edelleen kuitenkin kieltäydytään tai jos ei ole tarpeeksi aikaa uuden otoksen valitsemiseen, sovelletaan 18 artiklan asianmukaisia säännöksiä.”

258 Komissio siis väitti, ettei sillä ollut perusasetuksen 17 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla ”tarpeeksi aikaa” ja että se oli velvollinen vahvistamaan yhteistyössä toimineiden mutta otokseen kuulumattomien vientiä harjoittavien tuottajien painotetun keskimääräisen marginaalin perusasetuksen 18 artiklan perusteella, kuten se oli tehnyt niiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta, jotka eivät olleet toimineet yhteistyössä. Komissio väitti, että jos se ei voisi tukeutua kolmen otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan marginaaleihin laskiessaan yhteistyössä toimineiden mutta otokseen kuulumattomien vientiä harjoittavien tuottajien painotettua keskimääräistä marginaalia, viimeksi mainitut tuottajat olisi asetettu paljon epäsuotuisampaan asemaan, koska sovellettavaksi polkumyyntitulliksi olisi vahvistettu 39,6 prosentin sijasta 86,5 prosenttia kaikkien niiden kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien tavoin, jotka eivät osallistuneet millään tavalla tutkimukseen.

259 Kantajat kiistivät vastauskirjelmässään nämä väitteet, koska perusasetuksen 17 artiklan 4 kohtaan perustuva päättely oli niiden mukaan täysin uusi eikä sillä voitu perustella riidanalaista asetusta jälkikäteen. Ne katsoivat näin ollen, että kyse oli komission esittämästä uudesta perustelusta. Kantajat väittivät istunnossa, että perusasetuksen 17 artiklan 4 kohdassa säädetään kahdesta vaiheesta eli ensinnäkin sen toteamisesta, että yhteistyöstä kieltäytymisen asteella saattaa olla merkittävä vaikutus, ja toiseksi uuden otoksen muodostamisesta. Jos uuden otoksen muodostamisen jälkeen ei vieläkään tehty yhteistyötä tai jos aikaa ei ollut tarpeeksi, voitiin soveltaa 18 artiklan asiaa koskevia säännöksiä. Kantajien mukaan tämä tilanne ei vastaa nyt käsiteltävän asian tilannetta. Kantajien mukaan perusasetuksen 17 artiklan 4 kohdalla ratkaistaan lukkiutuneet tilanteet, joissa kaikki vientiä harjoittavat tuottajat kieltäytyvät yhteistyöstä tai eivät toimita mitään tietoja.

260 Komissio väitti istunnossa ensinnäkin uuden otoksen muodostamisen olevan mahdollisuus muttei velvollisuus, koska perusasetuksen 17 artiklan 4 kohdan mukaan komissio ”voi” muodostaa uuden otoksen. Toiseksi komissio myönsi, että puutteen toteaminen ei vapauttanut sitä sen yleisestä velvollisuudesta noudattaa perusasetusta, kuten nyt käsiteltävässä asiassa on tehty. Kolmanneksi komissio totesi, että koska puute oli todettu, se saattoi soveltaa perusasetuksen 18 artiklaa mainitun asetuksen vaatimusten mukaisesti. Neljänneksi komissio väitti myös, että perusasetuksen 9 artiklan 6 kohta ei välttämättä antanut suojaa yhteistyössä toimineille mutta otokseen kuulumattomille vientiä harjoittaville tuottajille. Hypoteettisessa tilanteessa, jossa ainoastaan kaksi kolmesta marginaalista olisi jätettävä huomiotta, koska ne perustuvat perusasetuksen 18 artiklaan, komissio soveltaisi jäännösmarginaalia kyseessä oleviin vientiä harjoittaviin tuottajiin, vaikka se olisi kyseessä olevista kolmesta marginaalista korkein. Näin ollen kyseisten tuottajien polkumyyntimarginaali voisi komission mukaan kasvaa, jos yhtä otoksen marginaaleista ei voitaisi ottaa huomioon, koska se vahvistetaan käytettävissä olleiden tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

261 Edellä esitetyn perusteella on todettava ensinnäkin, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 296 artiklan toisen kohdan mukaisista perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä toimen antaneen toimielimen päättely siten, että niille, joita toimi koskee, selviävät sen syyt ja että toimivaltainen tuomioistuin voi tutkia toimen laillisuuden. Perusteluissa ei kuitenkaan tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, sillä tutkittaessa sitä, täyttävätkö toimen perustelut SEUT 296 artiklan toisen kohdan vaatimukset, on otettava huomioon sen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt. Olisi erityisesti kohtuutonta vaatia yksityiskohtaista kuvausta kaikista riidanalaisen toimen taustalla olevista seikoista muun muassa silloin, kun kantajat – kuten nyt käsiteltävässä asiassa – ovat

osallistuneet tiiviisti hallinnolliseen menettelyyn (ks. vastaavasti tuomio 13.4.2011, Far Eastern New Century v. neuvosto, T-167/07, ei julkaistu, EU:T:2011:165, 103 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

262 Toiseksi on myös todettava, että jos kolmen otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan tietoja ei voitu käyttää perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn rajoituksen vuoksi, komission otos ei enää ollut toimiva kyseessä olevan tutkimuksen osalta.

263 On nimittäin niin, että kuten edellä 201–243 kohdasta ilmenee, komissio käytti parhaita käytettävissä olevia tietoja, jotka koskivat tarkasteltavana olevan tuotteen valmistukseen tarvittavan työvoiman käyttöä, koska otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat eivät olleet toimittaneet sille tietoja tai niiden toimittamat tiedot olivat puutteellisia tai epäjohdonmukaisia. Tämä toteamus tehtiin kuitenkin tutkimuksen myöhäisessä vaiheessa, koska komissio totesi toimitettujen tietojen riittämättömyyden vasta etätarkastusten yhteydessä. Koska perusasetuksen mukaisen polkumyyntitullin käyttöönottoon johtavassa menettelyssä noudatetaan perusasetuksen mukaista vaiheittaista lähestymistapaa, otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaali vahvistettiin vasta lopullisten päätelmien ilmoittamisen yhteydessä. Tästä on muistutettava, että komission on saatettava tutkimus päätökseen suhteellisen lyhyessä määräajassa, joka on rajattu tiukasti perusasetuksessa ja kyseessä olevan tutkimuksen aloittamista koskevassa ilmoituksessa. Sillä ei siis ollut tarpeeksi aikaa valita uutta otosta perusasetuksen 17 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

264 Kolmanneksi on yhtäältä todettava, että – kuten riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 336 perustelukappaleesta ilmenee – yksikään kantajista, joita kyseinen marginaali koski, eli CCCME:n asianomaiset jäsenet tai viisi muuta yhteistyössä toiminutta mutta otokseen kuulumatonta vientiä harjoittavaa tuottajaa eivät riitauttaneet komission päätelmiä, jotka koskivat yhteistyössä toimineille mutta otokseen kuulumattomille vientiä harjoittaville tuottajille vahvistettua marginaalia.

265 Toisaalta on todettava, että perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdassa, johon kyseisen asetuksen 9 artiklan 6 kohdassa viitataan, säädetään yksilöllisen polkumyyntimarginaalin laskemisesta kullekin otokseen kuulumattomalle viejälle tai tuottajalle, joka pyytää sitä toimittaessaan kokonaan täydennetyn kyselylomakkeen.

266 Perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdassa nimittäin säädetään, että jos komissio käyttää otantamenetelmää, voidaan kuitenkin laskea yksilöllinen polkumyyntimarginaali kunkin sellaisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta, jota ei alun perin valittu mutta joka esittää tarvittavat tiedot tässä asetuksessa säädetyssä määräajassa, paitsi jos viejiä tai tuottajia on niin paljon, että yksilölliset tarkastelut hankaloittaisivat tehtävää kohtuuttomasti ja estäisivät tutkimuksen loppuun saattamisen hyvissä ajoin. On joka tapauksessa niin, kuten asianosaiset istunnossa vahvistivat, että yksikään kyseessä olevista kantajista ei ilmaissut komissiolle haluavansa, että siihen sovellettaisiin yksilöllistä marginaalia.

267 Neljänneksi on muistutettava, että komissio selitti riidanalaisessa asetuksessa, että yhteistyössä toimimisen astetta pidettiin yleisesti alhaisena ja että sen oli käytettävä koko maata koskevan tullin laskemisen perustana asiakirja-aineistossa käytettävissä olleita tietoja.

268 Viidenneksi on muistutettava, että komissio käytti perusasetuksen 18 artiklassa tarkoitettuja käytettävissä olevia tietoja tarkasteltavana olevan tuotteen normaaliarvon laskemiseksi. Tarkasteltavana olevan tuotteen normaaliarvo on kuitenkin sama kaikkien mainitun tuotteen

Kiinasta peräisin olevien vientiä harjoittavien tuottajien osalta, koska se on muodostettu perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan perusteella. Eri vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaalit nimittäin eroavat toisistaan siinä, että mainittua normaaliarvoa verrataan niiden omiin vientihintoihin sen sijaan, että yleistä normaaliarvoa verrattaisiin tuotannonalan vientihintoihin. Otokseen kuulumattomat vientiä harjoittavat tuottajat saavat siis mahdollisesti erilaisen marginaalin perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti, kun niiden vientihintaa verrataan perusasetuksen 18 artiklan mukaisten käytettävissä olevien tietojen perusteella muodostettuun normaaliarvoon. Näin ollen on todettava, että jos vientiä harjoittavista tuottajista ei olisi muodostettu kokonaan uutta otosta, perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdassa säädettyä rajoitusta ei olisi voitu poistaa nyt käsiteltävässä asiassa.

269 Kun hyväksytään olettama, jonka mukaan komission oli käytettävä perusasetuksen 18 artiklassa tarkoitettuja käytettävissä olevia tietoja normaaliarvon muodostamiseen, koska otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien toimittamat tiedot olivat riittämättömiä, voidaan näin ollen väittää, että kyseinen vaihe oli välttämätön kyseessä olevan tutkimuksen yhteydessä. Lisäksi on osoitettu, että komissio käytti kyseessä olevassa tutkimuksessa otantamenetelmää niiden asianomaisten vientiä harjoittavien tuottajien määrän vuoksi, joiden tietoja ei olisi voitu tutkia yksilöllisesti hyvissä ajoin, mitä ei myöskään ole kiistetty nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä. Kuten edellä 227 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, komissiolla ei kuitenkaan ole mitään keinoa velvoittaa otokseen valittuja vientiä harjoittavia tuottajia toimittamaan sille tietoja, joita se pitää tarpeellisina tutkimuksensa päätökseen saattamisen kannalta.

270 Näin ollen on todettava, että komissio ei määrittänyt yhteistyössä toimineiden mutta otokseen kuulumattomien vientiä harjoittavien tuottajien marginaalia mielivaltaisesti tai rangaistusluonteisesti vaan todettuaan hallinnollisen menettelyn myöhäisessä vaiheessa, että sen oli sovellettava osaan kantajista perusasetuksen 18 artiklaa yhtäältä sen vuoksi, että otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien toimittamat tiedot olivat epäjohdonmukaisia, ja toisaalta sen vuoksi, että maailmanlaajuinen tilanne, johon koronavirusepidemia vaikutti, esti sitä suorittamasta tarkastuksia paikan päällä.

271 Tästä seuraa, että kantajat eivät ole osoittaneet, ettei komissio voinut tukeutua perusasetuksen 9 artiklan 6 kohtaan yhteistyössä toimineiden mutta otokseen kuulumattomien vientiä harjoittavien tuottajien painotetun keskimääräisen marginaalin määrittämiseksi.

272 Neljäs kanneperuste on näin ollen hylättävä.

5. Viides kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 3 artiklan 2, 3, 5 ja 6 kohdan, luettuina yhdessä kyseisen asetuksen 4 artiklan 1 kohdan kanssa, rikkomista

273 Viidennessä kanneperusteessaan kantajat väittävät komission arvioineen vahinkoa ja syy-yhteyttä virheellisesti ensinnäkin siksi, ettei se ottanut huomioon sitä, että suurin osa unionin tuottajista valmisti lähinnä muita kuin vakiokiinnittimiä, kun taas suurin osa Kiinasta peräisin olevasta tuonnista koski vakiokiinnittimiä. Kantajien mukaan komission olisi näin ollen pitänyt tutkia, keskittyivätkö unionin tuotannonala ja kiinalaiset viejät yhtä suureksi osaksi molempiin segmentteihin vai saattoiko polkumyynnillä tapahtunut tuonti vaikuttaa yhteen tai useampaan segmenttiin enemmän kuin muihin segmentteihin. Se, että komissio jätti edellä mainitun asian tutkimatta, ei niiden mukaan myöskään perustu seikkoihin, jotka osoittaisivat, että kyseessä olevat tuotelajit olivat keskenään vaihdettavissa tai että ne kilpailivat keskenään. Tältä osin kantajat lisäävät, että merkittävien hintaerojen lisäksi näillä kahdella tuotelajilla on eri käyttötarkoitukset ja niitä myydään eri tuotannonaloille. Muita kuin vakiokiinnittimiä käytetään

kantajien mukaan nimittäin aloilla, joilla turvallisuus on keskeisessä asemassa, ja laatuherkässä teollisuudessa, kun taas vakiokiinnittimiä käytetään rakennus-, huonekalu- ja tee-se-itse-sektorilla. Kantajat riitauttavat sen, että huolimatta asianomaisten osapuolten toistuvista vaatimuksista, jotka koskivat segmenttikohtaista arviointia, komissio kieltäytyi tekemästä tällaista arviota.

274 Toiseksi kantajat väittävät, ettei komissio esitä mitään todisteita sen väitteensä tueksi, jonka mukaan kiinalaisilla vientiä harjoittavilla tuottajilla oli valmiudet tuottaa ja viedä muita kuin vakiokiinnittimiä, ja että sen olisi joka tapauksessa pitänyt analysoida tuonnin todellista vaikutusta tarkasteluajanjaksolla. CCCME:n tekemän tutkimuksen mukaan ainoastaan neljä kiinalaista tuottajaa suunnitteli vievänsä muita kuin vakiokiinnittimiä tarkasteluajanjaksoa seuraavina vuosina ja 28 tuottajaa ei harkinnut tällaista mahdollisuutta.

275 Kolmanneksi kantajat väittävät lähinnä, että markkinoiden segmentoitumisen osoittaa myös se, että komission oli laajennettava unionin tuottajien otosta, koska alkuperäiseen otokseen valituilta neljältä yritykseltä aiemmin saadut tiedot eivät kattaneet vakiokiinnittimien valmistusta. Kantajien mukaan otokseen valittujen unionin tuottajien tuotteiden väliseksi vastaavuudeksi todettiin lopulta vain 24 prosenttia.

276 Neljänneksi on todettava, että siltä osin kuin on kyse tuotevalvontakoodeihin perustuvan menetelmän käyttämisestä alihinnoittelua koskevassa analyysissä, kantajat riitauttavat komission esittämän 90 prosentin vastaavuuden ja väittävät, ettei komission pitänyt keskittyä Kiinasta tulevaan tuontiin vaan unionin myyntiin. Komission olisi siis pitänyt tutkia, oliko unionin tuotannonalan myynti ollut alihinnoittelun kohteena, ja ottaa huomioon vastaavuusprosentti unionin tuotannonalan kannalta arvioidakseen, oliko kyse polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamasta merkittävästä alihinnoittelusta. Kantajat väittävät, että komissio osoitti alihinnoittelun koskevan vain hyvin pientä osaa vakiokiinnittimiä valmistavasta unionin tuotannonalasta ja laajensi tämän jälkeen kyseiset toteamukset koskemaan koko unionin tuotannonalaa.

277 Viidenneksi kantajat tuovat esiin samat huolenaiheet tärkeimpien kiinnitinlajien eli ruuvien, pulttien ja aluslaattojen osalta, joista kullakin on hyvin erilainen käyttötarkoitus, millä voidaan kantajien mukaan perustella vahingon segmenttikohtainen arviointi. Kantajien mukaan otokseen valitut kolme vientiä harjoittavaa tuottajaa vievät ainoastaan ruuvia ja pultteja. Kantajat väittävät komission siis rikkoneen perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 6 kohtaa siltä osin kuin se totesi aluslaattojen tuottajille unionissa aiheutuneen vahingon.

278 Komissio kiistää kantajien väitteet.

279 Aluksi on todettava, että perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaan vahingon määrittämiseksi on tarkasteltava puolueettomasti polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrää ja tämän tuonnin vaikutusta samankaltaisten tuotteiden hintoihin unionin markkinoilla sekä niiden seurausvaikutuksia unionin tuotannonalaan.

280 Perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdan toisessa virkkeessä täsmennetään erityisesti polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutuksesta hintoihin, että on tutkittava, esiintyykö kyseisen tuonnin osalta huomattavaa alihinnoittelua suhteessa unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen hintaan tai onko tällaisen tuonnin vaikutuksesta muutoin ilmennyt merkittävää hintojen alenemista tai onko tuonti huomattavassa määrin estänyt sellaisia hinnankorotuksia, jotka muuten olisi tehty.

281 Perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa täsmennetään puolestaan, että tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta kyseessä olevaan unionin tuotannonalaan on otettava huomioon kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen tuotannonalan tilanteeseen. Tässä säännöksessä on luettelo eri tekijöistä, jotka voidaan ottaa huomioon, ja siinä täsmennetään, ettei kyseinen luettelo ole tyhjentävä eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva (ks. tuomio 28.2.2017, Yingli Energy (China) ym. v. neuvosto, T-160/14, ei julkaistu, EU:T:2017:125, 188 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

282 Perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdan mukaan komission on näytettävä olennaisten todisteiden avulla, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti aiheuttaa – kun otetaan huomioon sen määrä ja hintataso – merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle.

283 Perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdasta ilmenee lisäksi, että vahinko on määritettävä koko unionin tuotannonalan tasolla.

284 Seuraavaksi on muistutettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön nojalla laaja harkintavalta, joka komissiolle on annettu niiden taloudellisten ja poliittisten tilanteiden monitahoisuuden vuoksi, joita sen on arvioitava polkumyynnin vastaisessa menettelyssä, koskee myös unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon olemassaolon määrittämistä (ks. tuomio 21.9.2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 112 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Samoin on niin, että koska alihinnoittelun esiintymisen tutkiminen on taloudellisesti monitahoinen kysymys, jota varten perusasetuksessa ei edellytetä minkään erityisen menetelmän soveltamista, komissiolla on tältä osin laaja harkintavalta (tuomio 12.5.2022, komissio v. Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, 99 kohta).

285 Tällaista arviointia koskevassa tuomioistuinvalvonnassa on näin ollen rajoituttava tarkistamaan, että menettelysääntöjä on noudatettu, että arvioinnin perustaksi hyväksytyt tosiseikat ovat aineellisesti paikkansapitäviä, että näitä tosiseikkoja arvioitaessa ei ole tehty ilmeistä virhettä ja että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin. Näin on etenkin silloin, kun polkumyyntitutkimuksessa määritetään niitä tekijöitä, jotka aiheuttavat vahinkoa unionin tuotannonalalle (ks. tuomio 20.1.2022, komissio v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

286 Unionin tuomioistuin on myös toistuvasti todennut, että unionin yleisen tuomioistuimen harjoittama valvonta, joka koski todisteita, joihin unionin toimielimet perustivat toteamuksensa, ei merkinnyt tosiseikkojen uutta arviointia, jolla korvataan kyseisten toimielinten tekemä arviointi. Tällä valvonnalla ei loukata kyseisten toimielinten laajaa harkintavaltaa kauppapolitiikan alalla, vaan siinä rajoitutaan toteamaan, tukevatko nämä todisteet toimielinten tekemiä päätelmiä. Unionin yleisen tuomioistuimen on näin ollen paitsi tutkittava esitettyjen todisteiden aineellinen paikkansapitävyys, luotettavuus ja johdonmukaisuus myös tarkistettava, sisältävätkö nämä todisteet kaikki ne merkitykselliset seikat, jotka on otettava huomioon monitahoisen tilanteen arvioinnissa, ja voivatko kyseiset todisteet tukea niistä tehtyjä päätelmiä (ks. tuomio 20.1.2022, komissio v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

287 Perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdan sanamuodostakin ilmenee, että mahdollisen alihinnoittelun määrittämiseksi käytettävää menetelmää on noudatettava periaatteessa kyseisen asetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun samankaltaisen tuotteen tasolla, vaikka samankaltainen tuote voikin – kuten nyt käsiteltävässä tapauksessa – muodostua erityyppisistä tuotteista, jotka

kuuluvat useampaan markkinasegmenttiin (ks. vastaavasti tuomio 20.1.2022, komissio v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 74 kohta). Näin ollen perusasetuksessa ei lähtökohtaisesti aseteta komissiolle velvollisuutta suorittaa alihinnoittelua koskevaa analyysiä muulla kuin samankaltaisen tuotteen tasolla (tuomio 20.1.2022, komissio v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 75 kohta).

288 Sama tulkinta ilmenee myös polkumyynnin vastaisesta sopimuksesta, johon kantajat viittaavat, koska polkumyyntitutkimuksesta vastaava viranomainen ei ole velvollinen polkumyynnin vastaisen sopimuksen 3 artiklan 3.2 kohdan nojalla toteamaan alihinnoittelua kunkin tutkimuksen kohteena olevan tuotetyypin osalta tai samankaltaisen kotimaisen tuotteen koko tuotevalikoiman osalta (tuomio 20.1.2022, komissio v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 76 kohta).

289 Alihinnoittelua koskevan analyysin puolueettomuuden varmistamiseksi komissio voi kuitenkin tietyissä olosuhteissa olla velvollinen tekemään tällaisen analyysin kyseessä olevan tuotteen markkinasegmenttien tasolla, vaikka sillä oleva laaja harkintavalta määrittää muun muassa vahingon olemassaolo ulottuu ainakin päätöksiin, jotka koskevat analyysimenetelmän valintaa, kerättäviä tietoja ja näyttöä, alihinnoittelumarginaalin määrittämisessä käytettävää laskentamenetelmää sekä kerättyjen tietojen tulkintaa ja arviointia (tuomio 20.1.2022, komissio v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 78 kohta).

290 Näin voi olla tilanteessa, jolle on ominaista kyseessä olevan tuotteen markkinoiden selvä segmentoituminen ja se, että polkumyyntitutkimuksen kohteena oleva tuonti keskittyi hyvin suurelta osin yhteen kyseessä olevan tuotteen markkinasegmenttiin, edellyttäen kuitenkin, että samankaltainen tuote kokonaisuudessaan otetaan asianmukaisesti huomioon. Näin voi olla myös siinä erityisessä tilanteessa, jolle on ominaista sisäisen tuonnin ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin keskittyminen voimakkaasti eri segmentteihin ja hyvin huomattavat hintaerot näiden segmenttien välillä. Näissä olosuhteissa komissio voi näet joutua ottamaan huomioon kunkin tuotetyypin markkinaosuudet ja nämä hintaerot hinnan alittavuuden olemassaoloa koskevan analyysin puolueettomuuden takaamiseksi (ks. tuomio 21.9.2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 167 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

291 Niistä todisteista, joihin komissio voi tukeutua päätelläkseen unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahinkoa, ilmenee perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdasta, että komissiolla on velvollisuus ottaa huomioon alihinnoittelua koskevassa analyysissään kaikki merkityksellinen selkeä näyttö (tuomio 20.1.2022, komissio v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 77 kohta). Perusasetuksessa ei kuitenkaan määritellä selkeän näytön käsitettä. Kun otetaan huomioon kyseisen käsitteen sananmukainen merkitys, sen asiayhteys, johon kuuluu muun muassa perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu puolueetonta tarkastelua koskeva vaatimus, ja vahingon olemassaolon määrittämisen tarkoitus eli se, että polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin osalta on mahdollista ottaa käyttöön polkumyyntitulli, mainitulla käsitteellä tarkoitetaan aineellisia seikkoja, jotka osoittavat selkeästi, objektiivisesti ja todennettavissa olevalla tavalla, että kyseisen vahingon indikaattorit ovat todellisia. Käsitteen mukaan ei siten ole mahdollista, että pelkät väitteet, otaksumat tai sattumanvaraiset seikat voisivat olla tällaisia indikaattoreita (tuomio 21.9.2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 118 kohta).

292 Sitä, ovatko ne kantajien väitteet perusteltuja, joiden mukaan komissio teki ilmeisen arviointivirheen tukeutuessaan vahingon arvioinnissa samankaltaiseen tuotteeseen kokonaisuudessaan eikä tutkinut sitä segmenttikohtaisesti, on tutkittava näiden huomautusten ja täsmennysten valossa.

293 Ensinnäkin on todettava, että riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 110 perustelukappaleen mukaan kaikkien kiinnittimien katsottiin muodostavan tässä menettelyssä yhden tuotteen fyysisten ja teknisten perusominaisuuksiensa ja käyttötarkoitustensa perusteella.

294 Oikeuskäytännöstä ilmenee yhtäältä, että komissio voi tarkasteltavana olevan tuotteen määrittelyssä ottaa huomioon useita seikkoja, kuten muun muassa tuotteiden fyysiset, tekniset ja kemialliset ominaisuudet, tuotteiden käyttötarkoituksen, vaihdettavuuden, käsityksen, joka kuluttajilla on niistä, jakelukanavat, valmistusprosessin, tuotantokustannukset ja laadun (tuomio 13.9.2010, Whirlpool Europe v. neuvosto, T-314/06, EU:T:2010:390, 138 kohta ja tuomio 17.12.2010, EWRIA ym. v. komissio, T-369/08, EU:T:2010:549, 82 kohta). Sen määrittämiseksi, ovatko kyseessä erilaiset tuotteet, on tutkittava erityisesti, onko niillä samat tekniset ja fyysiset ominaispiirteet ja sama peruskäyttötarkoitus sekä sama hinta–laatu-suhde. Tältä osin on arvioitava myös kyseisten tuotteiden vaihdettavuutta keskenään ja niiden välistä kilpailua (tuomio 18.4.2013, Steinel Vertrieb, C-595/11, EU:C:2013:251, 44 kohta).

295 Kun otetaan huomioon edellä 294 kohdassa mainittujen arviointiperusteiden luettelon ohjeellisuus, mikään ei kuitenkaan velvoita komissiota määrittämään tarkasteltavana olevaa tuotetta kaikkien mainittujen arviointiperusteiden nojalla. Jokaisen arviointiperusteen tarkastelun ei myöskään välttämättä tarvitse johtaa samaan tulokseen (ks. tuomio 28.2.2017, Yingli Energy (China) ym. v. neuvosto, T-160/14, ei julkaistu, EU:T:2017:125, 114 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

296 Perusasetuksessa ei nimittäin täsmennetä, miten olisi määriteltävä tuote tai tuotevalikoima, joihin polkumyyntitutkimus voidaan kohdistaa, eikä siinä vaadita ryhtymään hienojakoiseen luokitteluun (tuomio 25.9.1997, Shanghai Bicycle v. neuvosto, T-170/94, EU:T:1997:134, 61 kohta).

297 Tästä seuraa, että tuotteet, jotka eivät ole samanlaisia, voidaan ryhmitellä samaan tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmään ja ne voivat olla yhdessä polkumyyntitutkimuksen kohteena (tuomio 10.10.2012, Gem-Year ja Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) v. neuvosto, T-172/09, ei julkaistu, EU:T:2012:532, 60 kohta). Samankaltaisten tuotteiden määrittäminen kuuluu näin ollen siihen laajaan harkintavaltaan, joka komissiolla on sen arvioidessa monitahoisia taloudellisia tilanteita. Tutkittaessa sitä, onko tietyn tuotteen sisällyttäminen tuoteluetteloon perusteltua, on otettava huomioon kyseessä olevan tuotteen ominaispiirteet, sellaisina kuin komissio on ne määritellyt, eikä kyseessä olevan tuotteen muodostavien tuotteiden tai sen alaryhmien ominaisuuksia (tuomio 18.11.2014, Photo USA Electronic Graphic v. neuvosto, T-394/13, ei julkaistu, EU:T:2014:964, 30 kohta).

298 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava, että kantajat eivät kiistä eroa, jonka komissio on tehnyt vakiokiinnittimien ja muiden kuin vakiokiinnittimien välillä sillä perusteella, ovatko ne kansainvälisen standardin mukaisia vai ei. Näin ollen kiinnittimet luokitellaan vakiokiinnittimiksi silloin, kun ne vastaavat erityisiä kansainvälisiä standardeja, kun taas kiinnittimet, jotka luokitellaan muiksi kuin vakiokiinnittimiksi, eivät vastaa tiettyä kansainvälisesti tunnustettua standardia. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 372 perustelukappaleen mukaan vakiokiinnittimet kuvataan yksityiskohtaisesti teollisuusstandardeissa, kuten Deutsches Institut

für Normungin (DIN), Kansainvälisen standardisoimisjärjestön (ISO) tai Euroopan standardointikomitean (CEN) laatimissa ja ylläpitämissä eurooppalaisissa standardeissa (EN). Muissa kuin vakiokiinnittimissä on eroja alalla tunnustettuihin standardeihin nähden, ja usein ne vastaavat tietyn käyttäjän suunnittelua tai vaatimuksia. Näin ollen asiakkaiden piirrokset, jotka poikkeavat tunnustetusta kansainvälisestä standardista, tekevät kiinnittimestä muun kuin vakiokiinnittimen. Samoin vakiotuotantolinjoilla tuotettuja kiinnittimiä pidetään muina kuin vakiokiinnittiminä, jos ne eivät täysin vastaa tiettyä kansainvälisesti tunnustettua teollisuusstandardia.

299 Tästä seuraa, että nämä seikat liittyvät laajaan toimialojen ryhmään, jossa käytetään monentyyppisiä kiinnittimiä. Vakiokiinnittimien ja muiden kuin vakiokiinnittimien määritelmässä ei nimittäin oteta huomioon asianomaisten tuotannonalojen monitahoisuutta tai tuotantokustannuksia eikä käytettyjä raaka-aineita. Tästä seuraa myös, että sama esine, kuten huonekalu tai auto, voidaan koota sekä vakiokiinnittimillä että muilla kuin vakiokiinnittimillä.

300 Kantajien väitteet eivät horjuta tätä päätelmää. Kantajat nimittäin väittivät, että muut kuin vakiokiinnittimet oli tarkoitettu erityisesti teollisuudenaloille, joilla turvallisuus on tärkeämpää, kun taas vakio-osia käytettiin ennen kaikkea rakennusalan kaltaisilla aloilla. Tästä kantajien tekemästä erottelusta ei kuitenkaan ole esitetty mitään todisteita, jotta voitaisiin todeta, että kukin kiinnitinlaji oli tarkoitettu yksinomaan jollekin tietylle tuotannonalalle. Kantajat eivät myöskään ole esittäneet mitään näyttöä, joka osoittaisi, etteivät vakiokiinnittimet ja muut kuin vakiokiinnittimet kilpailleet keskenään.

301 Komissio yhdisti vakiokiinnittimet ja muut kuin vakiokiinnittimet samaan luokkaan sillä perusteella, että niiden oli täytettävä samat fyysiset ja tekniset ominaisuudet. Tästä on todettava, että nämä tekijät kuuluvat edellä 294 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä todettuihin tekijöihin. Kuten edellä 298 kohdassa esitetyistä täsmennyksistä ilmenee, vakiokiinnittimien ja muiden kuin vakiokiinnittimien valmistus- tai jakeluprosessit voivat lisäksi olla rinnakkaiset. Komissio selitti riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 402 perustelukappaleessa vielä, että tutkimuksessa oli myös käynyt ilmi kahden kiinnitintyypin käyttötarkoituksien päällekkäisyys.

302 Kantajat eivät kuitenkaan esittäneet riittävää näyttöä siitä, etteivät komission riidanalaisessa asetuksessa tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmästä esittämät arviot olleet uskottavia. Näin ollen komission lähestymistapa on sen oikeuskäytännön mukainen, jossa on myönnetty, että tuotteiden kuuluminen eri tuoteryhmiin ei sellaisenaan riitä osoittamaan, etteivät ne olisi keskenään vaihdettavissa ja ettei segmenttikohtainen tutkimus olisi siten paikallaan, sillä eri tuoteryhmiin kuuluvilla tuotteilla voi olla samanlainen käyttötarkoitus tai ne voivat vastata samoihin tarpeisiin (ks. tuomio 19.5.2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, T-254/18, EU:T:2021:278, 383 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että vaikka eri markkinasegmenttien välinen hintaero selittyy sillä, että tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmään kuuluvia tuotteita käytetään eri tavalla, tämä hintaero otetaan joka tapauksessa huomioon alihinnoittelua koskevan analyysin yhteydessä tuotevalvontakoodimenetelmän mukaisesti, joten vahinkoa ei ole tarpeen arvioida segmenttikohtaisesti (ks. vastaavasti tuomio 20.1.2022, komissio v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 112–114 kohta).

303 Näin ollen komissio saattoi ilmeistä arviointivirhettä tekemättä katsoa vakiokiinnittimien ja muiden kuin vakiokiinnittimien olevan samankaltaisia tuotteita.

304 Toiseksi on todettava komission täsmentäneen riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 402 perustelukappaleessa ensinnäkin, että tutkimuksessa oli käynyt ilmi, että unionin tuotannonala tuotti ja myi sekä vakiokiinnittimiä että muita kuin vakiokiinnittimiä ja että vientiä harjoittavat tuottajat veivät unioniin vakiokiinnittimiä ja muita kuin vakiokiinnittimiä. Komissio totesi toiseksi, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti kilpaili unionin tuotannonalan myynnin kanssa samojen käyttötarkoitusten osalta. Kolmanneksi komissio tukeutui asiakirja-aineistoon sisältyviin todisteisiin, joissa oli osoitettu, että kiinalaisilla vientiä harjoittavilla tuottajilla oli valmius tuottaa ja viedä muita kuin vakiokiinnittimiä, vaikka otokseen valitut tuottajat veivät vain vähän muita kuin vakiokiinnittimiä. Kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien tuomat tuotelajit vastasivat 90-prosenttisesti otokseen valittujen unionin tuottajien tuottamia ja myymiä tuotelajeja, ja vakiokiinnittimien ja muiden kuin vakiokiinnittimien hintavertailu osoitti poikkeuksetta merkittävän hintojen ja viitehintojen alittavuuden. Komissio totesi neljänneksi, että tuotevalikoimasta riippumatta kaikkien unionin tuottajien, myös erikoiskiinnittimien tuottajien, tuotanto- ja myyntimäärien sekä voittomarginaalien suuntaus oli laskeva, mikä osoitti, että Kiinasta tuleva tuonti oli vaikuttanut kielteisesti kaikkiin otokseen valittuihin unionin tuottajiin. Komissio totesi viidenneksi asiakirja-aineistossa olevan näyttöä siitä, että unionin tuottajat eivät kyenneet laajentamaan vakiokiinnittimien tuotantoaan ja myyntiään, koska Kiinasta tuleva tuonti aiheutti hintapainetta unionin markkinoilla. Makrotaloudellisten vahinkoindikaattoreiden heikkeneminen samaan aikaan Kiinasta tulevan tuonnin lisääntymisen kanssa sekä kaikkien otokseen valittujen unionin tuottajien mikrotaloudellisten indikaattoreiden laskusuuntaus osoittivat komission mukaan kuudenneksi, että markkinoilla oli kilpailua unionin tuotannonalan ja Kiinasta tulevan tuonnin välillä samankaltaisen tuotteen tasolla.

305 Unionin yleinen tuomioistuin pyysi komissiota täsmentämään ne asiakirja-aineistoon sisältyvät seikat, joiden perusteella se oli voinut todeta kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien valmiuden viedä unioniin muita kuin vakiokiinnittimiä, koska kantajat olivat kiistäneet tämän väitteen.

306 Komissio selitti tästä aluksi, että tutkimuksen aikana merkittävä määrä kiinalaisia tuojia ja vientiä harjoittavia tuottajia, joista yksi oli CCCME:n asianomainen jäsen ja yksi liitteessä mainituista oikeushenkilöistä, oli pyytänyt, että ne jätettäisiin pois tutkimuksesta, ja väittänyt, että niiden tuottamilla kiinnittimillä oli ominaispiirteitä, jotka koskivat esimerkiksi niiden fyysisiin ja teknisiin ominaisuuksiin, käyttötarkoitukseen, vaihdettavuuteen, tuotantoprosessiin, hintoihin ja sertifiointiprosessiin liittyviä näkökohtia, ja että niiden käyttötarkoitus erosi vakiokiinnittimien käyttötarkoituksesta. Komissio esitti myös näyttöä näistä vaatimuksista, jotka osoittivat kyseessä olevien kahden segmentin välisen läheisen yhteyden.

307 Komission unionin yleisen tuomioistuimen kysymyksiin antamien kirjallisten vastausten liitteestä E.1 ilmenee siten, että kaksi maahantuontia harjoittavaa unionin jakelijaa oli pyytänyt puuruuvien jättämistä tutkimuksen kohteena olevan tuotteen määritelmän ulkopuolelle ja väittänyt, että 40–60 prosenttia puuruuvien kokonaistuonnista unioniin oli peräisin Kiinasta. Ne väittivät, että raudasta tai muusta kuin ruostumattomasta teräksestä valmistetut puuruuvit oli jätettävä tutkimuksen ulkopuolelle edellä 294 kohdassa mainittujen kriteerien perusteella, ja ne väittivät myös, että näiden tuotteiden myynti unionin alueella edellytti lisäsertifiointia. Komission käyttämän määritelmän mukaan näiden kahden maahantuontia harjoittavan jakelijan Kiinasta tuomat puuruuvit eivät siis ole vakiokiinnittimiä, koska mainitut ruuvit poikkeavat kansainvälisistä standardeista. Lisäksi kaksi kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti vievänsä puurakenteisiin tarkoitettuja ruuveja, jotka olivat mittatilaustyönä valmistettuja muita

kuin vakiokiinnittimiä, kun taas eräs CCCME:n asianomainen jäsen pyysi myös, että kytkinruuvit (eli huonekaluruuvit) jätettäisiin tuotteen määritelmän ulkopuolelle niiden erityisten käyttötarkoitusten vuoksi.

308 Komission toimittamassa liitteessä E.6 esitetään lisäksi väliintulijan kanta, jonka mukaan se oli todennut, että useat kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien viemät tuotteet oli virheellisesti luokiteltu vakiokiinnittimiksi ja että tosiasiassa muiden kuin vakiokiinnittimien tuonti oli paljon suurempaa tutkimusajanjakson aikana. Väliintulija katsoi siten yhtäältä, että tietyt muut kuin vakiokiinnittimet oli virheellisesti luokiteltu vakio-osiksi EFDA:n kyselylomakkeeseen antamissa vastauksissa, ja EFDA oli ottanut huomioon muita arviointiperusteita kuin ne, joita oli käytetty vakiokiinnittimien ja muiden kuin vakiokiinnittimien välisiä eroja koskevassa komission kyselylomakkeessa. Mainittuun kyselylomakkeeseen annetuissa vastauksissa ei toisaalta otettu väliintulijan mukaan huomioon sitä, että unioniin tuodut vakiokiinnittimet edellyttävät lisäsertifiointimenettelyä ennen tuotteiden toimittamista alkuperäisille laitevalmistajille. Väliintulijan kirjeeseensä liittämät EFDA:n vastaukset vahvistavat nämä väitteet.

309 Komission esittämästä näytöstä ilmenee myös, että kolmesta otokseen valitusta kiinalaisesta vientiä harjoittavasta tuottajasta kaksi vei unioniin muita kuin vakiokiinnittimiä tutkimusajanjakson aikana. Kantajat myönsivät lisäksi, että unionin tuottajat ja kiinalaiset tuottajat valmistivat sekä vakio- että muita kuin vakiokiinnittimiä. Kantajat kuitenkin väittivät, ettei tällä huomautuksella ollut merkitystä ja että komission olisi pitänyt tutkia, keskittyivätkö unionin tuotannonala ja kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat yhtä suureksi osaksi molempiin segmentteihin vai saattoiko johonkin segmenttiin kohdistua enemmän vaikutuksia kuin muihin.

310 Edellä 289 ja 290 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee kuitenkin selvästi, että komission on arvioitava vahinkoa segmenttikohtaisesti vain silloin, kun todisteet osoittavat asianomaisen tuonnin erityisen ilmeisen segmentoitumisen, edellyttäen kuitenkin, että samankaltainen tuote kokonaisuudessaan otetaan asianmukaisesti huomioon (tuomio 20.1.2022, komissio v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 80 kohta).

311 Tällainen erityisen ilmeinen segmentoituminen ei missään tapauksessa ilmene asianosaisten unionin yleiselle tuomioistuimelle esittämistä todisteista.

312 Kantajat eivät nimittäin yhtäältä kiistä sitä, että unionin tuottajat ja erityisesti otokseen valitut tuottajat valmistavat sekä vakiokiinnittimiä että muita kuin vakiokiinnittimiä. Komission tutkimuksen mukaan niiden valmistus tapahtui samoissa tuotantolaitoksissa. Tästä seuraa, että kiinnittimien tuonti Kiinasta voi kilpailla kaikkien unionin tuotannonalan kiinnittimien tuotannon kanssa.

313 Toisaalta kantajat väittivät, että sillä, että maahantuodut kiinnittimet vastasivat 90-prosenttisesti unionin tuotannonalan valmistamia kiinnittimiä, ei ollut merkitystä, koska komission oli vahingon arvioimiseksi tutkittava, oliko unionin myynti – eikä Kiinasta peräisin oleva tuonti – alihinnoiteltua. Asian kannalta merkityksellinen oikeuskäytäntö ei selvästikään tue tällaista väitettä. Perusasetuksen 1 artiklan 1 kohdasta ja 3 artiklan 2 kohdasta yhdessä luettuina nimittäin ilmenee, että vahinkoa on arvioitava siinä vaiheessa, kun polkumyynnillä tuotu tuote luovutetaan vapaaseen liikkeeseen unionissa. Toisin kuin kantajat väittävät, alihinnoittelu on näin ollen lähtökohtaisesti laskettava polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin tasolla (tuomio 12.5.2022, komissio v. Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, 102 kohta).

314 Tästä seuraa, että komissio perusti päätelmänsä kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien valmiudesta viedä unioniin muita kuin vakiokiinnittimiä selkeään näyttöön, joka osoittaa lisäksi näiden kahden markkinasegmentin välisen yhteisvaikutuksen.

315 Kantajien väitteestä, jonka mukaan komissio joutui laajentamaan unionin tuottajia koskevaa otosta kuusi kuukautta tutkimuksen aloittamisen jälkeen sen vuoksi, että alun perin otokseen valitut tuottajat eivät tuottaneet tai myyneet riittävästi vakiokiinnittimiä, on kolmanneksi todettava, että – kuten edellä 6 ja 7 kohdasta ilmenee – unionin tuottajia koskevaa otosta oli tarkistettava alun perin valittujen tuottajien tietojen puuttumisen vuoksi. Nämä tiedot sisältyivät ei-luottamukselliseen asiakirja-aineistoon.

316 Tästä on todettava, että komissio noudatti otantaa koskevia vaatimuksia, jotka sisältyvät perusasetuksen 17 artiklan 1 kohtaan, jossa säädetään, että jos valituksen tekijöiden, viejien tai tuojien, tuotetyyppien tai liiketapahtumien määrä on huomattava, tutkimus voidaan rajata kohtuulliseen määrään osapuolia, tuotteita tai liiketapahtumia käyttämällä tilastollisesti päteviä otoksia valinnan tekemisen ajankohtana käytettävissä olevien tietojen perusteella tai tuotannon, myynnin ja viennin suurimpaan edustavaan määrään, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, ottaen huomioon käytettävissä oleva aika.

317 Lisäksi on muistutettava, että otoksen lopullinen valinta kuuluu komissiolle, jolla on tätä varten laaja harkintavalta (tuomio 19.5.2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, T-254/18, EU:T:2021:278, 293 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Näin ollen unionin tuomioistuinten valvonta rajataan tältä osin edellä 285 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti.

318 Tällaisessa asiayhteydessä kantajien on oikeuskäytännön mukaisesti esitettävä näyttö, jonka perusteella unionin yleinen tuomioistuin voi todeta, että komissio on valitsemansa unionin tuotannonalan otoksen kokoonpanon vuoksi tehnyt ilmeisen arviointivirheen vahingon arvioinnissa (ks. vastaavasti tuomio 19.5.2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, T-254/18, EU:T:2021:278, 295 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

319 Kantajat eivät kuitenkaan ole esittäneet mitään näyttöä sen toteamiseksi, että komissio oli tehnyt ilmeisen arviointivirheen otokseen kuuluneiden unionin tuottajien valinnassa, ja sen osoittamiseksi, ettei komissio ollut noudattanut perusasetuksesta tai oikeuskäytännöstä tältä osin johtuvia vaatimuksia.

320 Lisäksi on niin, että jos alun perin valittu unionin tuottaja ei voi tai halua osallistua komission tutkimukseen, komissiolla ei ole tutkintavaltuuksia, joiden nojalla se voisi velvoittaa tuottajan osallistumaan tutkimukseen tai antamaan tietoja perusasetuksen nojalla (ks. tuomio 20.5.2015, Yuanping Changyuan Chemicals v. neuvosto, T-310/12, ei julkaistu, EU:T:2015:295, 152 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

321 Vaikka unionin tuottajista muodostettu otos sisälsi lopulta enemmän vakiokiinnittimien tuottajia kuin alun perin muodostettu otos, on kuitenkin todettava, että ensiksi mainittu otos oli näin ollen edustavampi molempien kiinnittimien markkinasegmenttien osalta. Komissio selitti nimittäin, että koska kaksi kuudesta alun perin valitusta unionin tuottajasta oli lopettanut yhteistyön, sen oli valittava kaksi uutta tuottajaa varmistaakseen muun otoksen edustavuuden myös

tuotevalikoiman tasolla. Näin ollen kyseinen seikka ei voi komission mukaan olla todiste siitä, että se teki ilmeisen arviointivirheen arvioidessaan, oliko unionin tuotannonalalle aiheutunut vahinkoa.

322 On joka tapauksessa niin, että kantajat eivät ole esittäneet mitään näyttöä, jonka perusteella unionin yleinen tuomioistuin voisi todeta, että komissio oli muuttanut unionin tuotannonalaa koskevan otoksen rakennetta siten, että otoksesta tuli vähemmän edustava unionin tuotannonalan osalta.

323 Näin ollen on hylättävä kantajien väite, jonka mukaan unionin tuottajia koskevan otoksen muuttaminen menettelyn aikana osoittaa, ettei unionin tuotannonala kokonaisuudessaan tuottanut riittävästi vakiokiinnittimiä.

324 Kantajien väitteestä, joka koskee tuotevalvontakoodien heikkoa vastaavuutta, on neljänneksi muistutettava, että tuotevalvontakoodit ovat aakkosnumeerisia koodeja, joita käytetään polkumyyntitutkimuksissa eri tuotelajien välisen vastaavuuden toteamiseksi. Tutkimuksen aikana yrityksiä, joihin on otettu yhteyttä, kehotetaan luokittelemaan tuotteensa kyseisiä koodeja vastaaviin ryhmiin. Koodeihin liitetään tuotteen ominaispiirteitä, joita pidetään merkityksellisinä, koska ne ovat vaikuttaneet tuotanto- tai myyntikustannuksiin.

325 Oikeuskäytännöstä ilmenee, että kun tarkasteltavana oleva tuote sisältää laajan valikoiman tuotteita, voi olla välttämätöntä ryhmitellä ne melko tasalaatuisiin ryhmiin, jotta mahdollistetaan vertailtavissa olevien tuotteiden tasapuolinen vertailu ja vältetään näin vahingon laskeminen virheellisesti epäasianmukaisten vertailujen vuoksi (tuomio 19.5.2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, T-254/18, EU:T:2021:278, 550 ja 551 kohta).

326 Näin ollen vahingon analysointi tuotevalvontakoodikohtaisen menetelmän mukaisesti katsotaan asianmukaiseksi erityisesti silloin, kun on kyse monimutkaisista tuotteista, joiden malleilla on erilaiset tekniset ominaisuudet ja joiden hinnat voivat vaihdella huomattavasti (ks. vastaavasti tuomio 22.9.2021, Severstal v. komissio, T-753/16, ei julkaistu, EU:T:2021:612, 72 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

327 Jos kantajat pyrkivät kyseenalaistamaan tehokkaasti komission käyttämän lähestymistavan tässä yhteydessä, niiden on osoitettava, että komission ehdottamat koodit olivat ilmeisen soveltumattomia (ks. vastaavasti tuomio 19.5.2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, T-254/18, EU:T:2021:278, 552 kohta).

328 Nyt käsiteltävässä asiassa kantajat eivät kuitenkaan esitä tällaista väitettä. Ne väittävät sitä vastoin, ettei komissio ole osoittanut otokseen valittujen tuottajien 267 tuotevalvontakoodin vastaavuutta 138 tuotevalvontakoodin osalta.

329 Komissio selitti tästä, että nyt käsiteltävässä asiassa kullakin tuotevalvontakoodilla oli todellisuudessa kuusi ominaisuutta, joihin kuului se, onko kyse vakiomuotoisesta vai muusta kuin vakiomuotoisesta tuotteesta, mutta myös muita ominaisuuksia, kuten lujuus, halkaisija, pituus tai pinnoitus. Tuotelaji koostuu siis ominaisuuksien yhdistelmästä, ja kyse on vastaavuudesta vain, jos unionin tuotannonalan valmistaman tuotelajin kaikki ominaisuudet vastaavat vietyä tuotelajia. Näin ollen kantajien väite 24 prosentin vastaavuudesta koskee vain koko ominaispiirteiden yhdistelmän osalta toisiaan vastaavia liiketoimia. Jos kuitenkin oli otettava huomioon ainoastaan

ominaisuus, joka koski sitä, oliko kyseessä vakiomuotoinen vai muu kuin vakiomuotoinen kiinnitin, vastaavuus oli kantajien mukaan 44 prosenttia, koska 44 prosenttia otokseen kuuluvasta myynnistä on vakiokiinnittimien myyntiä.

330 Komissio totesi nimittäin perustellusti, ettei se, että unionin tuotannonala myi myös muita tuotelajeja, jotka eivät vastanneet otokseen valittujen kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien vientiä, horjuttanut päätelmää maahan tuodun tuotteen ja unionin alueella valmistetun tuotteen välisestä kilpailusta, vaan se oli ainoastaan seurausta tuotevalvontakoodimenetelmän valinnasta ja otannan käyttämisestä, mitä ei myöskään ole riitautettu käsiteltävässä asiassa (ks. vastaavasti tuomio 20.1.2022, komissio v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 144 kohta).

331 Komission toimittamista vastaavuustaulukoista ilmenee joka tapauksessa selvästi, että tuotevalvontakoodimenetelmään perustuva 90 prosentin vastaavuus on näytetty toteen.

332 Tästä seuraa, että kantajien väite, jonka mukaan alihinnoittelu koskee vain pientä osuutta unionin myynnistä ja jolla kyseenalaistetaan olennaisin osin komission mahdollisuus käyttää edustavia otoksia, on hylättävä (ks. vastaavasti tuomio 19.5.2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, T-254/18, EU:T:2021:278, 412 kohta).

333 Tätä tukee se, että vahingon määrittämiseksi tehtävä tutkinta, joka koskee polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalan hintoihin, ei edellytä saman yrityksen myyntien vertailua, vaan useamman yrityksen eli otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien ja otokseen valittujen unionin tuotannonalaan kuuluvien yritysten myyntien vertailua. Näiden yritysten myyntien vertailu on kuitenkin usein vaikeampaa alihinnoittelua koskevan analyysin kuin polkumyyntimarginaalin määrittämisen yhteydessä, koska näiden eri yritysten myymä tuotetyyppivalikoima on yleensä vain osittain päällekkäinen (tuomio 21.9.2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 195 kohta).

334 Riski siitä, että tiettyjä tuotelajeja ei voida ottaa huomioon alihinnoittelua koskevassa analyysissä näiden eri yritysten myymien erilaisten tuotevalikoimien vuoksi, on sitä suurempi mitä yksityiskohtaisempia tuotevalvontakoodit ovat. Vaikka tuotevalvontakoodien suuremman yksityiskohtaisuuden etuna on sellaisten tuotetyyppien vertaileminen, joilla on enemmän yhteisiä fyysisiä ja teknisiä ominaisuuksia, sen haittana on sitä vastoin sen mahdollisuuden lisääntyminen, että joidenkin kyseessä olevien yhtiöiden myymillä tietyillä tuotetyypeillä ei ole vastinetta eikä niitä siten voida vertailla eikä ottaa huomioon tässä analyysissä (tuomio 21.9.2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 196 kohta).

335 Siitä, että komissio käyttää laajaa harkintavaltaansa valitessaan alihinnoittelun analysointimenetelmää, voi väistämättä seurata – kuten tuotevalvontakoodimenetelmän tapauksessa – että tiettyjä tuotetyyppejä ei voida vertailla eikä niitä näin ollen oteta huomioon mainitussa analyysissä. Tämän harkintavallan käyttämistä rajoittaa kuitenkin komissiolle perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa asetettu velvollisuus suorittaa puolueeton tarkastelu polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutuksista unionin tuotannonalan hintoihin (tuomio 21.9.2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 197 kohta).

336 Tästä seuraa, että kantajat eivät ole esittäneet näyttöä siitä, että komissio olisi tehnyt ilmeisen arviointivirheen käyttäessään tuotevalvontakoodimenetelmää unionin tuotannonalalle vahinkoa aiheuttavan alihinnoittelun toteen näyttämiseksi.

337 Viidenneksi on todettava kantajien väitteestä, jonka mukaan komission olisi pitänyt analysoida erikseen ruuvien, pulttien ja aluslaattojen kolmelle segmentille aiheutunut vahinko, on todettava, ettei tätä väitettä ole perusteltu riittävästi, koska kantajien väitteet perustuvat lähinnä siihen, että kyse on eri segmentteihin kuuluvista hyvin erilaisista tuotteista. Sen väitteensä lisäksi, joka koskee ruuvien, pulttien ja aluslaattojen välistä eroa ja niiden edellyttämää vahingon segmentoitua arviointia, kantajat eivät ole esittäneet mitään näyttöä sen toteamiseksi, että komissio olisi tältä osin tehnyt ilmeisen arviointivirheen.

338 Koska tällaisen väitteen tueksi ei ole esitetty konkreettisia seikkoja, se ei riitä kyseenalaistamaan komission esittämää tutkimuksen kohteena olevan tuotteen määritelmää tai vahingon analysointia kaikkien kyseessä olevien kiinnittimien osalta.

339 Kantajien väite on näin ollen hylättävä.

340 Tästä seuraa, että kantajien väitteet ilmeisestä arviointivirheestä, jonka komissio niiden mukaan teki kieltäytyessään analysoimasta segmenttikohtaisesti Kiinasta tulevasta kiinnittimien tuonnista mahdollisesti aiheutunutta vahinkoa, eivät ole perusteltuja.

341 Viides kanneperuste on näin ollen hylättävä kaikista edellä esitetyistä syistä.

6. Kuudes kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan ja 9 artiklan 4 kohdan rikkomista

342 Kuudennessa kanneperusteessaan kantajat väittävät, että koska otokseen, jonka osalta komissio totesi alihinnoittelun, valittujen unionin tuottajien myynnin osuus oli prosentuaalisesti pieni, sen perusteella ei voida päätellä oikeudellisesti riittävällä tavalla alihinnoittelun koskeneen koko unionin tuotannonalaa. Ne korostavat tältä osin, että komissio vahvisti alihinnoittelun vain alle 24 prosentissa otokseen valittujen tuottajien tuotannosta ja että otokseen valittujen tuottajien myynnin prosentuaalisesti pieni osuus ei voi olla perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettu selkeä näyttö, varsinkaan kun komission valitseman unionia koskevan otoksen osuus unionin tuotannonalan tuotannosta on vain 9,5 prosenttia. Näin ollen kantajat väittävät komission tukeutuneen toteamukseen, jonka mukaan alihinnoittelu oli koskenut 2,3:a prosenttia unionin tuotannonalan myynnistä, mikä ei riitä osoittamaan alihinnoittelua, eikä sen perusteella myöskään voida saada riittävän täsmällistä käsitystä unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamisen kannalta riittävästä tullin määrästä, mikä on vastoin perusasetuksen 9 artiklan 4 kohtaa.

343 Komissio kiistää kantajien väitteet.

344 Tältä osin on muistutettava, että perusasetuksessa ei määritellä alihinnoittelua eikä säädetä hinnan laskemiseen käytettävästä menetelmästä.

345 Sama koskee vahinkomarginaalin laskentamenetelmää, jota käytetään määritettäessä, onko noudatettava perusasetuksen 9 artiklan 4 kohtaa, johon kantajat viittaavat, ja vahvistettava polkumyyntitulli, joka on alhaisempi kuin unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseen riittävä polkumyyntimarginaali (määräys 17.2.2023, Hansol Paper v. komissio, T-693/20, ei julkaistu, EU:T:2023:83, 30 kohta).

346 Tuonnin alihinnoittelu lasketaan perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti sen määrittämiseksi, onko unionin tuotannonalalle aiheutunut vahinkoa kyseisen tuonnin takia, ja laskelmaa käytetään laajemmin kyseisen vahingon arvioimiseen ja vahinkomarginaalin eli vahingon poistavan tason määrittämiseen (tuomio 10.4.2019, Jindal Saw ja Jindal Saw Italia v. komissio, T-301/16, EU:T:2019:234, 176 kohta).

347 Koska sen tutkiminen, onko kyse alihinnoittelusta, on lisäksi taloudellisesti monitahoinen kysymys, jota varten perusasetuksessa ei edellytetä minkään erityisen menetelmän soveltamista, komissiolla on tältä osin laaja harkintavalta (tuomio 12.5.2022, komissio v. Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, 99 kohta).

348 Kantajat väittävät pystyneensä laskemaan otokseen valittujen unionin tuottajien myyntimäärät ja päättelemään, että alihinnoittelu oli vahvistettu alle 24 prosentissa unionin tuottajien tuotannosta. Komissio kiisti tämän prosenttiosuuden ja selitti, että kun otokseen valittujen unionin tuottajien vastaavaa myyntiä verrataan unionin tuottajien kokonaismyyntiin, kyseinen osuus oli 31,6 prosenttia.

349 Asiakirja-aineistosta nimittäin ilmenee, että kantajien esittämä 24 prosentin osuus koskee vain tuotevalvontakoodimenetelmän mukaisia vastaavia liiketoimia vakiokiinnittimien ja muiden kuin vakiokiinnittimien ominaisuuksien – lujuuden, halkaisijan, pituuden ja pinnoituksen – koko yhdistelmän osalta. Edellä 287 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan alihinnoittelua koskeva analyysi tehdään kuitenkin lähtökohtaisesti ainoastaan samankaltaisen tuotteen tasolla.

350 Näin ollen 24 prosentin osuus, johon kantajat vetoavat, ei ole perusteltu.

351 Kantajien väite siitä, että alihinnoittelu osoitettiin unionin tuottajista vain hyvin pienen osuuden eli 2,3 prosentin osalta, on joka tapauksessa virheellinen. Heti aluksi on nimittäin todettava sen perustuvan perusteettomaan olettamaan, jonka mukaan otokseen valittujen unionin tuottajien lisäksi mikään muu tuottaja ei valmista vastaavia tuotelajeja, mistä kantajat eivät ole esittäneet mitään näyttöä.

352 Seuraavaksi on todettava, että kuten oikeuskäytännöstä ilmenee, perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan sanamuodossa ei todeta sitä eikä viitata siihen, että analyysissä, joka koskee polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalan hintoihin, on joka tapauksessa otettava huomioon kyseisen tuotannonalan koko myynti. Kyseinen sanamuoto päinvastoin osoittaa, että näissä säännöksissä ei velvoiteta komissiota välttämättä ottamaan huomioon analyysissä, joka koskee polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalan hintoihin, kaikkia unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen myyntejä (tuomio 20.1.2022, komissio v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 152 ja 153 kohta).

353 Komission tekemä arviointi perustui siten tietoihin, joita on pidettävä perusasetuksessa tarkoitetulla tavalla edustavina, minkä seurauksena alihinnoittelua on pidettävä edustavana koko unionin tuotannonalan osalta, koska se on todettu otokseen valittujen unionin tuottajien

myynnin perusteella (ks. vastaavasti tuomio 19.5.2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, T-254/18, EU:T:2021:278, 411 kohta).

354 Tästä seuraa, että komissio saattoi ilmeistä arviointivirhettä tekemättä perustaa päätelmänsä siitä, oliko tutkitusta polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista aiheutunut vahinkoa unionin tuotannonalalle, osaan unionin tuotannonalan edustavan otoksen myynnistä.

355 Näin ollen on hylättävä kantajien väite, jonka mukaan komissio perusti vahingon olemassaoloa koskevan analyysin hyvin pieneen prosenttiosuuteen alihinnoittelusta.

356 Tästä seuraa, että kuudes kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

7. Seitsemäs kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 6 kohdan sekä 9 artiklan 4 kohdan rikkomista

357 Seitsemännellä kanneperusteellaan kantajat riitauttavat hintavaikutusten arvioinnin ja vahinkomarginaalin määrittämisen, koska komissio ei kantajien mukaan suorittanut hintojen oikeudenmukaista vertailua. Kantajat vetoavat siis lähinnä siihen, ettei komissio selventänyt, missä kaupan portaassa otokseen valittujen unionin tuottajien myynti tapahtui, ja väittävät komission verranneen kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien jakelijoille suuntautuvan myynnin hintoja unionin tuottajien loppukäyttäjille suuntautuvan myynnin hintoihin perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan vastaisesti. Koska riidanalaisessa asetuksessa nojaudutaan kantajien mukaan suurelta osin todettuun alihinnoittelun tasoon vahingon liittämiseksi Kiinasta peräisin olevaan tuontiin ja siten syy-yhteyden olemassaolon toteamiseksi, kantajat väittävät myös, että mainitun asetuksen 3 artiklan 6 kohtaa on rikottu.

358 Komission mukaan kantajien väitteet on hylättävä.

359 Aluksi on todettava, että perusasetuksessa ei velvoiteta komissiota käyttämään erityistä menetelmää hintojen vertailemiseksi.

360 Oikeuskäytännöstä ilmenee kuitenkin, että kyseisen vertailun tasapuolisuuden turvaamiseksi hintoja on verrattava samassa kaupan portaassa. Tästä seuraa, että vertaamalla toisiinsa eri kaupan portaissa saatuja hintoja siten, että ei oteta huomioon kaikkia kustannuksia, jotka liittyvät siihen kaupan portaaseen, joka on otettava huomioon, saadaan väistämättä keinotekoisia tuloksia, joiden perusteella ei voida arvioida oikein unionin tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa. Tällainen tasapuolinen vertailu on kyseiselle tuotannonalalle aiheutuneen vahingon laskennan lainmukaisuuden edellytys (ks. tuomio 10.4.2019, Jindal Saw ja Jindal Saw Italia v. komissio, T-300/16, EU:T:2019:235, 239 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

361 Hintoja on siten yhtäältä vertailtava samassa kaupan portaassa yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien määrästä riippumatta, ja toisaalta tätä velvoitetta sovelletaan riippumatta etuyhteydessä olevien tai etuyhteydettömien yksiköiden myyntimääristä kyseessä olevan tutkimuksen yhteydessä (ks. vastaavasti tuomio 4.5.2022, CRIA ja CCCMC v. komissio, T-30/19 ja T-72/19, EU:T:2022:266, 149 kohta).

362 Lisäksi on täsmennettävä unionin tuomioistuinten katsoneen, että etuyhteydettömille asiakkaille suuntautuvan myynnin hintojen huomioon ottaminen mahdollisti mahdollisen vahingon marginaalin määrittämisen, koska mainitut hinnat olivat ratkaisevia asiakkaan päättäessä,

ostaako se unionin tuotannonalan vai kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien tuotteita (ks. vastaavasti tuomio 10.4.2019, Jindal Saw ja Jindal Saw Italia v. komissio, T-300/16, EU:T:2019:235, 251 kohta). Kun komissio vertaili hintoja vahinkomarginaalin määrittämiseksi, sen oli näin ollen otettava huomioon kaikki kustannukset, jotka liittyivät myyntiin tietyssä kaupan portaassa, ja tarvittaessa tehtävä käytettävissään oleviin tietoihin välttämättömät oikaisut.

363 Nyt käsiteltävässä asiassa komissio selitti riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 364 perustelukappaleessa määrittäneensä alihinnoittelun tutkimusajanjakson aikana vertaamalla yhtäältä otokseen valittujen unionin tuottajien etuyhteydettömiltä asiakkailta unionin markkinoilla veloittamia tuotelajikohtaisia painotettuja keskimääräisiä myyntihintoja, jotka oli oikaistu noudettuna lähettäjältä -tasolle, ja toisaalta otokseen valituilta, yhteistyössä toimineilta kiinalaisilta tuottajilta tulevassa tuonnissa ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionin markkinoilla veloitettuja tuotelajikohtaisia painotettuja keskimääräisiä hintoja, jotka oli määritetty CIF-tasolla ja oikaistu asianmukaisesti tuontitullien ja tuonnin jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 365 perustelukappaleessa täsmennetään, että vertailu osoitti asianomaisesta maasta unionin markkinoille tulevan tuonnin painotetun keskimääräisen alihinnoittelumarginaalin olevan 28–46 prosenttia.

364 On ensinnäkin todettava heti aluksi osapuolten olevan yhtä mieltä siitä, että otokseen valitut kolme vientiä harjoittavaa tuottajaa, joiden myyntiä käytettiin vertailuun, harjoittivat vientiä suoraan etuyhteydettömille jakelijoille unionissa.

365 Seuraavaksi on korostettava, että komissio oli tätä vertailua varten erottanut toisistaan vakiokiinnittimet ja muut kuin vakiokiinnittimet. Koko tarkasteltavana olevan tuotteen osalta unionin tuottajien myynti etuyhteydettömille asiakkaille oli 51 prosenttia kokonaismyynnistä, kun taas vakiokiinnittimien osalta tämä osuus oli 84 prosenttia. Komissio selitti, että vakio- ja muiden kuin vakiokiinnittimien hintojen vertailukelpoisuuden erottelu prosenttiosuuden tasolla johtui luonnollisesti tuotevalvontakoodimenetelmästä.

366 Lopuksi komissio selitti, että unionin tuottajien etuyhteydettömille asiakkaille suorittamat myynnit, jotka oli otettu huomioon alihinnoittelua koskevassa laskelmassa ja joihin se viittaa riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 364 perustelukappaleessa, koskivat myyntiä sekä etuyhteydettömille jakelijoille että loppukäyttäjille. Lisäksi komissio täsmensi istunnossa kantajien pystymättä sitä kiistämään, että todetut erot unionin tuottajien myyntihinnoissa etuyhteydettömille jakelijoille ja loppukäyttäjille olivat vähäisiä, joten minkäänlaista oikaisua ei pidetty tarpeellisena.

367 Toiseksi on todettava, että yhtäältä kantajat eivät riitauta oikaisuja, jotka komissio teki varmistaakseen hintojen oikeudenmukaisen vertailun otokseen valittujen kiinalaisten tuottajien myyntien ja unionin tuottajien myyntien välillä. Kuten komissio täsmensi istunnossa, kantajat eivät toisaalta olleet esittäneet tutkimuksen aikana yhtään määrällisesti ilmaistavissa olevaa oikaisupyyntöä.

368 Kantajat kiistivät tämän komission väitteen istunnossa. CCCME:n huomautuksista, jotka koskevat 6.12.2021 esitettyjä lopullisia päätelmiä, ja riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 377 perustelukappaleesta ilmenee ensinnäkin CCCME:n väittäneen, että alihinnoittelumarginaaleja laskettaessa olisi pitänyt tehdä oikaisuja laadunvalvonnasta ja asiakirjahallinnosta aiheutuvien kustannusten huomioon ottamiseksi. Näin ollen se väitti, että

unionin tuotannonalaan kohdistui erityisiä sertifiointivaatimuksia, joita ei asetettu kiinalaisille vientiä harjoittaville tuottajille. Tämä väite ei kuitenkaan ole missään tapauksessa merkityksellinen, koska kantajat eivät ole lainkaan esittäneet sitä kirjelmissään.

369 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 376 ja 381 perustelukappaleesta ilmenee toiseksi myös CCCME:n väittäneen tutkimuksen aikana, että suurin osa unionin tuotannonalan myynnistä tapahtui etuyhteydessä olevien jakelijoiden kautta ja että kaupan portaan erojen huomioon ottamiseksi olisi pitänyt tehdä asianmukaiset oikaisut. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 381 perustelukappaleesta ilmenee kuitenkin, että kyseinen väite ei perustunut mihinkään asiakirja-aineistossa oleviin tietoihin eikä sen tueksi esitetty mitään näyttöä. Näin ollen komissio täsmensi uudelleen, että otokseen valittujen unionin tuottajien myynti, joka otettiin huomioon alihinnoittelua koskevassa laskelmassa, tapahtui etuyhteydettömille asiakkaille unionissa.

370 EFDA:n lopullisista päätelmistä esittämistä huomautuksista, joihin kantajat viittasivat, ilmenee myös EFDA:n väittäneen, että komission oli tehtävä oikaisuja varmistaakseen, että vertailtavat hinnat olivat vastaavia samassa kaupan portaassa. Huomautukset sisältävät kuitenkin lähinnä väitteitä, joiden mukaan ei ollut helppoa tietää, myivätkö myös unionin tuottajat pääosin etuyhteydettömille jakelijoille. Tästä ei ollut esitetty mitään näyttöä eikä edes varmoja perusteluja. Koska määrällisiä tietoja ei ollut, komissio ei siis kyseenalaistanut päätelmiään alihinnoittelua koskevassa laskelmassa huomioon otettujen myyntien vertailukelpoisuudesta. Koska kantajien väitteet eivät näin ollen perustuneet konkreettisiin seikkoihin, ne eivät riittäneet kyseenalaistamaan komission analyysiä.

371 Näin ollen on todettava, että kantajat eivät ole nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä väittäneet minkäänlaisen oikaisun olevan tarpeen unionin hintojen ja kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien hintojen vertailukelpoisuuden varmistamiseksi vahingon ja syy-yhteyden tutkimista varten. Kantajat ovat kirjelmissään kiistäneet ainoastaan siihen kaupan portaaseen liittyvän epäselvyyden, joka valittiin unionin tuottajien osalta alihinnoittelua koskevaa analyysiä varten. Komission selvennettyä tätä kysymystä on todettava, että koska kantajat eivät ole osoittaneet, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen alihinnoittelua koskevassa analyysissä, tämä kanneperuste on hylättävä.

8. Kahdeksas kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 5 kohdan rikkomista

372 Kahdeksannessa kanneperusteessa kantajat riitauttavat komission makrotaloudellisista indikaattoreista tekemän arvioinnin, joka on niiden mukaan ristiriidassa perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 5 kohdan sekä komission menettelyllisten velvollisuuksien kanssa.

373 Kantajat riitauttavat ensinnäkin lähinnä niiden yhtiöiden edustavuuden, joiden tietoihin komissio on perustanut päätelmänsä, sekä sen, ettei komissio ole täsmentänyt kyseessä olevien yhtiöiden tarkkaa määrää. Vaikka makrotaloudellisen kyselylomakkeen ei-luottamuksellinen versio osoittaa, että tietoja oli toimittanut 44 yhtiötä, vastauksesta, jonka komissio antoi 1.12.2021 lisätietoja koskeviin CCCME:n kysymyksiin, ilmenee, että komissio viittasi 34 yhtiöön, jotka sen mukaan vastasivat kyselylomakkeeseen.

374 Toiseksi kantajat väittävät, että komissio oli kieltäytynyt ilmoittamasta makrotaloudelliseen kyselylomakkeeseen vastanneiden yhtiöiden tuotanto- tai myyntimääriä. Kantajien mukaan asianosaisilta evättiin lisäksi mahdollisuus esittää hyödyllisiä huomautuksia näistä tiedoista, koska ne toimitettiin liian myöhään ja koska asianmukaisia ei-luottamuksellisia yhteenvetoja ei ollut laadittu.

375 Kolmanneksi kantajat arvostelevat tapaa, jolla kyseessä olevat tiedot ekstrapoloitiin koko unionin tuotannonalaan.

376 Komission mukaan kantajien väitteet on hylättävä.

377 Perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa säädetään, että tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta kyseessä olevaan unionin tuotannonalaan on otettava huomioon kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen tuotannonalan tilanteeseen. Artiklaan sisältyy erilaisista huomioon otettavista tekijöistä laadittu luettelo, joka ei ole tyhjentävä.

378 Kyseisessä säännöksessä myönnetään näin ollen komissiolle harkintavaltaa sen tutkiessa ja arvioidessa eri seikkoja (tuomio 10.9.2015, Bricmate, C-569/13, EU:C:2015:572, 54 kohta).

379 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 382 perustelukappaleessa todetaan, että kun nyt käsiteltävässä asiassa tutkittiin polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan, arvioitiin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikki taloudelliset indikaattorit, jotka vaikuttivat unionin tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujaksolla.

380 Riidanalaisen asetuksen 384–386 perustelukappaleessa komissio erotti vahingon määrittämistä varten toisistaan makro- ja mikrotaloudelliset vahinkoindikaattorit ja arvioi makrotaloudelliset vahinkoindikaattorit väliintulijan toimittamien tietojen perusteella vertaamalla niitä otokseen valittujen unionin tuottajien toimittamiin tietoihin. Toimitettuja tietoja oikaistiin otokseen valittujen unionin tuottajien toimittamien tietojen kanssa tehdyn ristiintarkastuksen perusteella. Oikaisuissa otettiin huomioon vain jotkin ristiriitaisuudet tiedoissa, mutta niillä ei muutettu merkittävästi väliintulijan toimittamia tietoja. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 387 perustelukappaleen mukaan komissio tutki tietojen oikeellisuuden ja piti niitä sen vuoksi makrotaloudellisten indikaattorien asianmukaisena määrittämisperusteena.

381 Lisäksi komissio selitti riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 385 perustelukappaleessa suojelleensa näiden tietojen luottamuksellisuutta, koska ne oli toimitettu yrityskohtaisesti. Väliintulija arvioi siten makrotaloudellisten tietojen kokonaismäärän ekstrapoloimalla tiedot, jotka perustuivat näiden tuottajien osuuteen unionin tuotannossa, ja määritti unionin kokonaistuotannon Prodcomissa saatavilla olevien tietojen perusteella.

382 Aluksi on täsmennettävä, että kantajat eivät tämän kanneperusteen yhteydessä kiistä niiden taloudellisten tekijöiden ja indeksien merkityksellisyyttä, jotka komissio otti huomioon arvioidessaan unionin tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa.

383 Kantajien ensimmäisestä väitteestä, jonka mukaan komissio ei täsmentänyt asianomaisten yritysten lukumäärää, komissio selitti, että 44 yhtiötä oli vastannut kyselylomakkeeseen ja että luku 34 oli pelkkä kirjoitusvirhe sen kirjeenvaihdossa, joka toistettiin CCCME:lle 1.12.2021 osoitetussa kirjeessä.

384 Koska komissio on esittänyt tämän täsmennyksen ja kantajat ovat hyväksyneet sen, ensimmäinen väite on hylättävä.

385 Toisessa väitteessään kantajat riitauttavat sen, että komissio kieltäytyi ilmoittamasta niille makrotaloudelliseen kyselylomakkeeseen vastanneiden 44 yhtiön tuotanto- tai myyntimääriä.

386 CCCME:lle 1.12.2021 lähetetystä kirjeestä ilmenee tältä osin ensinnäkin, että komissio ilmoitti CCCME:lle, ettei tuotanto- tai myyntimäärä ollut asiakirja-aineistossa saatavilla oleva tieto.

387 Kantajat tukeutuvat makrotaloudelliseen kyselylomakkeeseen annettujen vastausten ei-luottamukselliseen versioon väittäessään, että komissio tunsi tämän tiedon, sillä se ilmeni taulukon, jonka otsikko on ”1 Tuotanto”, kentästä B69. Komissio selitti kuitenkin, että kyseisessä taulukon kentässä ilmoitettiin kaikkien makrotaloudelliseen kyselyyn vastanneiden väliintulijan jäsenyhtiöiden osuus unionin kokonaistuotannosta komission arvion mukaisesti. Komissio selitti, että koska unionin kokonaistuotanto oli saatu ekstrapoloimalla yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien toimittamat tiedot, sillä ei ollut käytössään makrotaloudelliseen kyselylomakkeeseen vastanneiden tuottajien edustamaa tarkkaa osuutta.

388 Tämän jälkeen on myös muistutettava, että varmistaakseen niiden tuottajien yhteistyön, jotka toimivat unionin maissa, joilla oli markkinatuntemusta, komission oli rajoitettava oikeutta tutustua näihin tietoihin ja säilytettävä niiden luottamuksellisuus. Tämä lähestymistapa vahvistetaan oikeuskäytännössä, jossa on katsottu, että asianomaisten unionin tuottajien arvioitua tuotantoa, jonka perusteella komissio laski vahingon, voitiin perustellusti pitää luottamuksellisena tietona, koska se perustui väliintulijan markkinatuntemukseen (ks. vastaavasti tuomio 19.5.2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, T-254/18, EU:T:2021:278, 507 kohta).

389 Lisäksi asianomaiset osapuolet saivat tiedon väliintulijalle esitettyjen kysymysten luonteesta ja saivat käyttöönsä unionin tuottajien yksittäisten vastausten ei-luottamuksellisen tiivistelmän. Vaikka kantajat riitauttavat ei-luottamuksellisen tiivistelmän toimittamisen myöhäisessä vaiheessa, asiakirja-aineistosta ilmenee, että niillä oli kuitenkin mahdollisuus esittää huomautuksia, koska mainittujen huomautusten esittämiselle asetettua määräaikaa pidennettiin huolimatta rajoituksista, joita perusasetuksessa ja menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetaan tutkimuksen määräajoille.

390 Tästä seuraa, että toinen väite on hylättävä.

391 Kolmannella väitteellään kantajat riitauttavat väliintulijan toimittamien tietojen ekstrapoloinnin koko unionin tuotannonalaan.

392 Tästä on ensinnäkin täsmennettävä, että komissio sovelsi otantamenetelmää nyt kyseessä olevassa tutkimuksessa sekä unionin tuottajiin että tarkasteltavana olevan tuotteen kiinalaisiin tuottajiin. Kuten edellä 353 kohdassa esitetystä ilmenee, kyseinen väite on hylättävä siltä osin kuin sillä pyritään kyseenalaistamaan komission valitsema otantatekniikka.

393 Tämän jälkeen on muistutettava, että polkumyyntiasioissa komissio on riippuvainen siitä, että osapuolet ovat vapaaehtoisesti yhteistyössä sen kanssa ja toimittavat sille tarpeelliset tiedot asetetuissa määräajoissa (tuomio 28.10.1999, EFMA v. neuvosto, T-210/95, EU:T:1999:273, 71 kohta). Makrotaloudellisten tekijöiden avulla voidaan kuitenkin määrittää koko teollisuudenalalle aiheutunut vahinko, ja ne tukevat komission laskelmia tältä osin.

394 Riidanalaisesta asetuksesta ilmenee, että valitusta tukevien tuottajien osuus unionin rauta- ja teräskiinnittimien kokonaistuotannosta tarkastelujakson aikana oli yli 58 prosenttia. Näin ollen väliintulijan toimittamien tietojen voidaan katsoa edustavan unionin tuotannonalan tilannetta. On lisäksi niin, että tavoitetta saada mahdollisimman täsmällinen ja yksityiskohtainen käsitys unionin tuotannonalasta ei voitaisi saavuttaa, jos komissio olisi velvollinen jättämään makrotaloudelliset tiedot pois kaikista käytettävissä olevista tiedoista sillä perusteella, että ne eivät olleet kaikkien unionin tuotannonalan tuottajien saatavilla (tuomio 20.5.2015, Yuanping Changyuan Chemicals v. neuvosto, T-310/12, ei julkaistu, EU:T:2015:295, 147 kohta).

395 Lopuksi komissio selitti ristiintarkistaneensa väliintulijan toimittamat tiedot otokseen valittujen unionin tuottajien tietojen kanssa. Komissio muistutti, että näin pirstaloituneen tuotannonalan tietojen ekstrapolointi makrotaloudellista kyselyä varten oli tilastolaskennallinen toimenpide, joka lähtökohtaisesti edellytti tuntemattomien arvojen vähentämistä tunnetuissa tiedoissa todetuista suuntauksista.

396 Tältä osin on todettava, että kantajien väite, jonka mukaan komissio ei tarkastanut asianmukaisesti väliintulijan toimittamia tietoja, on spekulatiivinen eikä sen tueksi ole esitetty mitään konkreettista näyttöä, jonka perusteella voitaisiin epäillä komission mainittujen tietojen tutkimisen yhteydessä tekemää tarkastusta.

397 Näin ollen on hylättävä kantajien kolmas väite ja siten myös kahdeksas kanneperuste kokonaisuudessaan.

9. Yhdeksäs kanneperuste, joka koskee kantajien menettelyllisten oikeuksien loukkaamista

398 Yhdeksännessä kanneperusteessaan kantajat väittävät, että niiden menettelyllisiä oikeuksia on loukattu hallinnollisen tutkimuksen aikana. Tämä kanneperuste jakautuu kolmeen osaan, joista ensimmäinen koskee sitä, että liian suuri osa asiakirja-aineiston tiedoista käsiteltiin luottamuksellisina, toinen sitä, että komission väitetään hallinnoineen ei-luottamuksellista asiakirja-aineistoa huonosti, ja kolmas sitä, ettei komissio ilmaissut olennaisia tosiseikkoja.

399 Komissio kiistää tämän kanneperusteen olevan perusteltu.

400 Aluksi on muistutettava periaatteista ja menettelyllisistä takeista, joita komission on noudatettava, kun polkumyyntitutkimuksen osapuolet haluavat käyttää puolustautumisoikeuksiaan tutustumalla tietoihin, jotka koskevat polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden perustana mahdollisesti käytettäviä tosiseikkoja tai huomioita, erityisesti silloin, kun nämä tiedot ovat luottamuksellisia.

401 Perusasetuksen 19 artiklan 1 kohdassa säädetään, että viranomaisten on pätevästä syystä käsiteltävä luottamuksellisina kaikkia luonteeltaan luottamuksellisia tietoja. Saman asetuksen 19 artiklan 2 kohdassa säädetään, että asianomaisten osapuolten, jotka toimittavat luottamuksellisia tietoja, on toimitettava niistä yhteenvedot, jotka eivät ole luottamuksellisia ja ovat riittävän yksityiskohtaisia, jotta luottamuksellisina toimitettujen tietojen olennainen sisältö voidaan kohtuullisesti ymmärtää. Poikkeuksellisissa olosuhteissa mainitut osapuolet voivat osoittaa, että kyseisistä tiedoista ei voida antaa yhteenvetoa, mutta niiden on täsmennettävä syyt, joiden vuoksi yhteenvetoa ei voida toimittaa.

402 Perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdassa säädetään, että jos katsotaan, että pyyntö käsitellä tietoja luottamuksellisina ei ole perusteltu, ja jos tiedot toimittanut henkilö ei halua, että ne saatetaan julkisiksi, tai ei halua sallia niiden ilmaisemista yleisessä muodossa tai yhteenvetona, kyseiset tiedot voidaan olla ottamatta huomioon, paitsi jos voidaan vakuuttavasti asianmukaisten lähteiden perusteella osoittaa, että tiedot ovat oikeita. Siinä täsmennetään myös, että pyyntöjä luottamuksellisesta käsittelystä ei voida hylätä ilman perusteluja.

403 Perusasetuksen 6 artiklan 5 kohdan mukaan osapuolia, jotka ovat ilmoittautuneet asetetussa määräajassa tutkimuksen vireillepanoilmoituksen julkaisemisen jälkeen, kuullaan, jos ne ovat osoittaneet olevansa tosiasiallisesti osapuolia, joita asia koskee, ja niiden kuulemiseen on erityisiä syitä.

404 Lisäksi perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdassa säädetään, että unionin tuottajat, ammattiyhdistykset, tuojat ja viejät sekä niitä edustavat järjestöt, käyttäjät ja kuluttajajärjestöt, jotka ovat ilmoittautuneet mainitun asetuksen 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, samoin kuin viejämaan edustajat, voivat kirjallisesta pyynnöstään tutustua kaikkiin tietoihin, jotka mikä tahansa tutkimuksen kohteena oleva osapuoli on toimittanut, lukuun ottamatta unionin tai sen jäsenvaltioiden viranomaisten toimittamia sisäisiä asiakirjoja, jos nämä tiedot ovat olennaisia niiden etujen puolustamisen kannalta eivätkä tiedot ole luottamuksellisia 19 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä ja jos niitä käytetään tutkimuksessa. Kyseiset osapuolet voivat esittää huomioitaan näistä tiedoista, ja niiden huomautukset otetaan huomioon siltä osin kuin ne ovat riittävästi perusteltuja.

405 Perusasetuksen 20 artiklan 2 kohdan mukaan valituksen tekijät, tuojat ja viejät sekä niitä edustavat järjestöt ja viejämaan edustajat voivat pyytää lopullista ilmoittamista olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella toimielintä kehotetaan ottamaan käyttöön väliaikaisia toimenpiteitä. Saman asetuksen 20 artiklan 4 kohdassa täsmennetään, että lopullinen ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti mahdollisimman nopeasti ja tavallisesti viimeistään kuukausi ennen 9 artiklassa säädettyjen menettelyjen aloittamista, ottaen huomioon tarve suojata luottamukselliset tiedot. Jos komissio ei voi ilmoittaa tiettyjä tosiseikkoja tai huomioita sillä hetkellä, ne on ilmoitettava mahdollisimman pian sen jälkeen.

406 Oikeuskäytännöstä ilmenee, että puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen, jolla on ensiarvoisen tärkeä merkitys polkumyyntiä koskevien tutkimusmenettelyjen yhteydessä, edellyttää, että asianomaisille yrityksille on hallinnollisen menettelyn aikana annettava mahdollisuus esittää tehokkaasti kantansa väitettyjen tosiseikkojen ja olosuhteiden paikkansapitävyydestä ja merkityksellisyydestä ja niistä todisteista, joita komissio käyttää polkumyynnin ja siitä aiheutuvan vahingon olemassaoloa koskevan väitteensä tukena (ks. tuomio 14.7.2021, Interpipe Niko Tube ja Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant v. komissio, T-716/19, EU:T:2021:457, 209 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

407 Väitetyllä kantajien huomautusten huomiotta jättämisellä ei kuitenkaan loukata niiden puolustautumisoikeuksia tai oikeutta tulla kuulluksi. Vaikka edellä mainittujen oikeuksien kunnioittaminen edellyttää, että unionin toimielimet antavat asianomaisille mahdollisuuden esittää kantansa, se ei voi tarkoittaa sitä, että toimielinten on yhdyttävä kyseiseen kantaan. Se, että kantajat esittävät kantansa hyödyllisesti, edellyttää vain, että kanta on voitu esittää niin ajoissa, että unionin toimielimet pystyvät saamaan sen tietoonsa ja arvioimaan vaaditulla huolellisuudella, mikä on sen merkitys toteutettavan toimen sisällölle. On joka tapauksessa todettava, ettei komission velvollisuutena ole vastata asetuksessa, jossa vahvistetaan lopullisia polkumyyntitulleja, kaikkiin asianomaisten osapuolten tutkimusmenettelyn aikana esittämiin

argumentteihin ja että tämä vastaamattomuus ei voi merkitä automaattisesti sitä, ettei kyseisiä argumentteja ole tutkittu (ks. vastaavasti tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 126 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

408 Tutkimuksen asiakirja-aineistoon tutustumista koskevan oikeuden loukkaamisesta on kuitenkin todettava, että tällainen loukkaaminen voi johtaa riidanalaisen asetuksen täydelliseen tai osittaiseen kumoamiseen vain silloin, kun on edes pieni mahdollisuus, että tietojen luovuttaminen kyseessä olevista asiakirjoista olisi johtanut siihen, että hallinnollisessa menettelyssä olisi voitu päätyä toisenlaiseen lopputulokseen, jos kyseessä oleva yritys olisi voinut vedota näihin tietoihin mainitun menettelyn aikana (tuomio 10.3.2009, Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP v. neuvosto, T-249/06, EU:T:2009:62, 134 kohta).

409 Jotta jonkun henkilön osalta voidaan katsoa, että menettelylliset oikeudet koskevat häntä erikseen, ja jotta kyseisellä henkilöllä voisi olla oikeus nostaa kumoamiskanne menettelyllisiä oikeuksia loukaten annetusta toimesta, nämä oikeudet on näin ollen pitänyt myöntää kyseiselle henkilölle lainmukaisesti (tuomio 21.9.2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 52 kohta).

410 Lisäksi mainittujen oikeuksien käyttäminen riippuu siitä, että kyseiset toimijat osallistuvat itse menettelyyn aktiivisesti vähintään niin, että ne toimittavat kirjallisen pyynnön tietyssä määräajassa (ks. tuomio 21.9.2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 214 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Se, että asianomaiset osapuolet ilmoittautuvat ja toimittavat olennaisia tietoja näitä osapuolia edustavan otoksen muodostamiseksi tai tullakseen valituksi otokseen, merkitsee yhtä polkumyynnin vastaiseen menettelyyn osallistumisen muotoa. Tämä osallistuminen ei kuitenkaan anna asianomaisille osapuolille perusasetuksen 6 artiklan 5 ja 7 kohdassa sekä 20 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistettuja menettelyllisiä takeita. Näiden takeiden myöntäminen edellyttää näet tiettyjen sellaisten yksityiskohtaisten sääntöjen noudattamista, jotka merkitsevät samojen osapuolten erityistä osallistumista tähän menettelyyn, kiinnostuksen ilmaisun ja kirjallisten pyyntöjen muodossa. Perusasetuksen 17 artiklassa tarkoitettuun otokseen osallistuminen ei kuitenkaan ole tällaista erityistä osallistumista (tuomio 21.9.2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 216 kohta).

411 Lisäksi on muistutettava, että liikesalaisuuden suoja on unionin oikeuden yleinen periaate. Vääristymättömän kilpailun säilyttäminen on nimittäin lisäksi sellainen merkittävä yleinen etu, jonka turvaaminen voi oikeuttaa sen, että kieltäydytään liikesalaisuuksien piiriin kuuluvien tietojen ilmaisemisesta (ks. vastaavasti tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 165 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Asianomaisten osapuolten puolustautumisoikeuksien kunnioittamista ja liikesalaisuuden suojaa koskevien periaatteiden yhteensovittamiseksi unionin toimielinten on tiedonantovelvollisuuttaan täyttäessään toimittava tarvittavalla huolellisuudella pyrkiessään antamaan yrityksille, joita asia koskee, siltä osin kuin liikesalaisuuden kunnioittaminen taataan edelleen, tietoja, jotka ovat tarpeen niiden etujen puolustamisen kannalta ja valitessaan – tarvittaessa viran puolesta – asianmukaisia menettelytapoja tällaiseen tiedottamiseen (ks. tuomio 1.6.2017, Changmao Biochemical Engineering v. neuvosto, T-442/12, EU:T:2017:372, 141 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

412 Silloin, kun luottamuksellisuuteen liittyvät velvoitteet on sovitettava yhteen asianomaisten osapuolten tiedonsaantioikeuden kanssa, kyseisten toimielinten on arvioitava asianomaisen osapuolen erityistilannetta kyseisten tietojen osalta ja muun muassa asianomaisen osapuolen

asemaa tarkastelun kohteena olevilla markkinoilla verrattuna asemaan, joka kyseiset tiedot toimittaneella henkilöllä näillä markkinoilla on (ks. tuomio 19.5.2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, T-254/18, EU:T:2021:278, 469 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

413 Perusasetuksen 19 artiklan tavoitteena on kuitenkin suojella paitsi liikesalaisuuksia myös polkumyynnin vastaisen menettelyn muiden osapuolten puolustautumisoikeuksia. Tässä yhteydessä polkumyynnin vastaisen menettelyn osapuolet voivat vedota polkumyynnin vastaisen toimenpiteen kumoamisperusteena siihen, että komissio on käyttänyt tietoja, joista ei ole annettu ei-luottamuksellista yhteenvetoa, vain jos ne voivat osoittaa, että näiden tietojen käyttäminen on loukannut niiden puolustautumisoikeuksia (ks. tuomio 15.10.2020, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals v. komissio, T-307/18, ei julkaistu, EU:T:2020:487, 82 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

414 Oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että komission toimittamien tietojen riittävyyttä on arvioitava sen perusteella, miten yksityiskohtaisia tietoja oli pyydetty (ks. tuomio 15.10.2020, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals v. komissio, T-307/18, ei julkaistu, EU:T:2020:487, 86 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

415 Kantajien esittämää yhdeksättä kanneperustetta on tutkittava näiden periaatteiden valossa.

a) Yhdeksännen kanneperusteen tutkittavaksi ottaminen

416 Ensinnäkin on muistutettava, että kanteen ovat nostaneet useat kantajat, joihin riidanalainen asetus vaikuttaa eri tavalla. Kantajia ovat nimittäin yhtäältä kolme otokseen valittua kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa ja toisaalta 36 yhteistyössä toiminutta mutta otokseen kuulumatonta vientiä harjoittavaa tuottajaa, joiden nimet mainitaan riidanalaisen asetuksen liitteessä 1. Kuten edellä 37 kohdasta ilmenee, CCCME edustaa nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä 31:tä näistä vientiä harjoittavista tuottajista.

417 On toiseksi niin, että – kuten edellä 24 ja 37 kohdasta ilmenee – CCCME:n omissa nimissään esittämiä väitteitä ei voida ottaa tutkittavaksi nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä. Kantajat ovat lisäksi myöntäneet tämän tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumisen CCCME:n osalta unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin 15.1.2024 antamassaan kirjallisessa vastauksessa sekä 7.2.2024 pidetyssä istunnossa.

418 Kolmanneksi on todettava, että 21.9.2023 annetussa tuomiossa China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio (C-478/21 P, EU:C:2023:685) unionin tuomioistuin vahvisti CCCME:n jäsenten ja muiden oikeushenkilöiden, joiden nimet mainitaan asetuksen liitteessä, puolustautumisoikeuksien loukkaamista koskevan väitteen tutkimatta jättämisen, koska ne eivät olleet esittäneet nimenomaisia pyyntöjä toimittaa niille etujensa puolustamisen kannalta olennaisia tietoja. Tässä menettelyssä CCCME nimittäin edusti ”koko Kiinan valurautateollisuuden etua”, eikä sen jäseniä ollut yksilöity hallinnollisessa menettelyssä.

419 Nyt käsiteltävässä asiassa tilanne on erilainen, koska CCCME osallistui tutkimukseen niiden jäsentensä etuja edustavana järjestönä, joiden osalta se oli antanut komissiolle todistuksen niiden antamasta valtuutuksesta.

420 On nimittäin ensinnäkin todettava, että riidanalaisen asetuksen antamiseen johtaneen tutkimuksen aloittamista koskevan ilmoituksen 5.6 kohdassa komissio ilmoitti, että voidakseen osallistua tutkimukseen asianomaisten osapuolten, kuten vientiä harjoittavien tuottajien, unionin tuottajien, maahantuojien ja niitä edustavien järjestöjen, käyttäjien tai niitä edustavien järjestöjen, ammattijärjestöjen ja kuluttajajärjestöjen, oli ensin osoitettava, että niiden toiminnan ja tutkimuksen kohteena olevan tuotteen välillä oli objektiivinen yhteys ja että se asiakirja-aineisto, johon asianomaiset osapuolet saattoivat tutustua, oli saatavilla Tron.tdi-alustan kautta.

421 Kantajat väittivät unionin yleisen tuomioistuimen kysymyksiin antamissaan vastauksissa, että kaikki yritykset ja jäsenet, jotka olivat noudattaneet tätä menettelytapaa, olivat automaattisesti saaneet asianomaisen osapuolen aseman.

422 Tältä osin kantajat väittivät, että komissio oli menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa kehottanut kaikkia tarkasteltavana olevan tuotteen kiinalaisia viejiä osallistumaan tutkimukseen toimittamalla lomakkeen ja täsmentänyt, että kaikkia mainitun ilmoituksen vaatimusten mukaisesti osallistuneita tuottajia pidettäisiin asianomaisina osapuolina, jos niiden toiminnan ja tutkimuksen kohteena olevan tuotteen välillä olisi objektiivinen yhteys. Kantajien mukaan kaikki Tron.tdi-alustan kautta menettelyyn osallistuneet vientiä harjoittavat tuottajat olivat näin ollen asianomaisia osapuolia, jotka saivat menettelyllisiä oikeuksia. Koska yhtäältä sen menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen sanamuoto, jossa kaikkia asianomaisia osapuolia kehotettiin osallistumaan tutkimukseen, ja toisaalta komission ja asianomaisten osapuolten välinen tietojenvaihtomenettely poikkesivat 21.9.2023 annettuun tuomioon China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio (C-478/21 P, EU:C:2023:685) johtaneesta asiasta siltä osin kuin tietojenvaihtomenettely tapahtui yksinomaan Tron.tdi-alustan kautta, tämä merkitsee kantajien mukaan sitä, että nyt käsiteltävä asia poikkeaa edellä mainittuun tuomioon johtaneesta asiasta. Kantajat katsovat näin ollen, että yhdeksännen kanneperusteen kolme osaa on otettava tutkittavaksi.

423 Kantajat väittävät ensinnäkin yhdeksännen kanneperusteen ensimmäisestä osasta, joka koskee perusasetuksen 19 artiklan 1–3 kohdan rikkomista, että näissä säännöksissä asetetaan joka tapauksessa objektiivisia velvollisuuksia komissiolle, jonka on huolehdittava siitä, että merkityksellisten tietojen luottamuksellinen käsittely rajataan täysin välttämättömään. Kantajat korostavat lisäksi, että 21.9.2023 annettuun tuomioon China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio (C-478/21 P, EU:C:2023:685) johtaneessa asiassa yksikään kanneperuste ei koskenut perusasetuksen 19 artiklan rikkomista. Näin ollen kantajat katsovat, että tämä osa voidaan ottaa tutkittavaksi, koska sen ovat esittäneet sekä yksittäiset vientiä harjoittavat tuottajat että CCCME jäsentensä puolesta.

424 Tämän jälkeen kantajat katsovat, että myös toinen osa, jossa ne vetoavat luottamuksellisen asiakirja-aineiston huonoon hallinnointiin perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdan ja 19 artiklan 1–3 kohdan vastaisesti ja puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen, on otettava tutkittavaksi.

425 Lopuksi kantajat väittävät, että yksittäiset vientiä harjoittavat tuottajat ja CCCME:n jäsenet pyysivät nimenomaisesti oikeutta saada tutustua asiakirja-aineistoon ja lopullisiin päätelmiin kirjautumalla Tron.tdi-alustalle ja että komissio rikkoi perusasetuksen 20 artiklan 2 ja 4 kohtaa jättäessään ilmoittamatta niille olennaisista tosiseikoista.

426 Siltä varalta, ettei unionin yleinen tuomioistuin ota tutkittavaksi tiettyjä väitteitä, jotka CCCME on esittänyt jäsentensä puolesta yhdeksännen kanneperusteen yhteydessä, kantajat väittävät toissijaisesti, että yhdeksäs kanneperuste on otettava tutkittavaksi niiden väitteiden osalta, joita CCCME:n tutkimuksen aikana edustamat yksittäiset vientiä harjoittavat tuottajat esittivät.

427 Tältä osin kantajat valtuuttivat CCCME:n edustamaan useita yhtiöitä, ja nämä valtuutukset toimitettiin komissiolle tutkimuksen yhteydessä. Kuten edellä 5 kohdasta ilmenee, CCCME:tä pidettiin hallinnollisen menettelyn asianomaisena osapuolena vain siltä osin kuin kyseiset erityiskiinnittimien tuottajat olivat valtuuttaneet sen edustamaan niitä.

428 Kantajien unionin yleiselle tuomioistuimelle toimittamista valtuutuksista ilmenee, ettei CCCME edustanut komissiossa kaikkia asianomaisia jäseniä, joiden puolesta se nosti nyt käsiteltävän kanteen, ja että toisin sanoen se edusti komissiossa osittain eri vientiä harjoittavia tuottajia kuin unionin yleisessä tuomioistuimessa nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä.

429 Kantajien unionin yleiselle tuomioistuimelle toimittamista valtuutuksista ilmenee nimittäin ensinnäkin, että CCCME oli valtuutettu edustamaan hallinnollisessa menettelyssä kolmea otokseen valittua vientiä harjoittavaa tuottajaa. Kyseiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät kuitenkaan osoittaneet olevansa kyseisen järjestön jäseniä.

430 Toiseksi on todettava, että CCCME edusti yhdeksää yritystä, jotka ovat yhteistyössä toimineita mutta otokseen kuulumattomia vientiä harjoittavia tuottajia ja jotka mainitaan riidanalaisen asetuksen liitteessä 1. Ne ovat CCCME:n jäseniä, ja CCCME myös edustaa niitä nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä.

431 Todettakoon kolmanneksi, että CCCME edusti komissiossa myös kahdeksaa muuta yhtiötä, jotka mainitaan riidanalaisen asetuksen liitteessä 1 ja jotka eivät ole nyt käsiteltävän kanteen asianosaisia. Nämä yhtiöt eivät myöskään ole osoittaneet olevansa CCCME:n jäseniä eivätkä ne missään tapauksessa ole kantajina nyt käsiteltävässä kanteessa.

432 Mainittakoon neljänneksi, että CCCME edusti komissiossa myös kahta yhtiötä, joiden nimiä ei mainita riidanalaisessa asetuksessa ja joita CCCME ei myöskään edusta nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä.

433 CCCME:n unionin yleisessä tuomioistuimessa jäsentensä puolesta esittämien väitteiden tutkittavaksi ottamisesta on näin ollen todettava, että 31 asianomaisesta CCCME:n jäsenestä, joiden nimissä se nosti nyt käsiteltävän kanteen, se edusti komissiossa ainoastaan yhdeksää otokseen kuulumatonta kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa. Kuten asianosaiset vahvistivat useaan otteeseen istunnossa, komissio ei tarkistanut, olivatko kyseiset valtuutukset antaneet yhtiöt CCCME:n jäseniä. Asianosaiset eivät ole esittäneet tästä lisätodisteita. Kantajat eivät kyenneet varmasti vahvistamaan, olivatko kaikki yhtiöt, jotka antoivat valtuutuksen edustaa niitä komissiossa, CCCME:n jäseniä. Kantajat väittivät lisäksi, että pelkän valtuutuksen pitäisi riittää näiden yhtiöiden etujen edustamiseen komissiossa.

434 Kuten edellä 26 kohdasta ilmenee, CCCME:n kaltainen järjestö voi edustaa vientiä harjoittavia tuottajia unionin tuomioistuimissa vain, jos se esittää todisteet siitä, että nämä vientiä harjoittavat tuottajat ovat sen jäseniä.

435 Toisaalta unionin tuomioistuin katsoi, että vaikka CCCME:n jäsenet ja muut oikeushenkilöt, joiden nimet mainitaan liitteessä, olivat osallistuneet kyseessä olevan polkumyynnin vastaisen menettelyn kuluessa toteutettuun otokseen, mainituilla jäsenillä ja muilla henkilöillä ei ollut oikeutta vedota siihen, että niiden menettelyllisiä takeita oli jätetty noudattamatta, koska komissio ei ollut toimittanut niille niiden etujen puolustamisen kannalta olennaisia tietoja, koska ne eivät olleet esittäneet pyyntöjä siitä, että niille ilmoitettaisiin näistä tiedoista kyseisessä menettelyssä (ks. vastaavasti tuomio 21.9.2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 217 kohta).

436 Menettelylliset oikeudet ovat nimittäin sen henkilön omia oikeuksia, jolle ne on myönnetty, ja ne ovat subjektiivisia oikeuksia, joten asianomaisten osapuolten on itse kyettävä käyttämään niitä tehokkaasti osapuoliin kohdistuvan menettelyn luonteesta riippumatta. Järjestön mahdollisuus käyttää jäsentensä menettelyllisiä oikeuksia ei kuitenkaan voi johtaa niiden edellytysten kiertämiseen, joita kyseessä olevien yritysten olisi oikeuskäytännön mukaan pitänyt noudattaa, jos ne olisivat halunneet käyttää itse menettelyllisiä oikeuksiaan (tuomio 21.9.2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 223 ja 224 kohta).

437 Edellä esitetystä seuraa, että vientiä harjoittava tuottaja, joka on CCCME:n jäsen, ei voi tyytyä CCCME:n pyyntöihin, jos se ei ole nimenomaisesti vedonnut puolustautumisoikeuksiinsa hallinnollisen tutkimuksen aikana. Vaikka kirjautuminen Tron.tdi-alustalle mahdollisti sen, että yksittäiset vientiä harjoittavat tuottajat saattoivat saada tietoja hyvissä ajoin ja seurata hallinnollisen tutkimuksen etenemistä, kyseessä olevat vientiä harjoittavat tuottajat eivät voineet pyrkiä käyttämään erityisesti niille kuuluvia menettelyllisiä oikeuksia, koska ne eivät olleet esittäneet nimenomaista lisätietopyyntöä.

438 Tältä osin on muistutettava, että perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdan mukainen oikeus saada ei-luottamuksellisia tietoja liittyy sellaisen asianomaisen osapuolen asemaan, joka on ilmoittautunut saman asetuksen 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti (tuomio 27.1.2000, BEUC v. komissio, T-256/97, EU:T:2000:21, 32 kohta), ja että komission on tapauskohtaisesti päätettävä, onko osapuolta pidettävä asianomaisena osapuolena kunkin yksittäistapauksen olosuhteiden perusteella (tuomio 27.1.2000, BEUC v. komissio, T-256/97, EU:T:2000:21, 76 kohta).

439 Oikeuskäytännöstä ilmenee lisäksi, että polkumyynnin vastaisen menettelyn asianomaisten osapuolten on toimittava niin, että toimielimillä on mahdollisuus arvioida ongelmia, joita niille voi aiheutua siitä, että niille toimitetuista tiedoista puuttuu jokin osatekijä. Menettelyn asianomaisen osapuolen on sitäkin suuremmalla syyllä perusteetonta vedota unionin tuomioistuimissa siihen, että tietoa ei ole toimitettu, jos se ei ole esittänyt riidanalaisen polkumyynnin vastaisen asetuksen antamiseen johtaneessa menettelyssä toimielimille minkäänlaista tätä nimenomaista tietoa koskevaa pyyntöä (ks. tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 93 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tästä seuraa, että yksittäisten vientiä harjoittavien tuottajien on itse esitettävä nämä pyynnöt, eivätkä ne voi tyytyä CCCME:n pyyntöihin.

440 Se, että nyt kyseessä oleva menettely on erilainen – mihin kantajat vetoavat – koska komission viestintä asianomaisten osapuolten kanssa tapahtui eri tavalla eli Tron.tdi-alustalla, jonka kautta asianomaiset osapuolet saattoivat toimittaa tietoja ja esittää huomautuksia sekä seurata tutkimusta, ei ole omiaan asettamaan kyseenalaiseksi tätä toteamusta osapuolten puolustautumisoikeuksiin liittyvien menettelyllisten vaatimusten osalta. Kuten komissio

istunnossa perustellusti totesi, Tron.tdi-alustan tarkoituksena oli nimittäin ainoastaan yksinkertaistaa viestintää osapuolten kanssa ja sujuvoittaa yhteydenpitoa. Perusasetuksen mukainen asianomaisen osapuolen asema ja siihen liittyvät oikeudet eivät missään tapauksessa voi riippua komission näiden osapuolten kanssa käyttämästä viestintävälineestä.

441 Näin ollen on todettava, että siltä osin kuin yhdeksännessä kanneperusteessa esitetyt väitteet koskevat otokseen kuulumattomia vientiä harjoittavia tuottajia, jotka eivät ole esittäneet nimenomaisia pyyntöjä lisätietojen ilmoittamisesta menettelyllisten oikeuksiensa käyttämistä varten, kyseisiä väitteitä ei voida ottaa tutkittavaksi riippumatta siitä, ovatko ne CCCME jäsentensä puolesta esittämiä vai viiden otokseen kuulumattoman vientiä harjoittavan tuottajan esittämiä.

442 Neljänneksi on niin, että edellä 410 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee kolmen otokseen valitun kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta, että pelkästään otokseen osallistuminen ei anna asianomaisille vientiä harjoittaville tuottajille erityisiä menettelyllisiä oikeuksia, elleivät ne ole esittäneet pyyntöjä siitä, että niille ilmoitettaisiin tietoja, joita ne pitävät etujensa puolustamisen kannalta olennaisina.

443 Edellä esitettyjen täsmennysten perusteella on näin ollen todettava, että yhdeksäs kanneperuste voidaan ottaa tutkittavaksi vain siltä osin kuin sen ovat esittäneet yksittäiset vientiä harjoittavat tuottajat, jotka vetoavat puolustautumisoikeuksiensa loukkaamiseen ja ovat osoittaneet hallinnollisessa menettelyssä haluavansa käyttää mainittuja oikeuksia. Esitettyjen väitteiden tutkittavaksi ottamisen edellytysten arvioimiseksi on näin ollen tutkittava kanneperusteen kunkin osan osalta, ovatko asianomaiset yritykset noudattaneet edellytyksiä, joiden perusteella ne voivat käyttää tehokkaasti puolustautumisoikeuksiaan.

b) Kantajien menettelyllisten oikeuksien käyttäminen

1) Ensimmäinen osa

444 Yhdeksännen kanneperusteen ensimmäisessä osassa kantajat väittävät, että perusasetuksen 19 artiklan 1–3 kohtaa on rikottu ja niiden puolustautumisoikeuksia on loukattu, koska kaikkia väliintulijan tai otokseen valittujen unionin tuottajien toimittamia asiakirjoja käsiteltiin luottamuksellisesti ilman pätevää syytä tai koska ei-luottamuksellisissa yhteenvedoissa oli paljon puutteita, minkä vuoksi asianomaisilla osapuolilla ei kantajien mukaan ollut mahdollisuutta esittää huomautuksia tai varmistaa yhteenvetoihin sisältyvien todisteiden paikkansapitävyyttä. Kantajat riitauttavat erityisesti luottamuksellisen käsittelyn, joka myönnettiin ensinnäkin makrotaloudelliselle kyselylomakkeelle, toiseksi otokseen valittujen unionin tuottajien kyselylomakkeeseen antamille vastauksille ja kolmanneksi vastaukselle, jonka väliintulija antoi makrotaloudellisia indikaattoreita koskevaan komission lisätietopyyntöön.

445 Kantajien mukaan niiden menettelyllisten oikeuksien loukkaamisesta teki vieläkin vakavampaa se, että kaikille tietoja antaneille unionin tuottajille myönnettiin nimetön kohtelu ja että näiden yhtiöiden tuotevalikoimasta ja niiden edustavuudesta myyntimäärien osalta kieltäydyttiin toistuvasti ilmoittamasta mitään tietoja.

446 Riidanalaisesta asetuksesta ilmenee makrotaloudelliseen kyselylomakkeeseen annettujen vastausten luottamuksellisuuden osalta yhtäältä, että ainoastaan EFDA ja CCCME riitauttivat näiden tietojen luottamuksellisuuden hallinnollisessa menettelyssä. Sama koskee otokseen

valittujen unionin tuottajien kysymyksiin annettujen vastausten ja sen vastauksen luottamuksellisuutta, jonka väliintulija antoi makrotaloudellisia indikaattoreita koskevaan komission lisätietopyyntöön.

447 On kuitenkin todettava yhtäältä, ettei EFDA ole kantaja, ja toisaalta, että edellä 434 kohdassa esitetyn päätelmän mukaisesti CCCME ei voi vedota jäsentensä menettelyllisten oikeuksien loukkaamiseen, jos jäsenet eivät ole vedonneet kyseisiin oikeuksiin komissiolle esittämissään kirjallisissa pyynnöissä.

448 Toisaalta riidanalaisen asetuksen 21 ja 396 perustelukappaleesta ilmenee makrotaloudelliseen kyselyyn vastanneiden yhtiöiden nimien osalta, että ainoat asianomaiset osapuolet, jotka olivat riitauttaneet unionin tuottajien käsittelyn nimettöminä, olivat CCCME, EFDA ja Kiinan kansantasavalta. Koska yksikään kantajiin kuuluva vientiä harjoittava tuottaja ei pyytänyt komissiolta lisätietoja unionin tuottajien henkilöllisyydestä edellä 441 kohdassa esitetyn päätelmän mukaisesti, tämä väite on hylättävä.

449 Tästä seuraa, että yhdeksännen valitusperusteen ensimmäinen osa on jätettävä tutkimatta ja hylättävä.

2) Toinen osa

450 Kantajat riitauttavat komission ei-luottamuksellisen asiakirja-aineiston hallinnoinnin, jolla kantajien mukaan rikottiin perusasetuksen 6 artiklan 7 kohtaa ja 19 artiklan 1–3 kohtaa ja loukattiin niiden puolustautumisoikeuksia, koska asianomaisilla osapuolilla ei ollut tutkimuksen aikana mahdollisuutta tutustua täydellisesti ja hyvissä ajoin ei-luottamukselliseen asiakirja-aineistoon.

451 Kantajien mukaan asianomaisilla osapuolilla ei tämän vuoksi ollut mahdollisuutta seurata mahdollisimman tiiviisti tutkimuksen tärkeimpiä vaiheita, kuten komission päätöstä muuttaa unionin tuottajia koskevaa otosta, tai esittää niistä huomautuksia. Asianomaisille osapuolille ei myöskään ilmoitettu komission ja väliintulijan välisestä yksipuolisesta kirjeenvaihdosta.

452 Toiseksi kantajat väittävät, että ei-luottamuksellisesta asiakirja-aineistosta poistettiin tietty osa asiakirjoista.

453 Kolmanneksi kantajat esittävät, että on olemassa useita muita tiedostoja, joita ei koskaan liitetty ei-luottamukselliseen asiakirja-aineistoon.

454 Komission harjoittamasta ei-luottamuksellisen asiakirja-aineiston hallinnoinnista on ensinnäkin todettava, että edellä 404 kohdassa mieliin palautetusta perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdan sanamuodosta ilmenee, että kantajan kaltaiset polkumyynnin vastaisen menettelyn asianomaiset osapuolet eivät voi kritisoida asiakirjan puuttumista tutkimuksen ei-luottamuksellisesta asiakirja-aineistosta, jos ne eivät ole kirjallisesti pyytäneet saada tutustua mainittuun asiakirjaan (ks. vastaavasti tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 109 kohta).

455 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 22 ja 24 perustelukappaleesta ilmenee, että ainoastaan CCCME ja EFDA riitauttivat lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen hallinnollisessa menettelyssä ei-luottamuksellisen asiakirja-aineiston ja väittivät sen olevan puutteellinen.

456 Komission ja väliintulijan välisestä viestinnästä on toiseksi todettava riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 47 perustelukappaleesta ilmenevän, että ainoastaan EFDA ja CCCME olivat pyytäneet sen julkistamista.

457 Kolmanneksi on todettava väitteestä, joka koskee tiettyjen asiakirjojen poistamista ei-luottamuksellisesta asiakirja-aineistosta, että ainoastaan CCCME pyysi komissiolta lisätietoja tältä osin.

458 Kun otetaan huomioon niiden asianomaisten osapuolten henkilöllisyys, jotka esittivät vaatimuksia hallinnollisessa menettelyssä, ja edellä 441 kohdassa esitetty päätelmä, on näin ollen katsottava, että myös kanneperusteen tämä osa on jätettävä tutkimatta.

3) Kolmas osa

459 Kantajat riitauttavat sen, että komissio kieltäytyi antamasta asianomaisten osapuolten käyttöön tietoja, joiden perusteella se kantajien mukaan esitti lopulliset toteamuksensa, mikä rikkoo perusasetuksen 20 artiklan 2 ja 4 kohtaa ja loukkaa puolustautumisoikeuksia. Otokseen valittujen unionin tuottajien toimittamat tiedot ja makrotaloudellinen kyselylomake olivat kuitenkin kantajien mukaan kaksi tärkeintä lähdettä, joiden perusteella komissio teki vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevat päätelmänsä.

460 Riidanalaisesta asetuksesta ilmenee tältä osin, että mikään kantajiin kuuluva yksittäinen vientiä harjoittava tuottaja ei pyytänyt unionin tuottajien toimittamien täsmällisten tietojen julkistamista. Tästä seuraa, että kantajien kanneperusteen tämän osan yhteydessä esittämät väitteet samoin kuin yhdeksäs kanneperuste kokonaisuudessaan on jätettävä tutkimatta ja hylättävä.

461 Edellä esitetyn perusteella kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

IV Oikeudenkäyntikulut

462 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä korvaamaan komission ja väliintulijan oikeudenkäyntikulut näiden vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) ja muut kantajat, joiden nimet mainitaan liitteessä, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Schalin Steinfatt Kukovec

Julistettiin Luxemburgissa 2 päivänä lokakuuta 2024.

Allekirjoitukset